

HELING EN HEILSWERK

Eeuwigheid en existentie – de avontuurlijke mens – en gelukkig dat God er is!

Dr. Sam Landuyt

2018

TER INFO: het werk als geheel is zo opgevat dat ELK ONDERDEEL zelfstandig kan gelezen en verstaan worden.

VOORAFGAAND

AUTEUR

Dr. Sam Landuyt

Ursel, 1934 – Edegem, 2020

Arts - psychiatrie – psychotherapie

Studie en praxis van spirituele wetenschappen

Mediale informatie en scholingsweg van de spiritualiteit

Spiritueel advies, heling en heilswerk

Werken in mediaal Schrift - Uitgaven in printversie

Boek van de Scholingsweg (2002 - 2004) 2de uitgave: 2017.

Verklarende spirituele Woordenlijst - Trefwoorden en hun Definities (2002 – 2004 - 2018)

Intrusie en Mentale Deterioratie (2008)

Ethica en Moraal Boek EEN (2009 – 2015)

Ethica en Moraal Boek TWEE (in voorbereiding)

In den Beginne – David Zelf (2011)

Zijn en Zijnden I – Woord van Geborah (2009 – 2012)

Daden van Zorgzaamheid (2017)

Essay's

- *Søren Kierkegaard: Tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / Eeuwigheid van wezen binnen de context van existentie.
Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I - Faculty for Comparative Study of Religions Antwerpen
- * Het moet mij van het hart – Daden van Zorgzaamheid, geëngageerd essay (2017)
- * Heling en Heilswerk – Spiritueel Essay (2018)

Zie ook mijn websites:

<https://www.samlanduyt.be>

Al deze werken – die ik “mijn schrift” noem - zijn in mediaal schrift gesteld en beschrijven de kennismaking en ontmoeting met mijn

Informatiebronnen uit de geesteswereld of “Onze Bronnen Verenigd”

zoals ze zich thans noemen. Het zijn bronnen van geestelijke aard, uit de astrale en hemelse sferen.

Mijn omgang en samenwerking ermee gebeurt in strikt christelijke zin en zingeving.

Thans betreft mijn werkzaamheid op spiritueel gebied voornamelijk het optekenen van mediale informatie en het ontvangen en geven van spiritueel advies en Zelfheling, d.i. heling van het Zelf.

© Dit en alle andere werken zijn auteursrechtelijk beschermd. Niets uit deze uitgaven mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale versie of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de eigenaar en auteur Sam Landuy

HELING EN HEILSWERK

AUTORISATIE

HELING EN HEILSWERK is 'eigenhandig' door "*Mij Zelf*" ⁽¹⁾ geschreven... Om dit zinnetje niet onzinnig te vinden, moet u mij eerst beter leren kennen. Ik ben namelijk niet alleen dokter en psychiater-psychotherapeut geweest, waaronder 13 jaar diensthoofd van de Dienst Psychiatrie Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen, maar ben ook en dit sinds 1980 wat men noemt een spiritueel medium of iemand die kan spreken en schrijven via "mediale doorgave" (auditief vooral) van informatie uit de geesteswereld.

De opname (het aanhoren) en weergave (het spreken of schrijven) van deze informatie is aan strikte regels en codering gebonden. Mits zogenaamd het "openen van de poorten" hoor ik, via mijn innerlijke denkstem één, twee of hoogstens drie woorden, die ik vervolgens correct opteken. Terwijl ik opteken hoor ik de volgende één, twee of drie woorden. Tenslotte, aan het einde van elke informatiesessie, volgt een zogenaamde wettiging van de informatie door de "Bronnen van Het Zij Zo" of "De Bronnen van de goddelijke Wil". Dan volgt het correct "sluiten van de poorten" (van deze informatiekanaal). Pas daarna mag ik deze geschreven informatie afgeven of publiceren ⁽²⁾. En pas dan ook zal mijn verstand – dat in stand by stond al die tijd - de tekst rustig nalezen en beoordelen...

Ik heb zodoende al sinds de jaren 1980 mijn belangrijkste geschriften geschreven onder inspiratie van mijn "Informatiebronnen uit de Geesteswereld" die zich sinds lang al Onze Bronnen Verenigd noemen. Onder meer mijn website is op die manier opgesteld:

www.samlanduyt.be

Ik sta volledig achter de inhoud en neem als de persoon die ik ben, Sam Landuyt, de volle verantwoordelijkheid er voor op. Geen probleem, integendeel, de Bronnen Verenigd schrijven wat ook ik denk, maar niet zo intelligent kan verwoorden als zij het doen. Lees en beoordeel wat geschreven staat van hen zoals gelijk welke andere tekst in goed Nederlands.

HELING EN HEILSWERK is geschreven met de hulp van Onze Bronnen Verenigd of de Informatiebronnen uit de geesteswereld, waarmee ik al meer dan 35 jaar actief samenwerk, vooral in het aanhoren en schriftelijk of mondeling weergeven van mediale informatie, zonder dat ik 'overgenomen wordt door een van de gewende informatiebronnen. Dit was ook zo voor het hier aan voorafgaande essay Daden van Zorgzaamheid (2017).

Om het onderscheid tussen mijn schrijven als ik, Sam Landuyt en de mediaal doorgegeven informatie duidelijk te stellen is er telkens de formele en zeer stipt te volgen procedure van opname van contact en werkwijze. Elke aldus doorgegeven mediale informatie dient op het einde "gewettigd te worden" door de Bronnen van Het Zij Zo of "de Bronnen van de goddelijke Wil" zoals ze zich noemen en die onafhankelijk optreden van de overige Informatiebronnen.

En als ik, Sam Landuyt, schrijf, wie heeft er dan geschreven,? Wel, *Ik Zelf*. Of "*U Zelf*" zoals ik door de Bronnen aangesproken wordt Want ook ik ben ondertussen een volwaardige "bron van de geesteswereld" geworden en werk met Onze Bronnen Verenigd samen als gelijkwaardige partner en medewerker. Ik, "in de geest ervan" van de wezenlijke, eeuwige mens die ik ook ben, in de subjectiviteit van mijn individualiteit in Het Zelf ⁽³⁾.

Ik meen dat ik, om reden van wetenschappelijke eerlijkheid, maar ook van menselijke integriteit, dit aan u, lezers van dit werk, dien voor te leggen, ter informatie en ter oriëntatie. Legt u dan dit werk ter

¹*Mij Zelf*: zie voor de juiste interpretatie van deze woorden-met-hoofdletter in Heling en Heilswerk, deel III.

²*Mijn Bronnen Verenigd*: zie nadere beschrijving in Heling en Heilswerk in deel I.

³*Subjectiviteit – individualiteit – identiteit*: Voor nadere uitleg zie Heling en Heilswerk III. Het Zelf – het Zelf zelf – het Geweten Zelf – Zelfbewustzijn – Subjectiviteit van het Zelf. S.L.

zijde? Wel dat is dan zo. Beter eerlijke afstandelijkheid dan oneerlijke manipulatie. Zo schreef ik het ook al ter inleiding van *Daden van Zorgzaamheid*.

Dr. Sam Landuyt

Pinksteren 2018.

VOORWOORD

Hoe de Bijlagen van *Daden van Zorgzaamheid* een hoofdonderwerp werden in
Heling en Heilswerk

Het merendeel van *Heling en Heilswerk* werd oorspronkelijk geschreven als Bijlagen bij het essay van *Daden van Zorgzaamheid*. Want, al is *Daden van Zorgzaamheid* er “voor iedereen” en geschreven in een begrijpelijke taal, toch komen, vooral op het einde van het essay, “Onze Bronnen Verenigd” tussen bij monde van Geborah, één van mijn eigen spirituele Bronnen, en brengen correcties aan of voegen

iets belangrijks toe aan mijn discours. Mede met het feit dat ik me in dit essay als een “volgeling van Jezus Christus” uitspreek en ook zo schrijf– iets wat niet meer zo gebruikelijk is in de humane wetenschappen van tegenwoordig - noopte dit tot een nadere uitleg van wie ik ben en voor wie en wat ik sta. En dat gebeurde in de Bijlagen.

Want ik ben niet alleen een psychiater-psychotherapeut, maar ook een Christen en een christelijk geïnspireerde mens én bovendien een spiritueel medium sinds 35 jaar, zij het inderdaad ook weer van christelijke origine en betekenis.

Omdat echter deze Bijlagen zoals altijd door mijn Spirituele Bronnen geïnspireerd werden, tot in de titels van de kapittels toe, evolueerden ze daar, in Daden van Zorgzaamheid, snel tot een apart geheel. Terwijl Daden van Zorgzaamheid de zorgsector als zodanig betreft en de mensen ook zo aanspreekt, beschreven deze Bijlagen alras een *tweede stap, tweede stadium* in de Heling en het Heilswerk van de mens: Heling en Heilswerk op spirituele wijze van het Zelf van de mens, in de subjectiviteit en de individualiteit ervan. Een tweede stadium dat niet ‘eigen’ is aan de courante, gewende zorgsector, die zich beperkt tot de existentiële mens en de kommer en kwel van het bestaansik.

En later, als *derde en laatste stadium*, volgt daarop nog de ‘Voltooiing van de Verlossing’ door Jezus Christus Zelf en in Persoon. Daar waar de mens in *een eerste stadium* zichzelf niet meer kan behelpen (Autonome Zelfheling) of niet afdoende kan geholpen worden door andere medemensen (Daden van Zorgzaamheid in de zorgsector) heeft hij in een *tweede stadium* nog de Heling en Heilswerk ter beschikking die de Spirituele Sferen hem kunnen geven op zijn/haar vraag. En daar waar zelfs de Spirituele sferen en dimensies niet meer bij machte zijn om de mens algeheel te verlossen (Voltooiing van de Verlossing) en te genezen/te helen van de gevolgen van de Oerzondetoestand, daar kan de mens in *een derde en ultiem stadium* uiteindelijk beroep doen op Onze Verlosser en Heiland, Jezus Christus, die op aarde kwam om dit contact te leggen en er Zijn leven voor veil had...

Daarom besloot ik de Bijlagen van Daden van Zorgzaamheid onder te brengen in een apart essay: *Heling en Heilswerk*. Dit vindt u hieronder.

In een derde werk vertel ik later het *Verhaal van mijn Vriend*. Het betreft het verhaal van de Ontmoeting-in-Genade met Jezus, de Christus, in Persoon, die ik “Mijn Vriend Jezus” mag noemen. Deze Ontmoeting verhaalt eigenlijk het derde stadium waarover sprake is hierboven. Het heeft echter – dat spreekt vanzelf – een eigen, heel specifiek karakter en ontstaansgeschiedenis. Boeiend en onverwacht.

INLEIDING

De Heling en het Heilswerk

Plaats en positie in de menselijke samenleving en in de zorgsector in het bijzonder: toekomstgericht en opbouwend, therapie en psychotherapie en algemeen noodzakelijke opvoeding van de geest van iedere mens.

Heling en heilswerk: iedere christelijk en spiritueel geëngageerde mens verstaat die twee termen en toch zal dikwijls blijken dat ieder dit op verschillende wijze verstaat (4). Waarom? Deze termen zijn verbonden aan de spiritualiteit (5) en de religie of ideologie waaraan ze ontleend zijn. Het is uiteindelijk de bron, de religie of overtuiging, die bepaalt welke betekenis men aan die twee woorden geeft. Hier met name zal uitdrukkelijk de christelijk-spirituele betekenis gelden en besproken worden. Ze sluit de algemene, humane mensenvisie mede in en zeker niet uit, op geen enkel gebied.

In de maatschappij is er de *betrokkenheid* en de *belangrijkheid* die beide, als grondhoudingen, bepalend zijn voor wat men voor wie betekent. Belangrijkheid is van de orde van de hoeveelheid of kwantiteit, opportuniteit zeg maar. Betrokkenheid is van de orde van de hoedanigheid of kwaliteit of hoe men omgaat met elkaar, niet meetbaar, niet optelbaar. Er is de wereld van de zakelijkheid, de economie en het geld. Er is de wereld van de zorg en zorgzaamheid voor elkaar. De wereld van de religie is de wereld van betrokkenheid (religio) met het bovenaardse en vooral het boven-begripsmatige en daarom is Openbaring van daar uit een noodzakelijke toegangsweg. Religie is mede van de orde van de hoedanigheid, al wordt ze ook wel eens wat mercantiel uitgebaat...

Uiteindelijk gaat het in de religie meer om de individuele houding en verhouding van elke mens, in de subjectiviteit van het Zelf, van zichzelf en van de andere, de naaste. Maar de religie is ook betrokken, in de breedste zin van de maatschappij, van de mensheid als zodanig, de staten, de kerken en de wijze van handelen en wandelen. Ze bepaalt uiteindelijk de grondhouding van mens en mensengroepen, van de ganse mensengemeenschap. Ook niet-geloven is een vorm van geloven.

Zorgzaamheid is dus van de orde van de mensheid een humane grondeigenschap. Ze is oorspronkelijk afgeleid van de *ouderzorg of ouderliefde*, tweede vorm van de menselijke liefde, naast die van de partnerliefde. Daarom hoort zorgzaamheid, ook bij haar tweede stap van de heling en heilswerk, “een algemeen noodzakelijke opvoeding van de geest van iedere mens” te zijn.

Toegepast echter in de zorgsector wordt deze grondvorm van liefderijke omgang gebracht in een *functionele relatie*. Maar functionaliteit (“ in functie van”) schaadt of ver-niet dikwijls de kwaliteit of hoedanigheid van iets of iemand, dus ook soms van de liefde en van de zorgzaamheid. Hier echter, in onze zorgsector, kon ze zich ontwikkelen tot een eigen, zeer vruchtbare vorm van samenleven en samenhang: zorg dragen voor elkaar op functionele, beroepsmatige wijze: geneeskunde, verpleging, hulpdiensten en allerlei maatschappelijk werk en nog vele andere paramedische beroepen die er de specifieke toepassing van zijn.

Dit schept een aparte sfeer en geestdrift of drift/drive waarmee en hoe men met elkaar omgaat en handelt. Zelfs al wordt men beroepshalve betaald en zelfs al kan dit soms ook “per prestatie” – denk aan de RIZIV-nomenclatuur – dan nog is deze beroepsbezigheid “anders van geest en gemoedstoestand” dan bv bij het fabriceren van auto’s of bij wegen aanleggen of op de markt brood en gebakjes verkopen... Al heersen ook daar evengoed eigen, geëigende regels van ‘ethica en moraal’.

Maar zoals elders kan ook de zorgwerkzaamheid verschraken en ver-niet worden tot pure, statistisch onder te brengen en vooraf bepaalde en omschreven series van handelingen, met veronachtzaming van de geestdrift, de gedrevenheid van de inspiratie, die eigen is aan de zorgzaamheid. De zorg en

⁴*Heling en heilswerk*: om – een beetje triviaal – maar iets te zeggen: “heelmeester” is synoniem van chirurg en betekent hoe dan ook nog iets anders dan “weer heel/geheel maken”. En “heilswerk” is nog geen Heil Hitler roepen. Met “Sieg Heil” begroetten de Duitsers elkaar tijdens de oorlog en de ergste collaborateurs deden dat ook. Helen heeft iets van “de integriteit herstellen”. Heilswerk is – christelijk - verbonden met bevorderen van de Voltooiing van de Verlossing, ons door Jezus Christus gebracht en die ieder van ons in zichzelf mede te voltooien heeft. Zo ook de mensheid als één geheel.

⁵*Spiritualiteit*: betreft in het moderne spraakgebruik alles wat vroeger “esoterisch” of “paranormaal” heette. Het betreft de dimensie van de chakra’s en de pranayana of de “bedeling van de chakra-energie”gebeurt.

zorgzaamheid wordt zo herleid tot repetitief gedrag, aangeleerde kennis van het verleden en waarin de actuele originaliteit en het levensprincipe ontbreken en dus ook elke toekomstgerichtheid en opbouwende persoonlijke gedrevenheid (roeping) en eigenheid (persoonlijke omgang). De digitalisering riskeert dit proces nog te versnellen en te 'formaliseren'. Al is het zo dat "niet de digitaliteit op zich een bedreiging vormt, maar de toepassing ervan verkeerd kan zijn" (Geborah – Daden van Zorgzaamheid).

Dit is en blijft het grote gevaar van onze huidige maatschappijvorm, van ons actueel maatschappelijk denken en voelen. Of het nu gaat over beroepen, dan wel over partijen of zelfs over individueel gedrag, alles riskeert geëgaliseerd tot numerieke, digitaal optelbare patronen herleid te worden. Goed bestuur en efficiëntie van beleid worden daarbij als dwingende drijfveren gesteld. Er blijft dus een echt gevaar bestaan dat de zorgsector deze reductie tot de wereld van de optelbaarheid en het getal ondergaat (digitalisering en hoe ze gebruikt wordt) en er zienderogen in verschraalt en verdort.

Een uitdaging daartegenover is precies dit *tweede stadium van Heling en Heilswerk*. Alhoewel met argwaan bekeken, als behorende tot 'speciale rituelen van speciale mensen', wordt ze buiten de officiële contouren gehouden en slechts gedoogd, geduld in private sessies van helers, mediums en spiritueel bewust levende mensen.

Deze argwaan is niet geheel onterecht, want historisch verklaarbaar. Het zit misschien wel in onze epi-genetica: zie de tovenaars en heksen in ons verleden, heksenverbrandingen inbegrepen. En er bestaan inderdaad ook nu nog in de toepassing van de spiritualiteit monsterachtige afwijkingen, die zelfs tot mondiale tragedies en rampzalige toestanden geleid hebben. Ik herinner u hierbij aan de "spirituele para-religieuze voedingsbodem" die Himmler in kasteel Wevelsburg aan de Duitse SS gaf, geïmporteerd van uit Groot-Brittannië (Blavatsky) tijdens de tussenperiode van de twee wereldoorlogen en door het Thule-genootschap in Duitsland verspreid. Himmler paste het aan, aan de "Blut und Boden" van het Arische ras. Origineel nochtans afkomstig van uit India.

Er is echter ook – creatief en toekomstgericht en opbouwend, als bijzondere vorm van psychotherapie - de heilzame, helende vorm van spirituele zorgzaamheid en het is welbepaald over deze spirituele zorg en zorgzaamheid dat dit essay van Heling en Heilswerk gaat. Want heling en heilswerk zijn het verdere, tweede stadium van voltooiing van het mens zijn in zijn hoedanigheid van "Volwassen Kind van God", zeg gerust ook van de volwassen menswording als mensensoort, doorheen onze geschiedenis op aarde. Aan u allen om er elk op eigen wijze mee om te gaan en besluiten uit te trekken.

Heel speciaal en nieuw is wat in dit essay van Heling en Heilswerk gezegd wordt over "*de nieuwe dimensie van de mens*", van het menselijk bewustzijn eigenlijk. Die nieuwe dimensie is komende en is bestemd voor de gehele mensheid. Niet bepaald dus voor enige religie of cultuur of werelddeel afzonderlijk. Wat deze nieuwe dimensie van ons menselijk bewustzijn precies zal zijn, hoe ze zich zal vertonen en hoe we er mee moeten omgaan, is voorwerp van aandacht en studie voor de toekomst. In dit essay gaat het enkel om de aanzet er toe.

Sam Landuyt

Pinksteren 2018.

INHOUDSTAFEL

I. De spirituele wereld en de sferen en dimensies van de geesteswereld –Onze Bronnen Verenigd als mediale informatiebronnen

I.1. De informatiebronnen uit de geesteswereld – Onze Bronnen Verenigd – korte historiek van mijn kennismaking en start mediumschap

I.2. Onze Bronnen Verenigd en de samenwerking er mee als medium

I.3. Dimensies van de geest en de sferen van werkelijkheid er aan verbonden

I.4. De hiërarchieën van de engelen en de hiërarchieën van de geesteswereld in de astrale sferen

I.5. De zielsvermogens en de wil er aan verbonden – het Zelf, het Zelf zelf, en de wet van U Zelf–de ziel Dymphna

I.6. Kritische vragen en waarschuwingen

II. De religieuze dimensie

II.1 De oerzonde en de wet van karma er tegenover gesteld

II.2. De Heilsboodschap van Jezus Christus en de Verlossing

II.3 Ablatio - zonde en vergeving van de zonde – oblatieve en ablatieve liefde

II.4. Zonde tegen de geest: geen vergeving mogelijk (evangelie Matt. 12:31 en 32 Markus 3:28-30 en Luk. 12:10).

II.5. Een nieuw gebod –het gebod van de liefde aan de volgelingen van Jezus Christus

II.6. Een nieuwe kans – een nieuwe dimensie in de mens

II.7. innerlijke verandering in de subjectiviteit van het Zelf

II.8. De voetwassing – dienstbaarheid in competentie

II. 9. Intrusie en mentale deterioratie - programmatie en tegenprogrammatie van de geest en de emotionaliteit

II.10. – Actie of evolutie – het aanspreekpunt in de mens

II.11. Heling van het ego en van het Zelf– hulp in Genade geschonken door Jezus Christus

III. Het Zelf - het Zelf zelf- U Zelf - het Geweten Zelf - Zelfbewustzijn – subjectiviteit van het Zelf.

III.1. Poging tot definitie van de termen

III.2. Søren Kierkegaard en het Zelf dat geest is.

III.3. Resonantie en de wetten van de subjectiviteit

III.4. Het ei van Paracelsus

III.5. Karma, wet van karma en de wet van herhaling er aan verbonden

III.6. Individueel bewustzijn en groepsbewustzijn – Vergelijking groepsbewustzijn van hart en bloedvatenstelsel en van een mierenhoop

III.7. Ethica en moraal – mentaal-emotionele oorsprong (biologische) en de zielsvermogens en de wil eraan verbonden (in de subjectiviteit, in de geest ervan)

IV. Heling en Heilswerk

IV.1. Actie en evolutie - het aanspreekpunt in de mens – nadere toelichting –autonome Zelfheling (zie ook II.10 Religieuze dimensie en IV. 5. Heling van het ego en het Zelf–de drie fases).

IV.2. Belangrijkheid en betrokkenheid

IV.3. Enerzijds - anderzijds

IV.4. Ontmoeting

IV.5. Heling van het ego en van het Zelf: drie fases van heling (zie ook in andere bijlagen: **WELKE?**)

- Heling en heilswerk: de 1ste fase van de heling door autonome Zelfheling
- Heling en heilswerk: de 2de fase van de heling door hulpverlening door derden in de geneeskunde en psychotherapie
- Heling en heilswerk: de 3de fase of hulp in Genade door onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus

IV.6. Autonome Zelfheling – eerste fase van heling. Drie voorbeelden van sessies (kopie)

1. optimaal – banaal - signaal
2. hulpverlening: de schil en de vrucht er in verborgen
3. alle behalve – behalve datgene wat nodig is – opzettelijke inperking van de bevoegdheid–sessie van autonome zelfheling 2017 – 19

V. Heling van het ego en van het Zelf – samenvatting

HELING EN HEILSWERK

Eeuwigheid en existentie – de avontuurlijke mens – en gelukkig dat God er is!

Dr. Sam Landuyt

Essay

2018

In behandeling 2018/ = printversie en gedrukte boekversie

I. DE SPIRITUELE WERELD – DE SFEREN EN DIMENSIES VAN DE GEESTESWERELD – DE MEDIALE INFORMATIEBRONNEN – ONZE BRONNEN VERENIGD

I.1. De informatiebronnen uit de geesteswereld – Onze Bronnen Verenigd – korte historiek van mijn kennismaking en start mediumschap – persoonlijke informatie en geschiedenis

Mijn huidige spreken over “Onze Bronnen Verenigd” als “De Informatiebronnen uit de geesteswereld” én over de integratie ervan in mijn denken en beleven, daaraan is een lange voorgeschiedenis verbonden. Hier een korte samenvatting.

Wie zijn bij naam degene die behoren tot en zich benoemen als “Onze Bronnen Verenigd”, de “informatiebronnen uit de geesteswereld” die ik al meer dan 35 jaar ken en vertrouw en waarmee ik samenwerk als partner?

De eerste reële kennismaking ermee gebeurde in 1980 – 81, in een kleine groep rond een vermaard medium, die inmiddels overleden is. Ik respecteer postuum zoals bij iedereen in dit werk zijn privacy en vernoem in dit essay evenmin zijn naam ⁽⁶⁾. Als historici of andere wetenschappers een gegronde en oprechte belangstelling hebben ben ik graag bereid hen alle mij gekende namen en data te verschaffen – mits toestemming van de betrokkenen - ter bevordering van de waarheid en de wetenschap, ook in spirituele aangelegenheden. Bij hem en in die kleine groep van bewonderaars en nieuwsgierige wetenschappers die we toen waren leerde ik “*de Informatiebronnen uit de geesteswereld*” kennen en “*de Hiërarchieën*”, zoals ze zich noemden en waaronder *David* en *Vif Piscoul* voor mij de opmerkelijkste namen waren en gebleven zijn.

Tevoren had ik, in de marge van mijn universitaire studies aan de UGent (1952 – 1961) kennis gemaakt met “de paranormale wetenschappen” via een zeer gedocumenteerde serie van filosofische en wetenschappelijke voordrachten, gehouden in het Katholiek Universitair Centrum/ KUC, de studentenparochie van de universiteit en waarvan ik preses was. De voordrachtgever was een diocesane priester-medium, die inmiddels ook al enkele jaren overleden is. Het had me toen ‘wetenschappelijk’ zeer erg geboeid. Het was toen nog eerder een intellectueel vermoeden dan een reële omgang “in ernst” met de sferen en dimensies van het Zelf ⁽⁷⁾ en van de astrale geesteswereld, laat staan van de hemelse sferen...

Nadien heb ik me volledig toegewijd aan mijn opleiding als specialist, praktijk en actie in de zogenaamde sociale psychiatrie (vgl. de antiautoritaire beweging van de jaren '60 en de antipsychiatrie zaliger gedachtenis van destijds). Tot ik door één van mijn assistenten uitgenodigd werd op een weekend in de Ardennen van een medium-in-actie...

De persoon die ik daarin 1980 heb leren kennen en met wie ik anderhalf jaar intens samengewerkt heb, was toen al sinds jaren een bekend medium. Hij had een ‘praktijk’ van hupverlening door zogenaamde psychometrie: aan de hand van een foto waarop hij zijn hand legde kreeg hij informatie door – visuele en auditieve, naar ik toen vernam en kon vaststellen - voor behandeling van ziekte of stoornis van deze welbepaalde mens. De toeloop van mensen was enorm en de kritische reserves van de Orde van Artsen waren ook niet min. Hij kreeg last met het gerecht wegens ‘onrechtmatige uitoefening van de geneeskunde’, zeg maar “kwakzalverij”. En ik ook moest me gaan verantwoorden bij de Orde van Artsen. Zonder kwalijke gevolgen echter voor mij. De gegeven informatieën waren

⁶*Privacy*: Omdat dit hier een algemeen filosofisch en religieus werk is en geen historische analyse, wordt de naam van personen of instellingen niet vermeld, dit om hun privacy te beschermen. Wat niet betekent dat ik niet open sta voor degelijk wetenschappelijk onderzoek ter zake, mits toestemming en toelating van de betrokken personen. Ik zal enkel mijn persoonlijke naam, voornaam of initialen (S.L.) gebruiken, dit ter onderscheid van o.m. elke informatie die aangehaald wordt of gebracht door een van de informatiebronnen uit de geesteswereld. Deze informatiebronnen zullen wel telkens hun eigen naam vermelden en tegelijk steeds “gewettigd worden door Het Zij Zo”! Zie elders voor een nadere uitleg en beschrijving. S.L.

⁷ *Het Zelf*: omdat het woord “zelf” verschillende betekenissen heeft in het Nederlands, zal ik het in dit werk met een hoofdletter schrijven telkens als het gebracht wordt in de betekenis van “het Zelf” als de subjectieve omgeving, de belichaming van “de eeuwige wezenlijke mens, in de bezielde geest ervan, die men ook is” naast de biologische, existentiële mens in de aardse verschijningsvorm. S.L.

voornamelijk formules van homeopathie in de gewenste verdunningen. De man zelf was hoegenaamd geen arts en kende persoonlijk nauwelijks iets af van homeopathie. Hij sprak deze informatie echter uit “in een transcendente toestand” (dit was niet echt een hypnotische toestand, me dunkt). Dit betekent dat zijn bewustzijn en denken tijdens de deze sessies van psychometrie en ook in de groepsessies die we bijwoonden ‘overgenomen’ was door de Bronnen van de geesteswereld. Hij verkeerde in een onder-/sub-bewuste toestand, opgewekt via een klein ritueel, met een liedje als trigger en intro (Canon van Pachelbel), zoals we dat kennen bij het opwekken van hypnose bv. Wij dienden hem telkens na het ontwaken alles te herhalen wat hij gezegd had tijdens de sessie. Alles werd trouwens opgenomen op cassette en ik zelf heb nog wel een paar opnames bewaard...

Wat ik bij deze Informatiebronnen uit de geesteswereld ging zoeken en ook vond was in de eerste plaats voor mezelf én ook voor mijn patiënten (in adviezen) een superieure vorm van *psychotherapie*. Ik was in dat opzicht vanaf de eerste dag van deze contacten geboeid/gepakt door de wel bijzonder geslaagde persoons-gerichte ‘aanpak’ van deze Bronnen. Al bij de eerste sessie wisten de Bronnen mij te verbazen met specifieke informatie over mezelf en mijn kinderen die niemand van het gezelschap daar kon kennen of weten... Nooit eerder had ik zoiets meegemaakt.

Na verloop van nog geen jaar had ik een snelcursus doorgemaakt in het leven en beleven van de ‘geesteswereld’. Ik maakte daar voor het eerst kennis met *David* en *Vif Piscoul* (zie verder). We noemden Vif toen “de kolderbron” omdat hij fantastisch raak en humoristisch kon spreken en mensen en situaties typeren. Met overigens altijd alle respect voor iedereen. Waar haalden deze spirituele bronnen hun energie om de informatie over en weer tussen ons en hen over te brengen? Wel, ze trokken onze *aandacht* via de grappen van de kolderbron en deze (astrale) energie = prana werd door hen, in hun gebieden en sferen, omgezet tot... *woordtaal en beeldtaal*. Geen sprake dus van enig misbruik van seksualiteit of andere passionele energieën!

Ik maakte na ongeveer een half jaar zelfs een trip van drie weken in het gezelschap van het medium naar de Verenigde Staten, op aansporing en aanwijzingen van onze toenmalige bronnen. Dit was als gevolg van een uitnodiging, in de vorm gegoten van een zogenaamde ‘programmatie’, zoals de Bronnen dat noemden. Daar aangekomen, in een bekend wetenschappelijk instituut, niet ver van Palo Alto, Californië, kwam de vraag en de uitnodiging – uitgesproken via informatie door de Bronnen en niet door een medewerker van dit instituut! - “of we niet wilden deelnemen aan een groot project”. Maar dan “moesten we wel tot bij de President gaan voor het geld”. Wij weigerden kordaat en unaniem. We wilden absoluut geen enkele vorm van samenwerking met of behartiging van de belangen van een vreemde staat, al of niet in samenwerking met hun veiligheidsdiensten!

Kort nadien viel onze groep in België uit elkaar en elk deed voort op zijn eigen wijze. Ik was toen zelf ook al als medium actief geworden, op initiatief van de Bronnen en niet door enige oefening of oproep of aanroeping van mezelf uit. Ik kreeg voortaan zelf *mediale auditieve doorgave van informatie, woord voor woord* (of maximaal per twee of drie woorden tegelijk) en schreef alles getrouw op. Ik heb alles, maar dan ook alles daarvan bewaard voor “de historici” en voor “wetenschappelijk onderzoek” ooit. Vrijheid van uitvoeren van de gegeven adviezen werd altijd ten gronde gerespecteerd.

Ik zelf ontwikkelde van toen af verder volledig en op eigen houtje mijn mediale gaven en dit strikt in verbinding met en in gehoorzaamheid aan Jezus Christus. En zonder nog enig ander contact of belang bij spirituele groepen of sekten of wat dan ook. Dit was ook de houding van en de afspraak met David en Vif Piscoul (zie hieronder) zoals ze me gezegd hadden. Ik zou niet anders gedurfd hebben dan onder de hoede en regie van Jezus Christus, onze Verlosser en Heiland, te werken, gezien de grove misbruiken die ik ondertussen ook had leren kennen, zonder er evenwel aan deel te nemen of slachtoffer van te zijn. Denk bv aan programmatie en tegen-programmatie van de geest of aan pervers gebruik van de seksuele e.a. vitale energieën, zoals in sommige zogenaamde spirituele sekten beoefend wordt.

Op twee jaar tijd was mijn ganse leven veranderd en verbeterd! Mijn tweede leven was begonnen en werd een succes op mentaal, emotioneel en geestelijk gebied! En iedereen werd er beter van!

De bronnen van *Het Zij Zo of Bronnen van de goddelijke Wil* hadden zich inmiddels ook aangemeld, nog toen we als groep samenwerkten. Ze behoedden ons toen en nu nog altijd voor desinformatie, manipulatie en intrusie van “bronnen van terzijde”. Dergelijke malafide bronnen bestaan ook en zijn niets anders dan besmetting, opzettelijk of onwetend toegebracht door andere, oneigenlijke en vreemde Bronnen uit de geesteswereld en uit het mentaal-emotionele veld dat er aan verbonden is in de lagere sferen van het astrale, namelijk in de subterrane, tellurische en laag-astrale gebieden. En misschien ook nog van hogere dimensies en sferen dan deze, wie weet. Het Zij Zo wettigde van dan af elke informatie van de Informatiebronnen. Pas nadien, na deze wettiging, kon en mocht ik deze informatie openbaar maken, publiceren of afgeven aan wie een advies gevraagd had. Dit geldt ook thans nog.

De geesteswereld is opgedeeld in sferen en dimensies van de geest en is zeer gelaagd en gevarieerd: de subterrane gebieden, de aards-tellurische sferen van Aarde en Mars, het laag-astrale, de astrale evolutie, de hogere geestelijke sferen en dimensies. Dit alles is echter van *menselijk-geestelijke oorsprong en maaksel*! Ook de engelenscharen kennen dergelijke eigen ‘hiërarchisch’ gelaagde dimensies, in drie maal drie trappen van hun geestelijke ontwikkeling. En de astrale geesteswereld van de mensen is even zo divers en verschillend van ‘culturen’ en ‘richtingen’ en ‘niveaus’ als de aarde is. In een afzonderlijke bijlage hoop ik een summier beschrijving en indeling te geven van deze dimensies en sferen en van “De Hiërarchieën”, zoals ze die zelf aan mij gegeven hebben.

In feite was deze eerste groep, zonder dat wij het wisten of beseften, een groep met twee agenda’s: een strikt religieuze en een zeer wereldse agenda. Die “wereldse agenda” was meer geschikt voor presidenten en andere machthebbers dan voor ons... Daarom niet perse slecht of pervers, maar niet mijn of onze business, zeker niet. De religieuze agenda was christelijk van oorsprong en aard en gehoorzaam aan Jezus Christus en is dit, wat mij betreft, altijd gebleven. Ik zou zelfs niet anders durven, gezien de vele gevaarlijke gebieden die er in de astrale wereld ook bestaan en actief zijn...

I.2. Onze Bronnen Verenigd en de samenwerking er mee als medium

David en Vif volgden mij verder en bleven mij ondubbelzinnig beschermen en helpen. *David* (hogere astrale bronnen) voerde de regie, *Vif Piscoul* (midden-bronnen van het astrale) was de grote concrete en zeer efficiënte helper, “humorist, maar altijd ernstig”. Later kwamen daar andere Identiteiten bij: Geborah, mijn “eigenste hoogste bron”, blijkbaar van het niveau van David. Kwam ook later bij: *Paracelsus* (Magister!) die ook als *Paracelsus Zelf* optrad ⁽⁸⁾.

Komen dan nog later de “*Hemelse Sferen*” en hun bewoners: de heiligen en heilige engelen.

Zo is me jaren geleden de *Heilige Michaël, aartsengel* toegestuurd. Hij is bij mij “tegenwoordig en aanwezig”, staat echter terzijde van Onze Bronnen Verenigd en is mij ter bijzondere “hulp, bijstand en bescherming” gestuurd, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”.

Enkele jaren later, kwam daar de *Heilige Theresia van Lisieux* bij. En nog later – zoals voorzegd was – ben ik nu zelf ook een volwaardige informatiebron geworden “in de geest ervan”, door de Bronnen

⁸*Paracelsus en Paracelsus Zelf*: Paracelsus Zelf of “Paracelsus zoals ik hem in Mij Zelf ken, in de geest ervan, van Paracelsus en Mij Zelf”. Beide zijn thans recent in de astrale sferen (december 2017) verenigd onder de eigennaam van *dr. John MacIntosh*, onlangs overleden, naar het zeggen van Onze Bronnen Verenigd. Hij is de meest recente aardse incarnatie geweest die Paracelsus op aarde doorgemaakt heeft. Zie even verder voor nadere beschrijving. S.L.

Verenigd aangesproken als *U Zelf*. Het is de Bron van *Mij Zelf*, “in de geest ervan” aanwezig in de subjectiviteit van mijn Zelf, als de identiteit van mijn eigen geest.

Via de gegeven informatie maakte ik nader kennis met de wereld van mijn innerlijkheid. In het werk *Ethica en Moraal Boek Een verhaal ik over de Wet van U Zelf*. Die is niet anders dan wat de Tien Geboden voor Mozes waren en die hij als “De Wet van Mozes” in zichzelf geopenbaard kreeg en door hem doorgegeven, vertolkt werd aan zijn Volk van Israël. Tegenover de Wet van U Zelf sta ik met een eigen naam. Deze “Wet van U Zelf” is in de geest ingebouwd als een soort ‘genetica’ van de “subjectieve eeuwige mens die men ook is”. Mijn naam is daar *Johannes de Stoutmoedige*. En tenslotte is de naam van mijn ziel: *Dymphna*.

Terloops, bij een of andere speciale gelegenheid of probleem komen er nog wel andere bronnen even aan bod, zelfs van levende personen... Hun informatie wordt stevast achteraf door mij dan voorgelegd aan Onze Bronnen Verenigd en Het Zij Zo “ter bevestiging en wettiging ervan”.

Samengevat kan men zeggen dat Onze Bronnen Verenigd, zoals ze zich geleidelijk aan geïdentificeerd hebben en mij in hun eigen naam en identiteit informatie gegeven hebben en nog geven, bestaan uit:

David: uit de “hogere bronnen” die ik leren kennen heb van op de sessies van mijn leraar-medium van de jaren '80.

Vif Piscoul, “humorist, maar altijd ernstig” uit de zogenaamde “middenbronnen”, al jaren gekend door mijn leraar-medium van voor mijn kennismaking er mee, maar die in de sessies ons daar aansprak onder de naam van “het is Vif Piscoul, Sam”. Ik begreep pas veel later dat de “Sam” duidde op degene bij wie Vif echt hoorde en geen aanspreektitel naar mij toe was als het medium sommige sessies begon met: “Het is Vif Piscoul-Sam, die spreekt”... Ook dit is proefondervindelijke wetenschap dus.

Geborah: “mijn eigen hoogste bron”, d.w.z. uit de hogere dimensies van de geesteswereld, zelfde niveau als David met wie ze samenwerkt.

Paracelsus en Paracelsus Zelf of “Paracelsus, zoals hij in mijn Zelf gekend en aanwezig is, in de geest ervan”. Paracelsus bij leven (1493 – 1541) was een rusteloze, in de omgang niet zo’n gemakkelijke, spiritueel en religieus zeer actieve arts, ook bekend voor zijn innovaties inzake medicaties, fytotherapie en andere. Zie zijn biografie op Google.

Recent, december 2017 hadden Onze Bronnen Verenigd mij het overlijden gemeld van degene die ze noemden als de meest recente incarnatie op aarde van Paracelsus: *dr. John MacIntosh*. Thans zijn Paracelsus Zelf, Paracelsus én John MacIntosh één en verenigd in de astrale sferen en dimensies van de geest, als eigen identiteit in het Zelf zelf waartoe ook ik behoor. Dit betekent echter niet dat Paracelsus of Paracelsus Zelf nu ‘opgegaan’ zijn in de individualiteit-in-identiteit van John MacIntosh en ook omgekeerd niet. Het zal boeiend zijn om nu op te zoeken wie deze dokter John MacIntosh geweest is...

Wijlen dr. John MacIntosh was bij leven een arts, filosoof en alchemist. Hij had in feite mijn tweelingbroer moeten zijn bij mijn geboorte. Maar hij overleed als embryo/foetus tijdens de zwangerschap van moeder. Ik heb inderdaad destijds van haar horen vertellen “dat wij eigenlijk met twee hadden moeten zijn”...

De Heilige Theresia van Lisieux of “Teresia van het Kindje Jezus” (1873 – 1897). Ze bleek wel anders te zijn dan “het Heilig Treeske” zoals ze volks bekend staat. Eerder een ferme heilige dame en een formidabele psychotherapeute, die de mensen leert spreken én luisteren, tevens en tegelijk.

De Heilige Michaël, aartsengel, bij mij hier “tegenwoordig en aanwezig” – let op de woorden: “aanwezig in tegenwoordigheid”. Hij staat terzijde van Onze Bronnen Verenigd en is mij toegezonden, “hiertoe aangespoord en gemandateerd door Jezus Christus in Persoon”. Hij biedt extra “hulp, bijstand en bescherming” én inspiratie zoals ook Onze Bronnen Verenigd het doen.

U Zelf, zoals ik aangesproken wordt door Onze Bronnen Verenigd en degene is die in de Subjectiviteit van Mij Zelf in het Zelf zelf aanwezig is als de bezielde geest, “de eeuwige mens is die ik ook ben”. Het is pas recent dat ik ook zelf een Informatiebron geworden ben, “in de geest ervan, van “Mij Zelf”.

Johannes de Stoutmoedige (Jan zonder Vrees?) of de naam die ik draag tegenover de *Wet van UZelf*. Zie verder hierover in *Ethica en Moraal*, Boek EEN en in dit werk.

Dymphna of de naam die mijn ziel draagt. Het is David die in zijn eigen bijdrage “In den Beginne” mij haar naam meedeelde.

De *Bronnen van Het Zij Zo* of de *Bronnen van de goddelijke Wil*, staan ook terzijde, behoren niet tot Onze Bronnen Verenigd, maar wettigen onafhankelijk alle informatie die ik mediaal ontvang van gelijk wie of waar ook. Of wettigen ze niet... en dan weet ik ook wat dat betekent...

Enkel Vif Piscoul en Geborah, Johannes de Stoutmoedige en Dymphna zijn mij eigen, zijn “van mij”, zijn alias van mij in andere dimensies van de geest. Zij zijn altijd aanwezig. Mits een speciale formele procedure van opnemen van contact kan ik ze gelijk wanneer vragen stellen en antwoorden krijgen. En voeren ze uit wat ze beloofd hebben. “En we doen nooit half werk” zegt Vif Piscoul er voor alle duidelijkheid bij.

Bij gelegenheid zullen David en Paracelsus ook spreken als: “David Zelf”, “Paracelsus Zelf”. Zelfs Jezus Christus sprak/spreekt soms als “*Jezus Christus Zelf*”. Dit beduidt dan dat “*Jezus Christus in Persoon*” dan spreekt “zoals Hij u in U Zelf ontmoet heeft” .

Mijn wijze van samenwerking met Onze Bronnen Verenigd

Hoe verloopt het contact en de samenwerking met Onze Bronnen Verenigd?

Tijdens mijn verdere loopbaan (1980 – 2000) als arts-psychotherapeut was vooral de zorg voor de patiënt het objectief en subjectief doel van de informatie. Er waren de schriftelijke adviezen en er was de instant-informatie van wat ik soms te zeggen had op dat moment van raadpleging en niet goed durfde.... Een zeer vruchtbare samenwerking die nooit aanleiding geweest is tot enig dispuut of incident of betwisting en in alle openheid en oprechtheid verliep.

Vooral na 2000 is het accent verschoven naar de doorgave van talrijke boeken en essays die alle liggen te wachten op publicatie... De volledige lijst vindt u vooraan in dit essay in de rubriek auteur en autorisatie. Ik geef ze hier even ter herinnering weer:

Werken in Mediaal Schrift – Uitgaven in printversie

Boek van de Scholingsweg (2002 – 2004) 2de uitgave: 2017.

Trefwoorden en hun Definities (2002 – 2004 – 2017)

Intrusie en Mentale Deterioratie (2008)

Ethica en Moraal Boek EEN (2009 – 2015)

In den Beginne – David Zelf (2011)

Zijn en Zijnden I – Woord van Geborah (2009 – 2012)

Heling en Heilswerk (2018 in voorbereiding)

Verklarende Spirituele Woordenlijst – Trefwoorden en hun Definitie (2018 – in voorbereiding)

Essays

-Søren Kierkegaard: tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / Eeuwigheid van Wezen binnen de Context van Existentie. Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I Faculty for Comparative Study of Religions Antwerpen,

-Essay (in voorbereiding) Het Moet mij van het Hart – Daden van Zorgzaamheid (2018)

Er zijn verschillende wegen, manieren van communicatie met Onze Bronnen Verenigd:

Er is *de formele wijze*, vergelijkbaar met hoe we op het internet contact hebben met elkaar. Mits een voorafgaand formeel gebed en introductieformule worden 'de poorten geopend' van de informatiebronnen en volgt er een geschreven contactname en rapport ervan in "mijn schrift", steeds gewettigd op het einde door een formele uitspraak van Het Zij Zo! Deze kanalen en poorten zijn niet identiek met wat we de kanalen en poorten van de chakra's noemen. Althans zo komt het mij voor. Ik heb namelijk een aparte formule van openen en sluiten van de poorten aangeleerd gekregen voor het contact met de Bronnen en voor de overige informatie via de geopende chakra's voor de prana-energie..

Het *initiatief* tot gebruik mogen maken van deze wijze van contact nemen ligt bij de Bronnen van de Geesteswereld en niet bij de betrokken persoon op aarde. De geest van de betrokken mens dient een lange periode van voorbereiding gehad te hebben vooraleer deze weg bruikbaar en veilig is. *Nadien* echter is het aan de mens zelf om *vragen te stellen* en dan pas, op de formele en rituele manier zoals beschreven hierboven, volgt een sessie van mediaal schrift. Terloops en voor alle duidelijkheid: ik ben wat men noemt een bewust medium, of m.a.w., ik ga niet in trance of in veranderde bewustzijnstoestand tijdens gelijk welke sessie. Hoogstens is er een aangenaam, niet echt roes-achtig emotioneel basisgevoel aanwezig = energetisch van aard. Dit geldt ook voor de paar vrienden-medewerkers, ook mediums van Onze Bronnen Verenigd, die ik inmiddels heb leren kennen en raad geven bij hun opleiding.

Er is ook na vele jaren de *intuïtieve doorgave* ingeoeft en er aan toegevoegd in het dagelijkse leven, beleven. Dit werd door Geborah eerst uitvoerig beschreven in haar werk Zijn en Zijnden. Om alle misverstanden en confusie te vermijden wordt een intuïtieve boodschap best gecontroleerd achteraf tijdens een sessie van mediaal schrift (de vraag wordt dan gesteld door mij) en volgt ook de wettiging van "Ook Ons Het Zij Zo", zijnde Het Zij Zo zoals het optreedt binnen de mediale auditieve sessies met Onze Bronnen Verenigd.

Er zijn ook *de noodgevallen* van tussenkomst voor mezelf of voor anderen, die geen uitstel verdragen. Ook hier volgt nadien verificatie en wettiging tijdens een formele sessie van mediale informatie. Eigenlijk zijn Onze Bronnen Verenigd altijd 'stand by' voor hulp, bijstand en bescherming en is een eenvoudige aanroeping dan voldoende. En een dankwoordje nadien is passend en beleefd.

Er zijn ook de leuke en interessante momenten van *helder horen en helder zien*. Helder horen bv.wanneer andere mensen spreken met mij, tegenspelers of niet, waarbij ik 'weet' dat er van uit hun subjectiviteit gesproken wordt en dat mij zo een boodschap gegeven wordt die mijn eigen gemoed op dat moment niet kan opnemen, niet verwerken of niet accepteren... Helder zien gebeurt bij wijze van statische beelden of als video séances, beeldverhalen. Woord- en beeldtaal zijn evenwaardig en worden bv. courant gebruikt in wat we inmiddels geleerd hebben als autonome Zelfheling te doen voor onszelf. Ik ben vooral een auditieve klant van de bronnen. Andere mediums zullen dan weer meer visueel begaafd zijn en dan zal bij hen het helder zien overwegen, in statische of dynamische beeldverhalen.

De door mij opgestelde *schriften* sinds al die jaren bevatten meer gedetailleerde uitleg. Elke bron heeft een eigen 'boek' of essay doorgegeven, die alle op publicatie wachten. Alleen de Website staat op het internet als Boek van de Scholingsweg en binnenkort volgt Daden van Zorgzaamheid als essay.

De omvang en de inhoud van de informatie, in goed filosofisch Nederlands gesteld en opgetekend, is niet alleen boeiend, maar ook soms verrassend. Zelfs voor de Christen die ik ontegensprekelijk ben en wil zijn, volgeling van Jezus de Christus, degene die ik thans van Hem Jezus, mijn Vriend mag noemen. Denk maar aan de vanzelfsprekende inclusie van de reïncarnatie in deze christelijke visie en praktijk.

I.3. Dimensies van de geest en de sferen van werkelijkheid er aan verbonden – de astrale gebieden

a.Kopie ⁽⁹⁾ uit Trefwoorden en hun Definities van uit het Boek van de Scholingsweg (2003)

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: de dimensies die in het universele bewustzijn aangetroffen worden bepalen de wijze waarop en de uitgebreidheid van de kennis en informatie die krachtens die dimensie aanwezig is in die dimensie. M.a.w. dat men spreekt over dimensies betekent onder meer dat elke dimensie meer een fase of wijze meer betreft in hetgeen bewust gemaakt kan worden en kan begrepen worden, door wie in deze dimensie vertoeft en er de nodige zintuigen voor ontwikkeld heeft. Het woord dimensie is daarom eerder overdrachtelijk te nemen dan reëel alsof er aan de ruimte van het bewustzijn inderdaad formele ruimtelijke dimensies zouden verbonden zijn.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat alle dimensies te beschouwen zijn als veelvouden van elkaar, zoals men twee een veelvoud van een kan noemen en vier een veelvoud van twee. (&) En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: globaal onderscheidt men acht dimensies van bewustzijn die door de mens kunnen benaderd worden en dan nog bij benadering ervan. D.w.z. dat de mens in zich de dimensies een tot vier (I tot IV) zonder meer kan realiseren maar dat de dimensies vijf tot acht (V tot VIII) slechts overdrachtelijk en via tussenschakeling van Bronnen van Informatie bereikbaar zijn en benaderd kunnen worden, dus zonder dat de mens er zelfstandig mee te doen heeft of kan hebben. We verklaren dit nader.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de leer van de dimensies van bewustzijn onderscheid gemaakt wordt tussen dimensies die eigen zijn aan de mens als zodanig en dimensies die benaderd kunnen worden bij bemiddeling van hen die er deel van uit maken. (dimensies vijf tot en met acht).(&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: *dimensie I* betreft de dimensie van bewustzijn die door dieren, planten en sommige edele stenen kan omvat worden en die daarom niet aards of kosmisch is als zodanig, maar beperkt tot de vorm van bewustzijn die in deze wezens kan gerealiseerd worden, of ze nu op aarde leven of opgenomen zijn in een of andere astrale werkelijkheid.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dimensie I in zich de mogelijkheid heeft om de levensprocessen te begrijpen voor zover ze dienstig zijn voor het leven zelf en zijn vermenigvuldiging. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: *dimensie II* betreft de menselijke dimensie voor zover ze niet door dieren en planten b.v. kan bereikt worden maar hiermede houdt de menselijke ontwikkeling nog niet op. Dimensie II bepaalt vooral de wetten van het verstand en de rede en van het gevoelsleven en zijn informatie en reikt dus binnen de astrale wereld niet verder dan de aardse processen van denken en voelen verder te zetten, voorzover het astrale leven dit nog toelaat of aanreikt.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens geboren wordt in dimensie II om verder te evolueren tot en met dimensie IV. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan. En Het Zij Zo!

⁹ *Kopie uit BOEK VAN DE SCHOLINGSWEG*. Alle informatie van al die 35 jaar is aan zichzelf gelijk gebleven en vormt één groot geheel. Vandaar dat in de uitgave van 2003 – Boek van de Scholingsweg, geen andere of meer genuanceerde informatie voorkomt dan nu in 2017 in dit Boek Heling en Heilswerk.

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: *dimensie III* vormt de basis van het bewustzijn zoals het in de astrale werkelijkheid van oudsher bestond en slechts in de astrale evolutie van dimensie IV overtroffen wordt in evolutie en omvang van bewustzijn. Het is namelijk zo dat in de oude astrale wereld een tweede astrale werkelijkheid geboren is, die "astrale evolutie" genoemd is en die de oude evolutie niet alleen omvat, maar ook overtreft en ooit zal vervangen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dimensie III en IV samen genomen de astrale werkelijkheid als bewustzijn omvatten en beschrijven. En dat zij aan dimensie II toevoegen wat de astrale mens onderscheidt van de aardse mens, namelijk de voorkennis van zaken en de globaliteit, in dualiteit genomen toch nog steeds. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: wanneer de mens opgenomen wordt in de *dimensie IV* bereikt hij reeds een vorm van gelukzaligheid en dient hij zich niet meer om te keren naar de aarde bij wijze van gedwongen reïncarnatie. Hij kan met name reeds kiezen of hij zal terugkeren met een opdracht naar andere mensen toe of dat hij zijn evolutie verder zal zetten in de astrale werkelijkheid.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat dimensie IV reeds het Kindschap Gods realiseert in verwachting van het Eindoordeel dat Eschaton heet. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: de *dimensies V* ⁽¹⁰⁾ tot en met *VIII* zijn voorbehouden aan hen die door de Godheid er toe bestemd zijn om de kosmos te leiden en te beheren en zij delen hun kennis en ervaring mee aan de lagere dimensies door hen, bij wijze van inspiratie en expiratie of door middel van telepathische informatie, op daartoe geëigende wijze deelgenoot te maken van wat zij kennen en weten. M.a.w. alhoewel de mens, van uit zichzelf geroepen tot het Kindschap Gods dat onbeperkt is, slechts de dimensies I tot en met IV bewoont, heeft hij toch weet van hogere kennis en wijsheid door Openbaring ervan, vanuit hogere vormen van bewustzijn en door de wezens die dit bewustzijn delen met hem krachtens hun vrije wil en besluit.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat deze kennis en wijsheid voorbehouden is, krachtens hun natuur, aan wezens zoals de engelen en aartsengelen en ook aan anderen nog, maar dat zij deze kennis op hun eigen wijze meedelen aan degenen onder de mensen die zij daartoe geschikt achten en op het moment dat zij verkiezen en dit steeds in overleg met de Vader in de Hemel. Zie de oudsten voor de Troon van het Lam. (&) En Het Zij Zo!

b. De subterrane gebieden of "Het voorgeborchte van de Hel" ⁽¹¹⁾

¹⁰*Dimensie V*: de mogelijke autonome aanwezigheid van de mens in dimensie V wordt op deze plaats hier ontkend door de auteur, David Zelf. In de sessie met nadere uitleg, gegeven op 28.11.2017 door Geborah wordt deze mogelijkheid wel gesteld "voor mensen die het aankunnen"... Ik laat deze tegenstrijdigheid/ onduidelijkheid voor wat ze is, omdat ik gewoonte- en plichtsgetrouw niets wijzig aan de woordelijke weergave van al de verstrekte informatie. Als u daar ooit toekomt, beste lezer, gelieve ons misschien een astraal bericht te sturen met de juiste uitleg. S.L.

¹¹*De subterrane gebieden*: met deze informatie over de subterrane gebieden, maakte ik pas voor de eerste keer kennis in 2016, tijdens een sessie van de autonome Zelfheling. Bron en spreker was Paracelsus. Het laattijdige van deze informatie was wellicht omwille van het wat gevaarlijke van het onderwerp zelf. U moet goed begrijpen dat, in de doorgave van alle mediale informatie er ook steeds en tegelijk bij de ontvanger een vorm van deelname/participatie aanwezig is, onder de vorm van beleving en dus van ondergaan. Geen enkele mediale informatie is pure theorie of abstractie, maar steeds "met het leven/beleven verbonden". Onthoudt dit ook zelf, beste lezers, als u al wat té nieuwsgierig zou willen zijn. S.L.

07.06.2016

1. Apostolische geloofsbelijdenis (formulering van +- 170 na Christus)

“Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, gekruisigd is, gestorven en begraven; die nedergedaald is ter helle (descendit ad inferos), ten derde dage verrezen uit de doden”.

2. Mediale informatie over “de subterrane gebieden van Aarde en Mars”

Kopie nr. 16/21 - sessie van autonome Zelfheling

07.06.2016 - Paracelsus:

De sferen van de subterrane gebieden van Aarde en Mars ⁽¹²⁾ – het hellevuur

De sferen van de subterrane gebieden worden gevoed vanuit de doodsdrijf (Cf. S. Freud: thanatosdrijf). Het zijn energieën van chakra I & II, die in een neerwaartse spiraal aangezogen worden naar een *centraal zwart gat van autodestructie*. Wat op aarde – aardse sfeer en dimensie I & II - een zwart gat vertoont, is aan de overzijde van de subterrane wereld een lichtkoker en ordent vandaar uit de subterrane constructies van het zogenaamde ‘hellevuur’, dat geen vuur is, maar vurige lust, brandende lust. De subterrane wereld van Aarde en Mars is opgebouwd uit vurige lustenergieën.

Is er van daar uit verlossing/opstijgen mogelijk? Ja, terug tot de aardse dimensies. Zie later.

Hoe op aarde deze spiraal, naar onder gericht draaiend, ontwijken/ontkomen/voorkomen dat hij vroegtijdig meesleurt wat van de mens is als biologisch wezen? Dit is de laatste fase van de heling der Verlossing & Verzoening, zie dederde fase ervan.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het zogenaamde hellevuur gevormd is geworden uit levensenergie en de geest ervan die in een neerwaarts gerichte spiraal verdwijnt in een zwart, donker gat om er aan de overzijde te verschijnen als licht en lustgevende levensenergie. (&) En Het Zij Zo!

Wat uitleg,

toen gericht aan en bestemd voor mijn vrienden, medeleden van de Werkgroep Kierkegaard van de FGV, Faculteit Vergelijkende Godsdienstwetenschappen Wilrijk– Antwerpen.

Bovenstaande mediale tekst is kopie van rapport nr. 16/21 van een zogenaamde sessie van autonome Zelfheling of heling, op zelfstandige = autonome wijze toegebracht aan *het Zelf* (“dat geest is” – cf. S. Kierkegaard) door de betrokken mens. Het is een vorm van heling die mij/ons aangeleerd is in de werkgroep KREA, aan de enkele deelnemers, adepten daar aanwezig, door de informatiebronnen uit de geesteswereld of “Onze Bronnen Verenigd” zoals ze zich zelf benoemen.

De *subterrane gebieden van Aarde en Mars*: de kosmos en de geesteswereld wordt door de informatiebronnen bij de beschrijving ervan ingedeeld in *sferen* van ontwikkeling van het leven en in *dimensies* van ontwikkeling van de geest. Geest, die niet ‘autonoom’ bestaat, maar steeds verbonden is met, deel uitmaakt van levende wezens. De mens op de fysische aarde bereikt in en met zijn bewustzijn en zelfbewustzijn dimensie I & II, soms tot III & IV.

¹²Subterrane gebieden van Aarde en Mars: dit wordt telkens als een “staande uitdrukking” zo geformuleerd. Blijkbaar zijn voor de astrale geest de gebieden van de Aarde en Mars zeer verwant. Was Mars ooit bewoond door medemensen? S.L.

De subterrane gebieden van Aarde en Mars-Mars wordt altijd in één adem genoemd bij de Aarde - behoren in feite tot gebieden die een minder grote geestelijke ontwikkeling kennen of minstens niet over dezelfde graad van levensenergie beschikken als de aarde. Ze zijn bevolkt door het 'mentaal-emotioneel complex' van overleden dieren en mensen tussen twee reïncarnaties in, waarbij de bezielde geest opgestegen is tot in een van de hogere sferen van het astrale en de bijhorende dimensies van ontwikkeling van de geest - dimensie III tot V - bevolkt door wat zich "De Hiërarchieën" noemen.

De hemelse sferen zijn anders, apart van de astrale sferen en dimensies; die laatste, de astrale dimensies, bestaan uit geestelijke energie van puur menselijke aard en oorsprong, gevormd en in cultuur gebracht doorheen de eonen van de tijd. Deze astrale dimensies van de geest ontwikkelden zich blijkbaar parallel met de geestesdimensies van de engelen, ook ingedeeld in Hiërarchieën (3 x 3 graden) tot hun hoogste graad van Serafijnen en Cherubijnen toe.

In de *Apostolische Geloofsbelijdenis* wordt gezegd dat Jezus Christus, tussen zijn dood op aarde en zijn verrijzenis "neergedaald is ter helle en vandaar de derde dag verzezen is uit de dood". Een soort van "wachttijd" of om ook daar het heil en de verlossing te brengen?

De energie waarover hier sprake is betreft de levensenergie of prana/pranayana= bedeling van de prana uit de Hindoe en Boeddhistische terminologie. "*Branden in of van het Hellevuur*", verstaan als "branden in echt fysisch vuur" zoals wij het kennen is een misverstand. Ook in de bijbel is er sprake van vuur (levensenergie) en vuur (gewoon vuur).

Omdat deze materie uitleggen ingewikkeld is, ook voor mij, zal ik in een speciale sessie van mijn mediaal schrift de vraag stellen aan "Onze Bronnen Verenigd" ter intentie van jullie allemaal, de leden van de Kierkegaardgroep, om nauwkeurig en duidelijk deze sferen en dimensies te beschrijven⁽¹³⁾ in voor ons verstaanbare termen. Dit kan even duren vooraleer ik daarmee klaar ben. In afwachting stuur ik u al de tekst over "de subterrane gebieden" die ik beloofde op de bijeenkomst van december.

Voer voor psychologen, kosmologen, filosofen en... physici.

c. Sferen en dimensies van de geest – recente mediale informatie uit mijn schrift

Mediale informatie

28.11.2017.

Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt tot u, *Sam* en dit in naam van *Al Onze Bronnen Verenigd*, hiertoe gemandateerd door *Jezus Christus in Persoon, in de H. Geest ervan* hier aanwezig. Hierbij ook geholpen en beschermd door de *H. Michaël, aartsengel*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u thans de informatie over de sferen en dimensies van de geesteswereld kunt optekenen zoals *Geborah* ze u zal doorgeven, hierbij in de bijzondere atmosfeer van bescherming die de *H. Michaël, aartsengel* u allen hierbij biedt en gemandateerd is door *Jezus Christus in Persoon* u hier bij te staan en te helpen. (&) En Het Zij Zo!

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt verder tot u, *Sam*. Zij zegt: de *sferen endimensies van de geest* zijn dezelfde voor engelen en voor mensen en zijn alle, als behorend tot de Schepping van God, van elkaar gescheiden door energetische wanden die van aard zijn om ze te

¹³*Sessie mediaal schrift* voor een nauwkeurige, informatieve beschrijving van alle de dimensie van de Geest. Het betreft kennis die ik, evenmin als elke andere mens op aarde, niet zo maar kan verwerven, maar mij of hen dient geopenbaard te worden van uit de hogere, hoogste dimensies... Ik wacht nog altijd op deze aparte sessie, die me al wel beloofd is. Uiteindelijk kwam deze informatie er op datum van 28.11.2018 en werd hieronder opgenomen. S.L.

onderscheiden, maar niet te scheiden als zodanig. Elke hogere dimensie beschikt over de kennis en informatie van haar eigen dimensie en heeft kennis, informatie van en toegang tot de onderliggende, zogenaamd lagere dimensies dan die van zichzelf. Over en weer kennis en informatie uitwisselen en ontmoeting van elkaar is dus altijd mogelijk en wenselijk, ook voor de mensen van de toekomst. Zij zullen hiertoe de nog ontbrekende gaven en begaafdheden ontvangen als behorend tot de “Nieuwe Dimensie van de geest van de mens” zoals de Vader in de hemel gewild heeft en opgedragen ter realisatie ervan aan De Zoon Gods, in de Heilige Geest ervan, van hen Beiden. (&) En Het Zij Zo!

Intermezzo

01.01.2018.

Kritische lezing van de tekst hierboven en vraag van wettiging ervan op de gewende wijze.

Ik besloot de bovenstaande tekst van 28.11.2017 ter correctie terug voor te leggen aan Mijn Bronnen Verenigd, omdat de gewende, klassieke én vereiste wettiging door Het Zij Zo ontbrak! Ik vond dat de tekst ook kon leiden tot verkeerde interpretaties en dat het ontbreken van de wettiging door Het Zij Zo wellicht het teken aan de wand kon zijn om me daarop attent te maken. Ik deed deze correctie op datum van 01.01.2018, een wel bijzondere datum... Hier is het echter enkel de datum waarop ik voldoende tijd en scherpzinnigheid van geest had om de zaak voor te leggen... Zie hier vraag én antwoord.

VRAAG:

De sferen en dimensies van de geest: correctie én wettiging ervan door Het Zij Zo, van de informatie over de sferen en dimensies van de geest, gegeven en uitgesproken door Geborah op 28.11.2017.

ANTWOORD:

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt tot u, *Sam*. Zij zegt: de bewuste tekst van 28.11.2017 over de sferen en dimensies van de geest mag als dusdanig aanvaard worden in zijn geheel, d.i. als inleiding tot en beschrijving van alle door u en ons gekende sferen en dimensies van de geest, inbegrepen de Daad van Verlossing door Verzoening met de Vader in de hemel, ons gebracht door Jezus Christus, onze Heiland, Redder en Verlosser.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u dit antwoord van Geborah en de desbetreffende vraag met betrekking tot de informatie, u gegeven door Geborah in persoon onder mandaat van Jezus Christus Zelf en in Persoon, in de Heilige Geest ervan van beiden, dient en kunt toevoegen aan de desbetreffende tekst van informatie van 28.11.2017 als bevestiging ervan en thans ook als gewettigd geworden door Ook Ons Het Zij Zo! (&) En Het Zij Zo! Stop gedaan.

Einde Intermezzo.

vervolg mediale informatie

28.11.2017

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en Geborah spreekt verder. Zij zegt: *De dimensie I* van de geestelijke ontwikkeling delen mensen, dieren en engelen samen in de *tellurische sfeer van de Aarde en van Mars*. Ze is zichtbaar, waarneembaar en bruikbaar als dusdanig voor *de Overheden* van mens en dier en wordt eveneens bezocht door de engelen, bewaarders van mens en dier. Zie ook Overheden in de hiërarchieën van de engelen. Deze eerste dimensie is voor mens en dier vooral van mentaal-emotionele aard en structuur en maakt onder meer het samen leven – zie huisdieren bv. – van mens

en dier mogelijk en bewaart aldus de Schepping in haar geheel in één harmonische sfeer van Aarde en Mars, zijnde de tellurische sfeer. Deze eerste dimensie omvat en draagt voornamelijk de primaire vitale behoeften van de enkeling zoals leven en overleven en voortplanting van het geslacht en de soort.

De dimensie II of dimensie van de geest die de ontwikkeling van de mentale en vooral emotionele *gedragingen* beheert en beheerst welke meer zijn dan de primaire vitale behoeften van plant en dier en mens, omvat ook de *gemeenschapseigendom (territorium) en groepsbewustzijn*, alsmede wat daar voor mens en dier uit voortkomt aan *groepsleven en groepsbeleven*. En de aberraties en conflicten ervan al evenzeer.

Dimensie III van de geesteswereld is gereserveerd voor de menselijke soort als aardebewoner en omvat de sfeer van het *laag astrale leven*, waartoe de mens geroepen is bij zijn overlijden en 'overwinteren' als het ware in de fase tussen twee opeenvolgende incarnaties in. Dit ten minste voor wat betreft de overgrote meerderheid van de mensheid. Deze sfeer van het laag astrale is van oorsprong, aard en voeding van louter menselijke oorsprong en wordt bewoond door de *lagere en ook midden-bronnenvan de geesteswereld*. Ze is vrijwel altijd toegankelijk en bereikbaar voor de levende mens op aarde. Het is evenwel, gezien de aard van deze sfeer en haar specifieke gevaarlijkheid voor de mentale en emotionele gezondheid, aangewezen dat men zich hierbij telkens laat bijstaan, begeleiden en beschermen door hogere, hem of haar toegewezen identiteiten uit de geesteswereld.

Dimensie IV of eerste dimensie van de zogenaamde "*astrale evolutie*" is de dimensie die uit de vorige ontstaan is en is eveneens van louter menselijke aard en oorsprong, wat de geest betreft. Deze evolutie van de geest betreft het begin van de ontwikkeling van de "*krachten en machten*" (zie ook analogie in de hiërarchieën van de engelen) van de geest van de mens en is nog het beste bekend van uit de historische strapatsen van magiërs en magische praktijken, zogenaamde tovenaars en heksen die gevreesd werden – inderdaad soms terecht, maar ook meermaals onterecht – door de medemensen wegens hun geheim gehouden vermogens tot manipuleren van op afstand van mens en dier én engel. Het is echter ook het gebied waartoe mensen na hun overgang op aarde gebracht worden als in een nieuwe fase van ontwikkeling van de geest. Deze ontwikkeling is deze keer niet louter meer van aardse aard en betekenis, maar laat reeds de omvang vermoeden van wat uiteindelijk de totale werkelijkheid is, zoals ze beleefd, aanwijsbaar en hanteerbaar is in de "subjectiviteit van het Zelf" van de menselijke bezielde geest. Het is ook het gebied van *hogerontwikkelde groepsbewustzijn* dat door de heersers op aarde, politieke, economische en zelfs financiële, gebruikt wordt voor hun beleid op aarde en de inspiratie ("geest") ervan. Omdat de mensheid minder het "groepsbewustzijn-in-Zelfbewustzijn" ontwikkeld heeft dan het "Zelfbewustzijn-in-individualiteit-identiteit" (redelijkheid en logica inbegrepen) is hier veel misbruik en zelfs misdadig gebruik mogelijk. Dit kan gemakkelijk en behoort tot "het rijk van het kwaad", waarbij de mens zich inlaat met, gehoor geeft aan en bondgenoot wordt van de krachten en machten onder het beheer van de Satan of de wereld van het kwade.

Dimensie V van de geest of de sfeer van het "*Omvangrijke Geheel*" is de sfeer waarin de mens "één wordt met Zichzelf en met de waarheid". Met andere woorden, hier houdt de dualiteit op ("alles onder het cijfer twee") waarvan de aarde vervuld is. Zie de wet van het enerzijds-anderzijds in de wetten van de subjectiviteit. De mens bereikt eenheid in Identiteit van zichzelf, in eenheid met de waarheid of werkelijkheid-in-waarheid ervan. Deze dimensie is voorbehouden aan de mensen en engelen "die het aankunnen", zijnde die de nodige geestelijke groei doorgemaakt hebben en "met voldoening" er in geslaagd zijn hun identiteit in het Zelf te ontwikkelen en te bewaren.

Dimensie VI, VII en VIII zijn vooralsnog voor de menselijke soort in de geest ervan ontoegankelijk en worden bewoond door, gevormd en gevoed door de hogere hiërarchieën van engelen en andere geschapen wezens van de kosmos (en dat zijn er heel wat overigens...).

Door de komst van de Verlosser en Heiland die Jezus Christus is als het ware de Weg tot de Vader in de hemel, de Waarheid en het Leven ingekort toegankelijk voor elke mens die hem volgt, zij het impliciet of expliciet als gelovige volgeling. "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven" zie Jezus bij leven op aarde aan zijn leerlingen (14). De oerzondetoestand werd in Genadevolle Verzoening opgeheven door Zijn lijden en dood (één van de weinige echte mysteries van de goddelijke aanwezigheid op aarde) en de mens kan nu volgen en meegaan met de Zoon Gods naar de Vader en... zelfs "heilig worden" zogenamd.

Maar er is en blijft vooralsnog *"het vagevuur"*... Of, in moderne taal uitgedrukt: de "wet van karma" en de "wet van herhaling er aan verbonden", ook gekend als de "tweede wet van oorzaak en gevolg" blijft geldig en laat zijn uitwerkingen zien... Het zijn de gevolgen van de oerzonde ooit, die in een cascade van eeuwenlange oorzaken en gevolgen onder de mensheid gaan woekeren zijn. Dit is niet alleen waar op aarde, maar treft ook de astrale en hogere gebieden van de geesteswereld. Als wetmatigheden aanwezig in de ontwikkeling van de geest van de existentiële mens, als individu of als groep –als ras, volk, stand, staat. Deze wet van karma en de wet van herhaling er aan verbonden beheert en beheerst o.m. de naargeestige gevolgen van het aangerichte kwaad uit het verleden. Daarin kan nu verandering komen in een niet zo veraf gelegen toekomst. Dit is in het essay "Het moet mij van het Hart - Daden van Zorgzaamheid" bij herhaling bevestigd, namelijk "dat de Vader in de hemel de mensheid een nieuwe kans wil geven" en daartoe aan de Zoon Gods, Jezus Christus de opdracht gegeven heeft de mensheid, in samenspraak en samenwerking met Hem, te verlossen van alle blokkades, obstructies, overgeërfde gevolgen van zonde en misdaad, enz. Hiermede ontstaat "een nieuwe dimensie van de mens", een nieuwe toegankelijkheid van de geest van de mens tot hogere gebieden van de geestelijke ontwikkeling. De aandacht hiervoor en de ge-hoor-zaam-heid aan die opdracht zou wel eens op aarde de actuele allerbelangrijkste interesse voor geld, macht en bezit kunnen gaan overtreffen of... vervangen. Willens, nillens of... wie niet langer horen wil, moet voelen. Laten we dus redelijk zijn en onszelf wijselijk behoeden voor deze ultieme kwelling van de geest én van de lichamen...

Elke sfeer en dimensie van de geest – geest, "die leven/levend is" en steeds gehecht is aan, deel uitmaakt van een levend wezen! – heeft ook haar eigen vormgeving, formulering of 'belichaming' . Op aarde kennen we enkel het biologische lichaam en zijn existentie op aarde... Dit gaat samen met een nog steeds beperkte kennis en Zelfkennis van de overige dimensies en sferen. De lichamen in de overige dimensies en sferen zullen aan de mens pas geopenbaard worden van zodra hij of zij er toe ontwikkeld is en rijp om dit aan te kunnen. Een tweede, derde 'zondeval' is heus niet onmogelijk en dient vermeden te worden...

Alle lichamen zijn sterfelijk, d.w.z. tijdgebonden en ruimtegegeven. De geest is eeuwig en wordt gevoed in en door de eveneens eeuwige zielsvermogens van de mens. De wil verbonden aan die zielsvermogens laat toe de 'lotgevallen' (karma) en gebeurtenissen van de geest te 'ver-wezen-liken, aangepast aan de lopende existentie, bv. die van de levende mens op aarde. Dit zal en kan op termijn de obstakels en obstructies, lijden en trauma's van het verleden dat elke mens als karma meedraagt oplossen en aldus de Verlossing in Zichzelf voltooien, mede door "in-bekentenis-nemen" ervan. Deze Verlossing-in-Verzoening met de Vader, die de Zoon Gods in de persoon van Jezus Christus op aarde gebracht heeft en die Hij thans in samenwerking met de mens wil voltooien, ook wat de karmische gevolgen betreft die elke mens als een tarra van uit het verleden meedraagt. Dit is waarlijk een hoopgevende boodschap, die ter harte te nemen is.

Keren we even nu terug naar *de existentiële mens op aarde*, dan valt het op dat de mens daar in een soort van 'niemandslân' vertoeft: hij of zij is niet geheel 'aards', maar evenmin geheel en al hemels of astraal of kosmisch ingesteld. Het *hier en nu* lijkt hen meer dan genoeg! Tot de ware ernst van het bestaan tot hen doordringt en ze eindelijk op zoek gaan naar hun ware aard en einddoel of

¹⁴Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven: Joh. 14:6

eindbestemming. Onrust en nieuwsgierigheid, zo eigen aan de menselijke aard en ziel en geest, is de eeuwig blijvende, stuwende, brandende energiebron van de mens/mensheid die hen leidt en ze boven zichzelf verheft tot... waar ze nog niet kwamen, tot wie ze nog niet waren en tot wie ze nog konden ontmoeten. In de eeuwigheid. Amen!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens, bij zijn tocht naar zijn of haar einddoel of eindbestemming - die als een engram in de geest aan elkeen gegeven is - zich in beweging bevindt en niet zal eindigen te zoeken en te vinden wat hem of haar toekomt en dit krachtens de Wil van de Vader in de hemel, hierbij geholpen en bevrijd door de Zoon, in de Heilige Geest ervan, van beiden. Amen! En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan! En Het Zij Zo!

I.4. De hiërarchieën van de engelen en de hiërarchieën van de geesteswereld in de astrale sferen

a. De hiërarchieën van de engelen

Indeling in 3 x 3 niveaus of dimensies van geestelijke ontwikkeling en opdracht ⁽¹⁵⁾. Hier in dalende volgorde weergegeven zoals ze opgetekend werden door Dionysius e.a. auteurs:

= *derde en hoogste orde*: de engelen van de zuivere aanschouwing, “zij die regeren over de schepping”

Serafijnen

Cherubijnen

Tronen

= *tweede, middelste orde*: de engelen van het heelal, “zij die regeren over de kosmos”

Heerschappijen

Machten

Krachten

= *eerste of laagste orde*: de engelen van de wereld, “zij die regeren over de hele wereld”

Oversten of Voornaamsten

Aartsengelen (zoals de aartsengelen Michaël, Rafael, Gabriel bv., maar ook Lucifer, de opstandige)

Engelen (engelbewaarder bv.)

b. De hiërarchieën van de astrale wereld

De hiërarchieën van de geesteswereld zijn van menselijk-geestelijke oorsprong, namelijk samengesteld uit en verbonden met en levend gehouden door de menselijke geest, zoals die zich gevormd en uitgebreid heeft in de astrale sferen over de eonen heen. De “Informatiebronnen van de Geesteswereld”, waarmee ik samenwerk, noemen zich ook “De Hiërarchieën”, lagere, midden- en

¹⁵*Hiërarchieën van de Engelen*: zie voor meer uitleg op Google. De indeling zoals hier gegeven is vrij klassiek en gaat terug op ‘heilige schriften’ van Joodse en Christelijke origine. Of deze indeling behoort tot de zogenaamde klassieke “geloofswaarheden” van bv. de Rooms-katholieke leer of van de Reformatie is me niet bekend. S.L.

hogere bronnen, ook gelaagd en ingedeeld volgens hiërarchisch gestructureerde dimensies van de geest. Analoog, maar daarom nog niet identiek aan de gelaagde dimensies van de engelen. De “Hemelse Sferen” zijn “van een andere wereld” om het zo te zeggen., Maar er is samenwerking en over en weer gaande communicatie met het astrale. Een afvallige, opstandige factie noemt zich “De Heerschappij”. Er is een hevige strijd tussen deze factie en de overige Bronnen van de Geesteswereld. S.L.

I.5. De zielsvermogens en de wil er aan verbonden – de ziel Dymphna

De mens “is een hermafrodit” lees je dikwijls in spirituele teksten allerhande. Men bedoelt daarmee te zeggen dat de mens eigenlijk én man én vrouw is, waarbij één van beide geslachten overheeft, ook en vooral in de biologische context.

De mens lijkt/is veeleer een hermafrodit die bestaat uit enerzijds de sterfelijke, aardse existentiële, biologische mens, een soort van veredeld zoogdier die actuele incarnatie is van anderzijds de wezenlijke, eeuwige mens, de bezielde geest die hij/zij ook is voor eeuwig en altijd. Maar ook voor eeuwig in ontwikkeling is en blijft, in en voor en door zichzelf, levend met de mogelijkheid = vrijheid van ontmoeting met de andere mensen/medemensen en met nog vele andere levende, bewuste wezens van de ganse kosmos, God, hun Schepper inbegrepen. Alles echter binnen de aan gang zijnde incarnatie, door het nu levende bestaans, dat in een soort van “uitvouwing” in tijd en ruimte dit alles beleeft op bijzondere wijze als “explorateur du monde” ⁽¹⁶⁾.

Want, in plaats van na de fysieke dood van zijn biologische lichaam, rijstap te zitten eten in de hemel, met gouden lepeltjes dan nog, is de mens eerder de nooit stilzittende, avontuurlijke mens, de rusteloze, nieuwgierige ‘explorateur’, ontdekker en pelgrim tegelijk van de aarde en van het hele heelal.

Het ego is de baas van de aardse mens. Ik heb hem de aardelander genoemd. Het Zelf dat subjectiviteit en geest is, heb ik het moederschap genoemd. Zijn ‘baas’ in het Zelf is zijn identiteit (naam!) in de individualiteit van het Zelf. Beide instanties gaan met over en weer met elkaar. In een gunstig klimaat van kennis door aanvaarding van elkaars eigenheid wisselen ze verworven en verfijnde geestelijke kennis uit aan elkaar.

I.6. Kritische vragen en waarschuwingen

Is dit allemaal superieure, intelligente naïviteit of inbeelding? Dan moet het wel heel ver gaan en had ik inderdaad – zoals sommige collega’s - wetenschappers in de literatuur dat beweren – mij moeten laten behandelen wegens “multipel persoonlijkheidsstoornis” of “schizoïde persoonlijkheidsstoornis” ...

Nog zo iets. Om misverstanden te vermijden zeg ik ook dit: ik behoor niet tot enige sekte of groep of spirituele richting of traditie van gelijk welke aard ook en dus zeker niet tot een van de verdachte kwaadaardige sekten die vreemde en perverse, gevaarlijke praktijken beoefenen waarbij seks, pijn, angst hen zogenaamd van de ‘drives’ voorzien van de nodige spirituele energie en waarbij strikte geheimhouding de sekte afschermt en moet beschermen tegen openheid en inkijk... Zoals dit al eeuwen gebeurt en blijkbaar onuitroeibaar is (zie de heksenverbrandingen bv)... Wat niet wil zeggen dat over de eeuwen heen ook hier niet “de goeden” het met “de kwaden” hebben moeten bekopen.

¹⁶De mens als existentiële mens en wezenlijke mens. Het is merkwaardig om de opvattingen van Paracelsus bij leven er op na te lezen, bv. op Wikipedia, maar ook op andere bronnen: “Philippus Aureolus Theophrastus Bombastus von Hohenheim (bij [Einsiedeln \(Zwitserland\)](#), 1493 of 1494 - [Salzburg, 24 september 1541](#)), beter bekend onder de naam Paracelsus, was een beroemd, maar tevens controversieel [arts](#) en [theoloog](#) die zich bezighield met [alchemie](#) en [astrologie](#). Hij wordt beschouwd als de eerste systematische [botanicus](#) en gaf eveneens het element [zink](#) zijn naam”. Zie op Google onder: Paracelsus, arts, filosoof, alchemist. S.L.

Ook die wereld is me, historisch én actueel, van naam en via derden bekend. Ik ben tenslotte ook therapeut en heler, al vijfendertig jaar lang...

We werden ook gewaarschuwd voor een bepaalde 'factie'/fractie van de Bronnen uit de Geesteswereld die zich afgescheurd heeft (recent?) van de overige Hiërarchieën en zich "De Heerschappij" noemt. Zij werken waarschijnlijk in de lijn waarin presidentschappen en dictaturen graag werken en betrekken ook mede de uitingen van de macht (overheersing, dictatuur, gewelddadigheid, terreur en... oorlogen) als actoren en factoren van hun werkzaamheid... Ze zijn dus niet zozeer "aan God gehoorzaam", maar eerder aan de verlangens van heersers en overheersers en aan zichzelf...

Tenslotte een praktische vraag voor jullie, nieuwsgierige en aandachtige lezers van alle slag.

Hoe omgaan met de Informatiebronnen uit de Geesteswereld? Hoe omgaan met hun, met deze informatie? Daarom hier, tot slot een waarschuwing die de puntjes op de i's zet. Het is een advies van *Paracelsus Zelf, gegeven* aan mezelf (en aan iedereen...) in een sessie van autonome Zelfheling (zie verder meer uitleg over deze specifieke vorm van heling). Het gaat over mogelijks louter nieuwsgierige "toeristen" in de sferen en gebieden van de geesteswereld en in de subjectiviteit van het Zelf. Deze bezoeken zijn namelijk geen "vrijblijvende" bezoeken... Het is eerder ongevraagd binnen dringen in de privéwoning van iemand en de zaak is met welke bedoelingen men op bezoek komt... S.L.

Mediale informatie

Autonome Zelfheling - kopie

De gebieden van de geest en haar bezoekers

toerist – betwist – geklist

26.09.2017

-

Het Zij Zo zegt en *Paracelsus Zelf* spreekt tot u, *Sam*. Hij zegt: gegroet Sam! De onbetamelijke of onbekwame "toerist" in de gebieden, sferen en dimensies van de geest wordt al vlug opgemerkt en "betwist", d.i. men stelt zich terecht vragen over zijn bedoelingen. Tenslotte wordt hij "geklist" d.w.z. opgepakt, aangehouden en terug gebracht naar waar hij veilig is, vanwaar hij of zij namelijk vertrokken is. Waarom deze harde, ondubbelzinnig ernstige houding/verhouding? Omdat in de gebieden van de geest geen "vrijblijvendheid" heerst, maar betrokkenheid-in-subjectiviteit. Vandaar de noodzaak van te weten waaraan men begint, wat de opdracht is en het mandaat. Vrijblijvend rondneuzen is er dus niet bij. Is er dan geen vrijheid-in-afstandelijkheid nodig en ook mogelijk? Jawel, maar dat is dan de expliciete opdracht, respectievelijk het mandaat dat eigen aan de welbepaalde mens. Subjectiviteit is privacy en wie ongevraagd en/of onaangekondigd rondneust in ieders "privacy" van de subjectiviteit is een verdachte/betwiste figuur en wordt metterdaad dan ook verwijderd/terug gestuurd.

WETTIGING En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat vrijblijvendheid-in-onbetrokkenheid oneigenlijk is aan de subjectiviteit en bijgevolg dient vermeden en gemeden te worden. (&) En Het Zij Zo!

Het is absoluut niet nodig voor wie de intrinsieke boodschap van dit werk in daden wil omzetten, dat men ook zelf eerst adept wordt van de Spirituele Wereld die er achter staat, zelfs niet dat men zich opportunistisch bekeert tot het Christendom. Onze menselijke oprechtheid en zin voor humanisme is de gemeenschappelijke basis en uitgangspunt. Laat dat duidelijk zijn! Maar het is evenzeer ook zo dat mijn menselijke en wetenschappelijke oprechtheid eist dat ik – als de auteur – u, de lezers, vertel wie en wat ik ben en van waar ik mijn mosterd haal.

II. DE RELIGIEUZE DIMENSIE

II.1. De oerzonde en de wet van karma er tegenover gesteld

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt tot u, *Sam*. Zij zegt: gegroet andermaal, *Sam*! Om tot de essentie, de wezenlijke inhoud van de toestand van oerzonde te geraken, in het begrip en de zelfreflectie ervan, ieder voor zich, is het nodig zich voor te stellen wie en hoe de oorspronkelijke mens geweest is vooraleer de zonde haar intrede kon doen in zijn gemoed en zielstoestand tevens en tegelijk. Dit vereist inderdaad een status van kennis en doorgave/Openbaring van gegevens die geen mens op aarde bezit zonder te gaan aanhoren wat God, bij wijze van Openbaring door Zijn Zoon Jezus Christus, ons daarover geleerd heeft.

Wat heeft Jezus, de Christus ons gezegd, geleerd en tevens geopenbaard (voor onze toekomst) van deze stand van zaken? Dat we allen zondaars zijn en kunnen rekenen op Zijn Daad van Verlossing en Verzoening en dat Hij ons terug zal brengen tot bij de Vader in de hemel. Dit proces van zielsheling en heling van de lichamen evenzeer is “De Terugkeer naar het Vaderhuis” waar de Vader ons opwacht in Verzoening en Barmhartigheid.

Wat is zonde, wat is een zondige toestand? Dat is nog iets anders dan een misdaad of misdrijf. Het is een vervreemding als schepsel van zijn Schepper die God de Vader is. De mens heeft deze vervreemding tegelijk opgelopen in zijn individualiteit én in zijn beleving van de collectiviteit waartoe hij behoort. De resonantie ⁽¹⁷⁾ in het menselijke ras en de soort heeft er voor gezorgd dat de verspreiding van de zonde en zondigheid universeel werd en collectief dient geweerd en opgeschoond te worden. Dit is wat we noemen de “voltooiing van de Verlossing” in ieders ziel afzonderlijk én tegelijk in de ganse mensengemeenschap waarvan we deel uitmaken.

De Wet van Karma nu, zoals de Boeddha ze gebracht heeft aan de mensheid, is de uitdrukking van, is een in woord en beeld gebrachte versie van de tweede “Wet van Oorzaak en Gevolg”, gelegen in de subjectiviteit van de mens. Deze sluit naadloos aan op de toestand van oerzonde waarin elke mens geboren wordt en verlossing en verzoening dient te bekomen met elkaar en met zijn Schepper. De “wet van herhaling” van deze pogingen tot herstel, reparatie, her-inner-ing van de oorspronkelijke menselijke integriteit, is daarvan de repetitie in opeenvolgende incarnaties die nodig zijn om de mens uiteindelijk terug te brengen tot zijn oorspronkelijke toestand en die we terecht dan de toestand van “Volwassen Kindschap Gods” noemen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat door het proces van voltooiing van de Verlossing, ons gebracht en mede verwezenlijkt door de Zoon Gods in Zijn leven en lijden, dood en opstanding, alle mensen de gelegenheid krijgen om de terugkeer naar het Vaderhuis, zijnde de Verzoening met de Vader in de hemel te volbrengen, hierbij geholpen en de weg gewezen door ons aller Heiland en Verlosser, Jezus Christus, Zijn Zoon. (&) En Het Zij Zo!

II.2. De Heilsboodschap van Jezus Christus en de Verlossing

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en *Geborah* spreekt verder tot u, *Sam* en tot *alle lezers van dit werk van Genade in Verzoening door Verlossing*. De Heilsboodschap van Jezus Christus - waarbij de Woorden Daadwerkelijkheid worden - is niets anders dan wat Zijn leven is, Zijn leer, lijden, dood én verheerlijking in Zijn verrijzenis. Deze historische feiten, in de existentiële sfeer en betekenis ervan, zijn tevens de eeuwigheidsuitdrukking van de Belofte, aan de mensheid gegeven bij de oorsprong van de tragedie van de zondeval en waarbij Hij, de Vader-Schepper van de mens, aan de mens/mensheid de Belofte deed een redder te zullen sturen die de oorzaken en gevolgen van deze zondeval zou opruimen en de relatie van de mens met zijn God en Schepper herstellen. We noemen hem De Messias, de Gezondene. Alleen, de mensen herkenden Hem niet eens, zo zeer was hun

¹⁷Resonantie in de subjectiviteit van de levende wezens. Zie nadere uitleg van dit begrip verder in dit boek en in de Verklarende Spirituele Woordenlijst.

verwachting anders geworden dan wie en wat ze zagen in de mens Jezus die tevens hun Godmens was... Tweede tragedie of gevolg van zovele eeuwen van vervreemding en aliënatie van de verwachtingen van het Joodse Volk én van alle andere volken en naties?...

Maar God laat Zich niet doen of afleiden van Zijn Opdracht en Woord. Hij is en blijft “ter beschikking”, uitnodigend al wie Hem wil aanhoren in het hart en gemoed en de zielsverlangens. Dit universele gebeuren is niet gebonden aan enige religie of expressie van ‘gods-dienstigheid’ die de mensheid kent en ontworpen heeft. Zoals de oerzonde universeel geworden is, zo is ook de Verlossing en de voltooiing ervan een universeel gebeuren dat elk voor zich en ieder voor allen ooit ten volle zal realiseren.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat, zoals de oerzonde een zaak van iedere mens/de mensheid in haar geheel geworden is, ook de Verlossing en de voltooiing ervan een universele gebeurtenis is die zich in iedere mens als individualiteit voltrekt en tot het einde toe zal voltrokken worden door de Genadevolle Tussenkoms van Jezus Christus, ons aller Heiland en Verlosser. (&) En Het Zij Zo!

II.3. Ablatio, zonde en vergeving van de zonde – oblatieve en ablatieve liefde

Oblatieve liefde is een zich wegschenkende liefde, gratis gegeven, waarin de mens niet zichzelf zoekt uit lust en behoefte aan de beleving en bevrediging van die lust, in de seksualiteit bv..Oblatieve liefde is duidelijker en zuiverder aanwezig in de *ouder-kinderliefde*(zie zorgzaamheid!) dan in de relatie van de man-vrouwliefde. Ze beantwoordt aan de “wet van geven en krijgen” van de waardigheid en waardering, die te vinden is onder de categorie van de hoedanigheid of kwaliteit, tegenover de “wet van geven en nemen” – voor wat hoort wat - die de hoeveelheid betreft en die de wereld van het getal of kwantiteit betreft en betreft. De seksuele liefde behoort, althans volgens Freud en zijn psychoanalyse, enkel tot de lustbehoefte liefde. Freud kent me dunkt overigens geen andere ‘liefde’ dan deze libido-gebonden seksuele bevrediging.

NB. Het is zelfs een verkeerde ethische houding/verhouding van ouders om van het kind wederliefde te verlangen als wederdienst van de hun betoonde zorgzame liefde. Dan is er bijna kopen en verkopen mee gemoeid, onder de vorm van wederdienst verlangen als evidente tegengeste. In Ethica en Moraal Boek Een wordt in de bespreking van de Tien Geboden betoogd dat het kind wel grondig respect dient te betonen aan zijn ouders, maar daarom nog geen kinderliefdenaar de ouders toe hoeft te hebben! Deze uitspraak, in het verband geplaatst van de Tien Geboden, is wel heel frappant en wellicht verrassend voor vele humanisten en christenen om het even, van onze tijd...

Ablatieve liefde of liefde en het verlangen daartoe dat daarin aanwezig is en verschijnt is een liefde die veroorzaakt en onderhouden wordt door scheiding, afscheiding, onbereikbaarheid, verbod of verboden territorium enz..De (latijnse verbuiging van de) ablatief van deze liefde vereist een actor of handelende persoon *waardoor* deze in ablatief geplaatste verbuiging veroorzaakt is of onderhouden wordt. Ablatieve liefde is dus een vorm van vereeuwigd heimwee naar de oorspronkelijke toestand van... liefde, aanwezigheid in liefde, bereikbaarheid, voelbaarheid in liefde van de andere, de partner of het kind. Het is een scheiding of afscheiding die men kent, innerlijk of in verschijning, impliciet of zelfbewust expliciet! Want anders zou ze niet kunnen verlangd worden. Onderwerp van alle poëzie, theater en bioscoop... Deze afscheiding/afgescheiden zijn van de liefde/de geliefde –geliefde die aldus onbereikbaar wordt - kan o.m. ontstaan door... zonde tegenover de geliefde (en tegelijk tegenover zichzelf, als beloftevolle partner van liefde). Ze kan ontstaan door een vergrijp, een misdaad, een “oneerbare” daad of gestic of gedrag, door gemis aan respect of waardering, zelfs door een misverstand. Het is een geestdodende en ziel verdorrende toestand als ze van blijvende aard is. Zelfs chronische ziekten kunnen er door ontstaan.

In de vergeving van de zonden door verzoening en verlossing van het kwade in zichzelf of van de andere kan men de toestand van ablatieve (af-)scheiding ongedaan maken. Dit is dan door een “daad van liefde”, gratis gegeven in de Genade van God of in een liefdevolle daad van medemens tot medemens... Jezus Christus kwam precies daartoe op aarde om ons, de mensheid, terug te verzoenen

met de Vader en de oblatieve evenals de ablatieve liefde terug haar beloop en verloop te geven van liefde tussen God en de mensheid. Gelukkig dat God er is! Als de mensen en mensheid het maar beter verstonden!

II.4. Zonde tegen de geest: geen vergeving mogelijk (evangelie Matt. 12: 31 – 32; Mc. 3/ 28 -30 en Luk. 12:10).

a. Evangelieteksten

Matt. 12:31 en 32, Markus 3:28-30 en Luk. 12:10.

*Matt. 12:31 & 32 “Daarom zeg ik u: alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering van de Geest zal niet vergeven worden”. Spreekt iemand een woord tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden, maar spreekt iemand tegen de Heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, niet in de toekomst”.

*Markus 3:28 “Voorwaar, ik zeg u dat alle zonden aan de mensen zullen vergeven worden, ook de godslasteringen welke gij gesproken mocht hebben, maar wie gelasterd heeft tegen de Heilige Geest, heeft geen vergeving in eeuwigheid, maat staat schuldig aan eeuwige zonde” (¹⁸).

*Luk. 12:10 “En eenieder die een woord zal spreken tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden, maar wie tegen de Heilige Geest zal lasteren, zal niet vergeven worden”.

*1 Joh. 5:16 “ Er is een zonde tot de dood” waar we zelfs niet meer voor behoeven te bidden omdat er geen vergeving meer is”.

b. Een poging tot begrip van deze moeilijke uitspraak van Jezus Christus

Geen vergeving mogelijk voor Zonde tegen de Geest. En wat dan met de Heling en Heilswerk, de Voltooiing van de Verlossing, de Terugkeer naar het Vaderhuis??

We moeten de context lezen en begrijpen waarin deze woorden gesproken werden door Jezus en dan pas kan men begrijpen wat Hij wil gezegd hebben.

Maar allereerst moeten we nagaan wat deze uitdrukking eigenlijk inhoudt. Als je goed leest, merk je op, dat de Bijbel niet enkel spreekt over “zonde tegen de Heilige Geest”, maar ook van “lastering tegen de geest” ([Matteüs 12:31](#)). Dat is een verschil. Veelal echter zegt de vertaler er wel bij dat ook dit laatste moet begrepen worden als ‘lasteren tegen de Heilige Geest’. Maar is dit wel zo?

Elke zonde (¹⁹) is meteen ook een zonde tegen de ene God en dus ook tegen Zijn Heilige Geest. Maar alleen de lastering “tegen de geest” en “tegen de Heilige Geest” is een zonde die niet vergeven wordt. Wat is het verschil?

Veelal, meestal zelfs, spreken we ons misprijzen uit of vertellen we leugens over iemand vanuit onze emoties en gevoelens en die behoren tot onze existentie. We lasteren en belasteren iemand. We zijn geëmotioneerd, oneerlijk, onethisch en verbitterd of ter kwader trouw tegenover diegene die we “lasteren”, d.i. zwart maken, beschuldigen van oneerlijkheid of van andere onethische dingen die ons misprijzen opwekken over die persoon. Dit alles behoort tot het veld van de ethica, die gegroeid is van uit het zogenaamde “mentaal-emotionele veld van bewustzijn” van ons bestaansik, ons eerste, meest primitieve bewustzijn op aarde. Het is dus van emotionele oorsprong en natuur (esthetisch

¹⁸Eeuwige zonde of zonde in de eeuwigheidsdimensie: zie voetnoot nr. 14. Dit is wel een heel ander begrip over “doodzonde” dan het vulgaat dat ons voorgeschoteld werd en dat we ondergingen in vroegere decennia in de kerken van de christelijke religies van allerlei ritus en aard. S.L.

¹⁹Zonde: voor alle duidelijkheid, zie het verschil in definitie tussen misdaad en misdrijf enerzijds en zonde anderzijds in Heling en Heilswerk, Trefwoorden.

stadium). Dit emotioneel, esthetisch stadium is nog niet de ontwikkelde redelijkheid of de logica van onze intelligentie, die verwant is met "geest". Ware ethica ontwikkelt zich pas later, mede door confrontatie, interiorisatie en uiteindelijk identificatie met de waarden en waardigheid van het Zelf, in de geest ervan, om tenslotte uit te monden in het religieuze stadium. En dat laatste stadium vereist dan weer – om een volwaardig geheel te zijn - Openbaring van gegevens die we zelf niet van uit ons Zelf kunnen bereiken of omvatten. (Zie ook Kierkegaard). Gewoon lasteren is een onethische daad , d.i. gevoelsmatige daad van uit een slecht gevormd geweten, maar geen wezenlijk kwaadaardige daad van geestelijke aard, die wetens en willens, in volle bewustzijn ervan, gesteld wordt.

Lasteren en dit opzettelijk doen tegen de waarheid en in volledig bewustzijn van dit kwaadwillig bedrog, lijkt al veel meer op een daad van uit de geest. Het is echter pas van uit het subjectieve Zelf van de mens, "dat geest is", dat we echt "van geest tot geest" spreken en dat uit de gesproken woorden gebeurtenissen groeien die zich zullen realiseren in de existentie.

Zolang we *spreken van uit onze existentie en het bestaansik* er aan verbonden, met zijn emotionaliteit en zijn redelijkheid van de intelligentie, kunnen we terugkomen op wat we gezegd hebben, kunnen we onszelf verbeteren, spijt krijgen en berouw hebben en betonen, en kunnen we vergeving bekomen, zelfs als we "gelasterd" hebben (en ook berouw er over vertonen). En zo is verzoening mogelijk. De mens is oorspronkelijk in de oerzonde verleid geworden, het hoofd zot gemaakt door manipulatie van vreemde geesten, machten en krachten en is in de val getrapt. Al zijn de gevolgen nadien ontzaglijk desastreus geweest voor de gehele mensheid.

Als we echter *spreken van uit ons Zelf* - "dat geest is" - d.i. van uit onze *individualiteit-in-identiteit* die we in de *subjectiviteit van het Zelf* zijn en ontwikkelen als de expressie en realisatie van "de eeuwige mens die we ook zijn", spreken we van geest tot geest en daarbij is elke leugen of lasteronvergeeflijk. Want wie spreekt van geest tot geest creëert niet enkel woorden, maar *schept wetmatig "woorden die werkelijkheid worden"* en die zich zullen manifesteren als ons toe-komende gebeurtenissen in de fenomenologie van onze existentie. Dit is een heel ander discours en een heel ander parcours van woord en van de daad er aan verbonden dan de emotionele en mentale capriolen van het ego of bestaansik... En er is geen vergiffenis mogelijk voor lasteren van uit de geest over of tegenover een andere geest. Het is een "zonde tot de dood" (Kierkegaard) en leidt – uiteindelijk – tot de dood van de geest zelf, als God niet de mens verlost had in zijn ziel en de geest ervan.

"Dan zult ge zeker sterven" (Genesis) is niet een veroordeling tot terdood door God de Vader van het aardse, biologische lichaam van de mens, nadat deze zich had laten verleiden tot de erfzonde. Want het biologische lichaam van alle leven op aarde, dus ook van de mens, is van nature uit sterfelijk en gaat dood, hoe dan ook. Neen, dit gaat over de vaststelling van de destructie en auto-destructie van de geest die de mens over zichzelf had gebracht door de 'zonde tegen de geest' die geschiedde in de geest zelf van de mens en die zeker zou leiden tot de dood van die geest als er niet de Verlossing gebeurd was door de Messias. Want de scheiding/afscheiding van God van de ziel en geest van de mens was een afscheiding van de eeuwige Levensbron van die ziel en geest zelf. "Gelukkig dat God er is!" om de ziel en de geest van de mens tegemoet te komen en vooralsnog te redden, door de Verlossing ons gebracht door de Messias en aldus de Verzoening met de Vader te bewerken.

Dat dit proces van Redding, Heling en Verlossing plaats heeft in de eeuwigheidsdimensie van het Zelf van de mens en dus niet in de tijd-en-ruimtelijke dimensie van de existentie in de aardse fysica, brengt mee dat deze Verlossing gebeurt "in het ogenblik" of "in mente et momento" en dus vrij staat van de tijd en ruimte. Iets wat voor ons, tijdelingen die we zijn, moeilijk te vatten is, althans zo lang we hier rondlopen in onze tijdelijkheid en ruimte van de aardse mens die we zijn.

Het is dus niet omdat lasteren van uit het ego minder erg is zodat het 'nog' kan vergeven worden, maar het is omdat lasteren van uit de geest door de aard van de zaak zelf niet kan vergeven worden, maar enkel door de geest die gelasterd heeft kan rechtgezet worden in zichzelf, als hij – die geest – ooit tot bezinning komt van wat hij veroorzaakt heeft. Zodoende vat ook de geest van de mens de

terugkeer aan zoals de “Verloren Zoon naar het Vaderhuis” en wordt hartelijk ontvangen door de Vader. Pas dan is dat mogelijk.

De Verlossing en dus ook de Heling van de mens is verlossing en heling en heilswerk van de geest van de mens en pas in tweede instantie van de lichamen, het biologische en het etherische, astrale én van de geest zelf. Dat weten we eigenlijk, want een gelovige is niet eo ipso gezonder of leeft langer dan een niet-gelovige mens...

Pas dan ook kunnen de zielsvermogens en de wil er aan verbonden, de bezielde geest van de mens en de wil er aan verbonden, hun samenwerking met de biologische, existentiële mens op aarde ten volle gaan ontwikkelen. En ook dat is voor de meeste van ons onbekend terrein, want niet toegankelijk zonder de evolutie doorgemaakt te hebben van de Voltooing van de Verlossing en de Heling meteen van de lichamen, alle lichamen van de mens, zowel de aardse, existentiële als de eeuwige mens die we ook zijn.

Het wordt ook pas op deze wijze begrijpelijk dat Lucifer en zijn gevolg van gevallen engelen of duivels niet zo maar ‘verlost’ en ‘gered’ konden worden door de Messias, maar duivels zijn en blijven tot nader order. Enkel als ze zelf en van uit zichzelf terug zullen willen komen op wat ze gedaan hebben en terugkeren naar hun onbevleete toestand – de ‘welwillenden?’ ⁽²⁰⁾ - , enkel dan is redding voor hen mogelijk. Zelfs God kan daar niets anders aan doen, aan datgene wat iemand van uit de geest en de wil van het Zelf wetens en willens gezegd en gedaan heeft. Althans zo heb ik het leren begrijpen...

II.5. Een nieuw gebod – het gebod van de Liefde gegeven aan Zijn volgelingen door Jezus Christus

1. De volgelingen –de evangelieteksten

Citaten uit de evangeliën: woorden van Jezus aan de volgelingen, discipelen, broeders, vrienden van Jezus Christus.

Johannes

Joh. 1: 35-37 De volgende dag stond Johannes daar weer met twee van zijn discipelen. En toen hij Jezus zag gaan, zei hij: Zie het Lam Gods! En de twee discipelen hoorden hem dat zeggen en volgden Jezus.

Joh. 1: 44 De volgende dag wilde Hij naar Galilea vertrekken en Hij vond Filippus. En Jezus zei tot hem: volg mij.

Joh. 13:34-35 Een nieuw gebod geef ik u, dat ge elkander lief hebt. Gelijk ik u liefgehad heb, zo heb gij ook elkander lief. Hieraan zullen allen weten dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.

Joh.: 23-27 Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf, maar indien zij sterft, brengt zij veel vruchten voort. Wie zijn leven lief heeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwiggen leven. Indien iemand Mij wil dienen, hij volge Mij en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Indien iemand Mij dienen wil, de Vader zal hem eren.

Joh. 15: 12-17. Dit is mijn gebod, dat ge elkander lief hebt gelijk ik u heb lief gehad. Niemand heeft groter liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Gij zijt mijn *vrienden*, indien gij doet wat Ik

²⁰De *welwillenden*: van Jonathan Littell 2006, Nederlandse vertaling 2008. De titel verwijst direct naar het derde deel van de *Orestie* (trilogie van de Griekse dichter Aischylos) . Daarin worden de *Erinyen* (Wraakgodinnen) ten tonele gevoerd. Na allerlei verwickelingen besluiten deze hun leven te beteren om in het vervolg als *Eumeniden* (Welwillenden) door het leven te gaan. Het boek zelf – een roman - is een barre, maar waarheidsgetrouwe beschrijving van de beleving van de Tweede Wereldoorlog “van binnen uit”, door een Duitse betrokkene, lid van de S.D. van de SS.

u gebied. Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet wat zijn heer doet, maar u heb ik vrienden genoemd, omdat Ik alles wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt. Niet gij hebt mij uitgekozen, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in mijn Naam. Dit gebied ik u, dat gij elkander liefhebt.

Joh.: 13: 4-17 en Hij legde zijn kleren af en nam een linnen doek en omgordde Zich daarmee. Daarna deed Hij water in het bekken en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de doek, waarmede Hij omgord was. ,Hij kwam dan bij Petrus. Deze zei tot Hem: Heer, wilt gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zei hem: Wat ik doe weet ge nu niet, maar ge zult het later verstaan. Petrus zei Hem: ge zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: indien Ik u niet was hebt ge geen deel aan mij (...) Toen Hij dan hun voeten gewassen had en zijn kleren aangedaan en weder plaats genomen had, zei Hij tot hen: Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb? Gij noemt mij Meester en Heer en terecht, want dat ben Ik. Indien nu Ik, uw Heer en Meester u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen, want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet gelijk Ik gedaan heb. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een slaaf staat niet boven zijn heer noch een gezant boven zijn zender. Indien gij dit weet, zalig zijt gij als gij het doet.

Lucas

Luc. 8: 9-21 Zijn moeder en broeders kwamen tot Hem en zij konden Hem niet bereiken vanwege de schare. Men boodschapte hem: uw moeder en uw broeders staan buiten en willen U zien. Hij antwoordde echter en zei tot hen: mijn moeder en broeders zijn dezen, die het Woord Gods horen en doen.

Luc. 9: 57-62 En toen zij op weg waren zei iemand tot Hem: Ik zal u volgen, waar Gij ook heengaat. En Jezus zei tot hem: De vossen hebben holen en de vogels des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd op te leggen.

En Hij zei tot een ander: Volg Mij. Maar deze zei: Sta me toe eerst heen te gaan en mijn vader te begraven. Maar Hij zei: laat de doden de doden begraven, maar ga gij heen en verkondig het Koninkrijk Gods.

En weer een ander zei: Ik zal U volgen, Heer, maar laat mij eerst afscheid nemen van mijn huisgenoten. Maar Jezus zei: (tot hem): Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.

Marcus

Mc. 1: 16 – 20. En toen Hij langs de zee van Galilea ging zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, in de zee staan en het net uitwerpen, want zij waren vissers. En Jezus zei tot hen: Komt achter mij en ik zal maken dat ge vissers van mensen wordt. En ze lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem. En een weinig verder gegaan, zag Hij Jacobus, de zoon van Zebedeüs en Johannes, zijn broer terwijl deze bezig waren in het schip hun netten in orde te brengen; En terstond riep Hij hen. En ze lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de dagloners en gingen heen, Hem achterna”.

Mc. 2: 13 – 14. En Hij ging weer naar buiten langs de zee en de hele schare kwam tot Hem en Hij leerde hen; En voorbijgaande zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, bij het tolhuis zitten en Hij zei: tot hem: volg mij. En hij stond op en volgde Hem.

Matteüs

Mat 10: 24-42. Een discipel staat niet boven zijn meester of een slaaf niet boven zijn heer. Het is genoeg voor de discipel te worden als zijn meester en voor de slaaf als zijn heer. Indien men aan de heer des huizes de naam Beëlzebul heeft gegeven, hoeveel te meer aan zijn huisgenoten!

(...)

Een ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal ook Ik belijden voor mijn Vader die in de hemelen is, maar al wie mij verloochenen zal voor de mensen, die zal ook Ik verloochenen voor mijn Vader die in de hemelen is.

(...)

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij is Mij niet waardig en wie zoon of dochter lief heeft boven Mij is Mij niet waardig en wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig; Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil zal het vinden.

Wie u ontvangt, ontvangt Mij en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem die Mij gezonden heeft. (...) en wie één van deze kleinen, omdat hij een discipel is, ook maar een beker koud water te drinken geeft, voorwaar Ik zeg u, zijn loon zal hem geenszins ontgaan.

Er zijn ongetwijfeld nog andere bronnen in de Evangelies te vinden waaruit blijkt hoe Jezus aan zijn discipelen kwam en wat Hij van hen verwachtte.

commentaar:

Onmiddellijk valt op hoe direct en consequent Jezus zijn discipelen zelf kiest en hen 'roept' en zegt: "volg mij". Of bij hun vraag tot Hem, hen direct en duidelijk de voorwaarden stelt waaronder zij zullen moeten leven en werken bij Hem (cf. bv de "rijke jongeling"): geheel onthecht aan hun ouders, hun leven tot dan toe, hun bezittingen, tenslotte en eigenlijk aan zichzelf, d.i. aan hun ego en hun 'oude Zelf'.

Het klinkt hard soms en soms zelfs fanatiek. Althans enkel een fanaticus als leider zou zo spreken en zijn eisen stellen... Er is misschien, gedeeltelijk, een draai gegeven aan de versie door de evangelisten die 60 jaar nadien alles op schrift stelden wat ze "van horen zeggen" hadden over de Heiland. Maar duidelijk is wel de radicale wijze van de voorwaarde van breken met het persoonlijke verleden en volgen van de Meester, Leraar en Messias. Tot Hij hen – zie Zijn afscheidsrede aan zijn leerlingen, op de dag voor zijn Dood - geen 'slaven' of dienaren of volgelingen meer noemt, maar Zijn vrienden en broeders. Wie en waar "de zusters" zijn hoorde er destijds niet bij vermeld te worden... Zij stonden wel onder het kruis de dag nadien en waren twee dagen later bij het graf dat leeg was...

Deze jonge vissers en andere ook, tot zelfs belastingambtenaren ("tollenaars") volgen Hem niet enkel van uit een soort bliksemervaring van idolatrie, onder de indruk gekomen van de machtige persoonlijkheid die hen aansprak. Het aanspreken zelf van Jezus is niet enkel aanspreken van hun ego, maar direct en dieper aanspreken van hun Zelf van die jonge mensen en dat Zelf wordt niet alleen aangeroerd, maar ontroerd in een vorm van 'herkenning' van hun eigen diepste wezenlijke verlangens. Ze laten onmiddellijk alles vallen en leggen de netten neer zonder enige aarzeling en ze verlaten hun makkers en ouders en gaan mee met iemand die van zichzelf zegt dat hij geen steen bezit om zijn hoofd te rusten op te leggen. Ineens wordt de opperste zingeving van hun leven aangeraakt, via de aanraking in het Zelf, van het levensdoel, einddoel van elk van hen... De plaats in het lichaam is daarbij die van "het hart" dat aangesproken wordt en is dat gebleven, symbolisch of metaforisch uitgedrukt of verwijzend naar de hartchakra, vierde chakra van de zeven etherische kanalen van communicatie met de innerlijke mens. De chakra die de schakel vormt tussen existentie en eeuwigheid, tussen hemel en aarde, hoger en lager, gevoelens van uit de biologie of gevoelens van de zielsvermogens en de wil er aan verbonden. Maar dit is en blijft slechts een gedeeltelijke uitleg en duiding.

Nog altijd kent en herkent de 'ware kristen' diep in zichzelf die onweerstaanbare drang in hem die hem of haar roept en er toe brengt Jezus Christus te volgen, dikwijls als eenling onder de velen, zonder dat er een echt groot verschil geweest is in opvoeding, kennis van de evangelies of invloed van

ouders of leraars. De christenheid bestaat nog altijd uit vele gedoopten, maar het christendom ⁽²¹⁾ en de “geroepen volgeling” lijkt eerder een **zeldzaamheid** te zijn.

2. Andere bronnen dan de Evangelies

Citaten van de H. Teresia van Lisieux (Ik geloofde in God's Liefde, uitgave Carmelitana) over de beleving van de liefde tot God (Amor Dei) en van de naastenliefde (Caritas) of toegepaste liefde in de zorgzaamheid.

Mijn kleine weg – ik zal naar beneden komen

Pag. 305 – 306. “Wat zal ik in de hemel ongelukkig zijn als ik geen kleine genoegens kan bezorgen op aarde aan hen die ik liefheb... Ik zal terugkomen... Ik zal naar beneden komen”. Op 17/7: “Ik voel vooral dat mijn zending gaat beginnen, mijn zending om de goede God te doen beminnen zoals ik Hem bemin, om mijn kleine weg naar de zielen te geven. Als de goede God mijn verlangens verhoort, zal mijn hemel zich op de aarde afspelen tot aan het einde van de wereld. Ja, ik wil mijn hemel doorbrengen met goed te doen op aarde”.

Trek mij tot U(²²)

Over de kracht en de dynamiek van het gebed in liefde gebracht

Pag. 299 – 301. “Moeder, ik geloof dat het nodig is dat ik u nog enkele verklaringen geef over deze passage uit het Hooglied: “Trek mij tot U, we zullen U achterna snellen”. Wat ik daarover heb willen zeggen, lijkt mij weinig begrijpelijk. “Niemand, heeft Jezus gezegd, kan Mij volgen als mijn Vader die Mij gezonden heeft, hem niet aantrekt”. Hij leert ons dan door prachtige vergelijkingen en vaak zelfs zonder deze bij het volk zo geliefde methode toe te passen, dat het genoeg is te kloppen, wil de deur opengaan; om te zoeken als je wil vinden en om vriendelijk de hand uit te steken als je wil krijgen wat je vraagt. Hij zegt ook nog dat alles wat wij in zijn naam aan zijn Vader zullen vragen, door zijn Vader gegeven wordt. Om die reden heeft de Heilige Geest stellig deze profetische bede ingegeven voor Jezus geboren werd: “Trek ons tot u, wij zullen u achterna snellen”.

“Wat betekent vragen om aangetrokken te worden anders dan innig verenigd te worden met datgene wat ons boeit? Als vuur en ijzer verstand zouden hebben en het laatste zou tot het eerste zeggen: “Trek mij tot u” zou het daarmee dan niet willen zeggen dat het verlangt om één te worden met het vuur zodat het daarmee doordrongen wordt, zijn brandende zelfstandigheid in zich opneemt, totdat het daarmee één geheel lijkt uit te maken?”

“Zo bid ik dan : ik vraag aan Jezus om mij aan te trekken in de vlammen van zijn liefde, om mij met Hem zo nauw te verenigen dat Hij in mij leeft en handelt. Ik voel dat hoe meer het vuur mijn hart ontvlamt, hoe meer ik zal zeggen: Trek mij tot U” des te meer ook de zielen die tot mij zullen naderen – een arm stukje ijzer dat nergens toe dient als ik mij zou verwijderen van de goddelijke vuurgloed – vlug zullen gaan lopen in de geur van de reukwerken van hun Welbeminde. Want een ziel die doortrokken is van het vuur van de liefde kan niet werkeloos blijven. Zeker, net als Magdalena blijft zij aan de voeten van Jezus zitten en luistert naar zijn vriendelijke en vurige woorden. Terwijl het de schijn heeft dat ze niets geeft, geeft ze veel meer dan Maria die zich uitslooft voor allerlei dingen en die zou willen dat haar zus deed net zoals zij. Jezus keurt de activiteit van Maria niet af, Zijn Moeder heeft zich heel haar leven lang heel nederig bezig gehouden met die activiteiten, want ze moest

²¹*Christenheid en christendom*: Zie Kierkegaard voor dit onderscheid. Geen speling met woorden, maar een duidelijk onderscheid tussen de ‘culturele’ christen van de christenheid en het christendom van de ware, gelovige, geroepen christen. S.L.

²²*Trek mij tot U: of aangetrokken worden* – zie verder in de tekst. Wie aangetrokken wordt komt in *betrokkenheid* te verkeren. Zie dus ook betrokkenheid, maar hier dan op een schaal van God tot mens. S.L.

steeds de maaltijd van de Heilige Familie klaarmaken. Hij wilde alleen maar de 'onrust' van zijn vurige gastvrouw verbeteren”.

“Alle heiligen hebben dat ingezien en meer in het bijzonder misschien wel zij die de hele wereld vervuld hebben met het licht van het evangelie. Hebben de heilige Paulus, Augustinus, Johannes van het Kruis, Thomas van Aquino, Franciscus, Dominicus en zovele andere beroemde vrienden van God niet juist in het gebed de goddelijke wetenschap geput die de grootste genieën verrukt? Een geleerde heeft gezegd: “geef mij een hefboom en een steunpunt, en ik zal de wereld uit zijn voegen lichten”. Wat Archimedes niet heeft kunnen klaarspelen omdat zijn verzoek niet tot God gericht was en alleen maar een stoffelijke bedoeling had, hebben de heiligen in geheel zijn volheid wel klaargespeeld. De Almachtige heeft hen als steunpunt gegeven: zichzelf en Hem alleen. Als hefboom: het gebed, dat brandt van liefde, en op deze manier hebben zij de wereld opgetild. Op deze wijze tillen de strijdende heiligen ook nu nog de wereld omhoog en tot aan het einde der tijden zullen de heiligen die nog komen haar ook omhoog tillen”.

Eigenliefde

Pag. 189. “Op een keer tijdens het gebed drong het tot mij door dat mijn hevig verlangen om geloften af te leggen vermengd was met een grote eigenliefde. Ik had mij aan Jezus gegeven om Hem plezier te doen, om Hem te troosten. Ik mocht Hem nu niet verplichten om *mijn wil* te doen in plaats van de zijne”...

Rotverwend of erger?

Pag. 181. “Ik heb toen een algemene biecht gesproken zoals ik het nog nooit had gedaan; toen ik het gedaan had, zei de pater deze woorden tegen mij, de meest troostrijke die ik ooit gehoord heb: “In tegenwoordigheid van de Goede God, van de Heilige Maagd en van alle heiligen verklaar ik dat u nog nooit een enkele zware zonde hebt begaan” Hij voegde er nog aan toe: “Bedank de goede God voor hetgeen Hij voor u doet, want als Hij u aan u zelf overliet, zou u een kleine duivel worden in plaats van een kleine engel te zijn”.

Praktijk van de naastenliefde. Pag. 258 - 259.

“Ach Heer, ik weet dat u niets opdraagt dat onmogelijk is. U kent mijn zwakheid en onvolmaaktheid beter dan ik. U weet best dat ik mijn medezusters nooit zou kunnen beminnen zoals U hen bemint, indien Uzelf, o mijn Jezus, ze niet beminde in mij. Omdat u mij deze genade wilde verlenen hebt u een *nieuw gebod* gemaakt. O, wat houd ik van dat gebod, omdat het mij de verzekering geeft dat U *in mij* wilt beminnen al degenen die U me opdraagt te beminnen!... Ja, ik voel het, als ik de naaste liefheb, is het Jezus die in mij handelt. Hoe meer ik met Hem verenigd ben, hoe meer ik van mijn zusters houd”.

“De praktijk van de Naastenliefde. Als ik die liefde in mijzelf wil vermeerderen, vooral wanneer de duivel probeert mij de gebreken van deze of die zuster die mij minder sympathiek is voor ogen te brengen, dan doe ik mijn best op haar deugden te letten, haar goede verlangens. Ik zeg bij mijzelf, als ik haar eens heb zien struikelen, dat ze heel goed een groot aantal overwinningen kan behaald hebben die ze uit nederigheid verborgen houdt en dat zelfs wat ik als een fout zie gerust een goede daad kan zijn door de bedoeling die ze daarbij had. (Volgt dan de beschrijving van een voorbeeld uit de praktijk)”.

“Het gebeurde tijdens een recreatie. De grote poort moest voor de werklui open gezet worden om de kerstbomen binnen te laten die bestemd waren voor de kribbe. Ik dacht: ik zou best meegestuurd willen worden als begeleidende zuster. Juist op dat moment zie Moeder Suppriorin mij om mee te gaan helpen, of de zuster die naast mij zat. Ik begon dan ook meteen mijn schort los te maken, maar langzaam aan, om mijn medezuster de gelegenheid te geven er eerder mee klaar te komen. Want ik dacht er haar een plezier mee te doen om haar als begeleidende zuster te laten meegaan. De zuster die zuster Econoom verving, keek ons lachend aan en toen ze zag dat ik het laatst was opgestaan zei

ze tegen mij: "Ach ik dacht wel dat u het niet zou zijn die deze parel aan uw kroon zou verdienen, u was te langzaam..." Vast en zeker dacht de hele kloostergemeenschap dat ik zo gehandeld had door mijn natuurlijke neiging. En ik zou niet kunnen zeggen hoeveel goed zo een nietig toeval mij deed en mij toegeeflijk maakte voor de zwakheden van anderen".

"Dat belet me ook om ijdel te zijn wanneer er gunstig over mij wordt geoordeeld, want ik zeg bij mezelf: als mijn kleine akten van deugd voor onvolmaakheden versleten worden, kan men zich net zo goed vergissen wanneer men voor deugd aanziet wat alleen onvolmaaktheid is. Toen zei ik met Sint Paulus: "Er is mij heel weinig aan gelegen om door een menselijke rechtbank te worden beoordeeld. Ik oordeel niet over mijzelf. Hij die over mij oordeelt is De Heer!" Om van Hem een gunstig oordeel te krijgen, of liever om helemaal niet beoordeeld te worden, wil ik steeds liefdevol over anderen denken want Jezus heeft gezegd: "Oordeel niet, dan zult ge ook niet geoordeeld worden".

Einde citaten - Evangelie en H. Teresia van Lisieux

Commentaar:

Het is evident dat men talloze verschijningsvormen van christen zijn en christelijk leven en beleven kent en tegenkomt. Dit geldt voor elke godsdienst, elk geloof, zelfs voor elke overtuiging of ideologie van enige waarde. Het is zelfs zo dat rond de jaren 300 na Christus, tijdens de regering van keizer Constantijn, de christelijke leer en godsdienst tot (enige) staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk verheven werd. Geen groter onheil is het christendom ooit aangedaan of overkomen dan precies deze verheerlijking tot monopolistische staatkundige, politieke macht. En ook de missionarissen hadden de kolonisatie nodig van grote gebieden in Afrika en Azië om in het kielzog van de koloniale machten de leer van Jezus de Zachtmoedige te gaan verkondigen... Gratis leren lezen en schrijven op school was er bij, gelukkig maar.

De christenheid heeft evengoed vervolging ondergaan als dat ze zelf de dominantie van het imperialisme beoefend heeft. Maar tussenin, tussen al die 'christenen' lopen er als verloren bij de bescheiden, echte volgelingen en degene die geroepen zijn en ze verblijven niet enkel in een nonnenklooster of broederschool. Het laat zich niet tellen en niet in catalogeren, maar ze zijn er.

Volgeling zijn van Jezus Christus, het is en blijft een aanspraak, een aanroeping van de innerlijkheid van de mens, van zijn Zelf, zijn subjectieve individualiteit als eeuwige mens die hij of zij ook is, door de eeuwen heen.

Herkennen ze elkaar, Ho jawel! Maar er ontstaat geen gedruis of gedrum. Het zijn en blijven enkelingen. Zie alweer Kierkegaard ⁽²³⁾. Zijn het egoïsten of moderne autisten? Neen. Zijn het eenzamen? Helemaal niet, wel onnavolgbare, unieke, individuele gelovige mensen met een uitgesproken, diep in de innerlijkheid gewortelde ge-hoor-zaam-heid aan Jezus Christus, hun Heiland en Zaligmaker, hun "Weg, Waarheid en Leven" ⁽²⁴⁾ . Zijn ze zoveel beter of 'deugdzamer' dan de anderen? Ook al niet echt. "We zijn allen zondaars" hoorde men de Heilige Teresia van Avilla al zeggen. Hebben ze meer dan andere hun naaste, de andere mensen lief, Ja ze kennen de liefde, de ware oblatieve en ablatieve Liefde en evengoed kennen ze ook de erotische liefde van het biologische bestaansik. Maar kennen ze meer of beter of grotere liefde dan andere mensen? Ze zullen zelf de eerste zijn om dit te ontkennen. Wat hebben ze dan gemeen? Wel, ze kennen Jezus, gaan er intiem mee om, spreken met hem, handelen en onderhandelen zelfs met Hem en Hij vindt dat goed en uitstekend. Ze mogen zich Zijn vrienden, vriendinnen noemen, ze mogen Hem zelfs aanspreken bij zijn voornaam: Jezus. Hij "woont in hun hart" en ze weten dat omdat Hij het hen Zelf gezegd heeft.

²³De *enkeling*: zie S. Kierkegaard, De enkeling. Uitgave Damon. The individual in The Point of View for my Work as an Author, a Report to History, Harper Torchbooks, New York

²⁴*Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.* ": Joh. 14:6. Plechtige woorden van Jezus Christus over Zichzelf tot zijn discipelen, op de vooravond van zijn lijden en dood. En Hij vervolgt: "niemand komt tot de Vader dan door Mij. Wie Mij kent, kent de Vader".

Meer is dat niet, maar het bepaalt hun leven. Meestal vanaf de geboorte al. Het is niet enkel geloven, maar weten, leven en beleven. Dat is de verschijning van dit “Nieuwe Gebod van de Liefde aan de volgelingen van Jezus Christus”.

We kennen de *Tien Geboden* en die zijn bestemd voor elke mens op aarde, ingeprent als ze zijn in de geest van de eeuwige, bezielde mens, op analoge wijze zoals de genetische informatie in de biologie ingeprent is en het leven op aarde programmeert. Is dit “nieuwe gebod” van de liefde, “zoals Ik ze u betoond heb” ⁽²⁵⁾ dan ook een gebod voor iedereen? Ja en neen. Men dient er rijp voor te zijn, dit is men dient voldoende geëvolueerd te zijn in de geest om dit gebod ten volle te begrijpen en aan te kunnen. Zoals zo veel en zo dikwijls is Gods Woord hier tot de mensen met discretie en tact gesproken. God vermijdt immers mensen voor een/hun verantwoordelijkheid te plaatsen die ze nog niet aankunnen. Daarmee vermijdt Hij dat mensen zich schuldig maken aan zaken die hen onbekend, te machtig of die te omvangrijk zijn. Alles op zijn tijd, ook hier blijkbaar.

II.6. Een nieuwe kans – een nieuwe dimensie in de mens

De mens/mensheid krijgt thans een tweede kans. Het is de Wil van de Vader en Jezus Christus, de Zoon Gods, het Woord Gods - Hij die de Wil van de Vader uitvoert – brengt nu deze, ons geboden nieuwe kans op redding en voltooiing van de Verlossing tot daad-werkelijkheid in de mensengemeenschap waarin we leven. Het zal de mens/mensheid opheffen in haar evolutie en haar brengen tot een nieuwe dimensie van de geest.

Van waar haal ik die overtuiging?

Ik haal ze rechtstreeks uit *de mediale informatie*, scholing, opleiding die ik al 35 jaar krijg en volg en waarin op een gegeven moment mijn ‘Bronnen Verenigd’ uit de geesteswereld mij gezegd hebben dat “De Vader in de hemel de mensheid een nieuwe kans wil geven en opdracht daartoe gegeven heeft aan de Zoon Gods, Jezus Christus, om dit te realiseren in de mens, in de mensheid en in elke individuele mens”. En bovendien werd me later nog gezegd “dat aan de mens geen ander Woord zal gegeven worden dan de Verschrikking van het Zelf door het Zelf”.

Wat ik versta als:

-Dat de Verlossing, ons gebracht in en door Jezus Christus in zijn geboorte als Godmens en zijn leven en lijden, dood en verrijzenis, de mens in zijn zielsvermogens terug verzoend en dus ook terug verbonden heeft in Ontmoeting met de Vader. Maar *de gevolgen van het kwaad* (karma!) bleven ongewijzigd voortwoekeren... Althans voor zover de christenen, de volgelingen van Jezus, en ook de andere mensen door hun levenswijze niet een deel van de gevolgen bij elkaar en bij ook anderen weggewerkt hebben.

-Dat God, onze Vader in de hemel, thans het tarra van het menselijke karma van de schouders van de mens wil wegnemen. Tarra van de tweede wet van oorzaak en gevolg die de wet van karma is (zie Boeddhisme en Hindoeïsme) en de wet van de herhaling er aan verbonden (herhaalde poging na elke mislukking, in een ander en nieuw scenario, tot in het obsessieve-compulsieve toe desnoods) dat op ons aller ontwikkeling weegt en meer en meer doorweegt in zijn gevolgen en zelfs op vrij korte termijn kan/zal leiden tot destructie van de beschaving of onbewoonbaarheid van de planeet aarde.

Over wat gaat het precies, deze “erfenis” van de gevolgen van de oerzonde? En wat kunnen we daar zelf aan doen? Ik citeer hier even een advies, onder de vorm van trefwoord en zijn definitie, zoals het opgenomen is in het Boek van de Scholingsweg en zal opgenomen worden in de “Verklarende Spirituele Woordenlijst van Trefwoorden en hun Definitie”.

²⁵Een nieuw gebod: ‘Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben.’ Joh. 13:34

Erfenis en genetica

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: de erfenis die de mens als soort bezit van zijn voorgangers op de aarde is opgeborgen in de erfelijke eigenschappen of genetica van het menselijke genoom. Niet alle erfelijke eigenschappen komen overeen met een stadium van ontwikkeling in vroegere tijden, maar sommige ervan zijn toch de zuivere weerslag ervan. Ook zonden en vooral de zogenaamde erfzonde is dus terug te vinden in de erfelijke eigenschappen van de menselijke soort en bijgevolg zal ooit a.h.w. de zondeval of de gevolgen ervan in het menselijk genoom bloot gelegd kunnen worden en worden er eventueel medicijnen tegen deze afwijkingen gevonden en toegepast. Is dit dan geen hoogmoed om de zondeval met eigen handen ongedaan te maken? Helemaal niet, integendeel is het aan de mens gegeven om zelf mede te herstellen wat ooit in de soort met collectieve gevolgen ontstaan is. Er is geen enkel aspect van de zondeval dat niet in de erfelijkheid zijn sporen nagelaten heeft en er niet zou kunnen uit verwijderd worden, door grondige kennisname van deze genetica.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gevolgenten aanzien van de ziel en van de geest van de mens die door de erfzonde veroorzaakt werden veel ernstiger waren en zijn dan die van het lichaam en dat de Verlossing door Jezus Christus in de eerste plaats, maar niet uitsluitend, deze gevolgen tot doel hadden om ze op te heffen. (&) En Het Zij Zo!

-Dat de nieuwe dimensie in de mens zich zal ontwikkelen als *een stap inde evolutie* van de mens als soort. Het zal een nieuwe dimensie zijn van de geest van de mens waarin die geest kan vertoeven en zich die eigen maken. De radicale heling van het Zelf van de mens, te beschouwen als voltooiing van de verlossing en het “verwerven van het volwassen Kindschap Gods op aarde”, is daarvan de weg en de opdracht. Het zal leiden tot gewenning aan, vertoeven in, gebruik maken van het eigenste Zelf, de subjectieve individualiteit, welke hij of zij in dialoog en dialectische omgang met het ego uit de existentie zal dienen te beleven. Kennis van en gewenning aan die kennis, van “wat ons toekomt”, anders gezegd een bepaald stadium van ontwikkeling van de helderziende en helderhorende zintuigen van de mens hoort er eveneens bij. Het zal eveneens leiden tot verlossing van en opschoning van alle thans nog aanwezige blokkades en obstructies die in het onbewuste van het Zelf en van de mentaal-emotionele dimensie gelegen zijn, als zovele resten van vroegere levens en de trauma’s en misleunen ervan.

-Dat de Zoon Gods - Hij die de Werken van de Vader als Zijn Woord uitvoert - dit Wilsbesluit van de Vader thans voltrekt en daarbij alle welwillende mensen als Zijn medewerkers wil betrekken.

-Dat er echter daarbij “slechts één woord aan de mens, mensheid zal gegeven worden” en dat is: “De verschrikking van het Zelf door het Zelf zelf”.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de voltooiing van de Verlossing, mede met de Hulp in Genade ons aangeboden door Jezus Christus in de samenwerking met hem, zich zal voltrekken in de mensheid als geheel en in elke mens als individu als de proces van vooruitgang in de dimensies van de geestelijke ontwikkeling die hij of zij thans kent en kan betreden en zich zal uiten als een nieuwe dimensie van bewustzijn, onder meer door kennis en voorkennis van wat de mens toekomt op aarde in zijn aardse existentie. (&) En Het Zij Z

II.7. Innerlijke verandering in de subjectiviteit van het Zelf

De verandering die de nieuwe dimensie van de mens in de individuele mens zal aanbrengen zal oorspronkelijk een innerlijke verandering zijn in de subjectiviteit van het Zelf, de individualiteit van de eeuwige mens die we ook zijn én die geest is... Dit zal wel zijn weerslag hebben en waarneembaar actief worden in de sfeer van de existentie van de mens.

Over welke verandering gaat het? Het gaat – steeds volgens mijn informatiebronnen – over het bereiken, ook in dit leven, van het Volwassen Kindschap Gods.

Ik citeer hier een kort mediaal advies hierover, gegeven onder de vorm van een “trefwoord en zijn definitie”, onderdeel van Het Boek van de Scholingweg op de website: www.samlanduyt.be, over het zogenaamde einddoel van het leven:

Einddoel

INFORMATIE. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: het einddoel van de mens op aarde zoals u hem kent, is niet gelegen in zijn overlijden of overgang naar het andere leven, alsof de dood van het fysieke lichaam iets meer zou betekenen dan een overgang van de gehele mens die er in geïncarneerd werd naar een volgende fase van zijn bestaan als eeuwige mens. Neen, het einddoel zoals wij het beschrijven in de scholingweg en zoals het naar waarheid en werkelijkheid ook gevat wordt in deze beschrijving, is het verwerven van het Kindschap Gods in Genade. En deze werkelijkheid is degene die door de Verlossing van de Zoon van God in Jezus Christus, Zijn Incarnatie op aarde, verwezenlijkt werd in volledige overgave aan de Wil van de Vader. Dit wat Hem betreft en we weten hoeveel moeite Hij heeft gedaan hiervoor. Ons einddoel evenwel wordt niet bereikt door eigen inspanning of door een even grote inspanning tot in het heldhaftige toe, maar is van een bescheiden soort als u wil, omdat het ons gegeven wordt in Genade en in Liefde. En wie zou er nu direct denken dat de Vader in de Hemel die Liefde eerst moet laten voorafgaan door kwelling en afzien zonder weerga!?

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat inderdaad naar waarheid kan gezegd worden dat de Vader in Liefde gesproken heeft en niet in Kwaadheid of Haat tegen de mens en bijgevolg Zijn Vaderhart er niet naar verlangt dat de mens onnodig zou lijden of ellendig zou leven. (&) En Het Zij Zo!

INFORMATIE. We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: het verwerven van ons einddoel als mens is dus het ingaan op de uitnodiging, geformuleerd door de Vader en getoond door de Zoon in Jezus Christus en dit einddoel is niet de hemel in gelukzaligheid van nietsdoen, maar een volgende stap in de menselijke ontwikkeling, zijnde het beleven van het menselijk leven in vereniging en verzoening met God, maar ook in Zijn Tegenwoordigheid en Verlangen naar Ontmoeting met elke mens afzonderlijk en als geheel genomen van zijn soort, met de mensengemeenschap in de eeuwen der eeuwen, ontstaan en gegroeid op aarde en elders ook nog.

WETTIGING. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het Einddoel begrepen is zowel in de individuele mens als Nieuwe Adam als in de mensengemeenschap als Nieuwe Aarde. (&) En Het Zij Zo!

II.8. De voetwassing – dienstbaarheid in competentie

(Kopie uit het essay Het moet mij van het Hart - Daden van Zorgzaamheid: II.19. Dominantie en geweld versus competente dienstbaarheid).

Het grote maatschappelijke probleem dat ook in de zorgsector bestaat is het archaïsche ondernemings- en werkmodel, dat nog stamt uit de autoritaire patriarchale cultuur van ons aller historisch verleden. Het is gekenmerkt door een wijze van omgang met elkaar “in ongelijkheid” van kracht, macht, woord en gezag, uitgedrukt in een hiërarchisch gelaagde, piramidaal opgerichte autoriteit, waarbij de grenzen tussen onderliggende en bovenliggende lagen enkel overstegen kunnen worden door promotie (benoeming van uit een lager echelon) van bovenaf en waarbij de ware machthebbers nooit hun macht van de top werkelijk zullen delen met de onderliggende lagen van arbeiders, bedienden en andere personeelsleden. De ware top bestaat immers enkel uit eigenaars, vennoten van het winstgevend bedrijf of de door de administratie van de staat of gewest

benoemde ambtelijke beheerders. In dergelijke structuur kan geen echte ontmoeting in gelijkwaardigheid plaats vinden tussen leden van verschillende lagen, maar hoogstens een ontmoeting in dezelfde hiërarchische laag of hetzelfde beroepsonderdeel (dokters bij dokters, verplegende bij verplegende en de werkvrouwen ook apart) en verder enkel 'onder beperkende voorwaarden'.

Zelfs 'buitenshuis', in het publieke en private leven buiten de zorginstelling bv, blijkt die gelaagdheid psychologisch nog werkzaam te blijven. Niet helemaal, maar het vereist toch telkens weer even een mentale aanpassing. Uitzondering op de regel (weer eens dat wat de regel lijkt te bevestigen) is dat er... curieus genoeg tamelijk wat jonge dokters huwen met... een verpleegster. Let wel op wat ik schrijf: een dokter (man) met een verpleegster (vrouw). Niet zo dikwijls omgekeerd. Een cultureel restverschijnsel van het oeroude patriarchale familiemodel??? Wie zal het zeggen...

In het gewone leven van de ondernemingen is dit ondernemingspatroon—dat de uitdrukking is van ons algemeen aangenomen ondernemingsmodel én van onze algemene, courante mentaliteit - dé moeilijkheid van ontmoeting of niet-ontmoeting met gelijk welke medemens. Enkel en alleen in de zorgsector, in een vorm van vertrouwen dat gegroeid is op het patroon van de vroegste ouder-kind belevenissen en dat tot voor kort nog gevoed werd door de christelijke kloosterordes en hun zin voor Caritas, zegge de liefdadigheid, is een vorm van echte ontmoeting mogelijk, maar dan wel in en als een *functionele* relatie en daar kan ze volledig tot haar recht komen. Geen ontmoeting-in-gelijkheid of gelijkwaardigheid op het persoonlijke, individuele vlak dus, maar in een volwaardig gegroeide humane vorm van functionaliteit. Dit is echter ook maar geldig als de functionele ontmoeting inzorgzaamheid van voldoende kwaliteit is. En nog echt is... In onze huidige 'verdinglijking', verzakelijking van onze relaties is dat minder en minder mogelijk. De nonnen en de broeders zijn weg, hun Caritas-drive is eveneens aan het uitdrogen. En met een 'exclusieve bedienaar' of tussenschakel van een robot of computer zal dat ook nooit kunnen. En de super-robot van de toekomst, met kunstmatige intelligentie, zal ons hoogstens een soort van amorele psychopaat creëren, die elke empathie en gevoelswarmte mist. We zullen echter wel gekregen hebben wat we – onbewust weliswaar - gewild en gewenst hebben, wij allemaal zo ongeveer.

En je moet dan weten dat genezen, echt genezen, vereist dat je de warmte van het hart ontmoet in de andere van de zorgsector, van zorgende tot verzorgende en vice versa. Symptomatisch genezen, zolang je de pillen pakt, kan misschien. Echt volledig genezen, echt verlost zijn van je stoornis of ziekte (zie hoger: onze geestelijke erfenis, als een genetica van de geest ingegrift) kan niet zonder enige menselijke ontmoeting in de warmte van het hart, als 'drager' van de genezende boodschap. Met dan de nodige technieken er bij. Niet of/of, maar en/en.

Deze functionele zorgzaamheid - in christelijke termen en traditie uitgedrukt met de naam CARITAS en beoefend in de zorgsector door alle kloosterordes door de eeuwen heen - wordt dus nu bedreigd in haar existentie want wordt vervangen door het thans aangebrachte ondernemingsmodel van uit de neoliberale bedrijfswereld.

Wat is dan het echte creatieve, toekomstgerichte, alternatieve antwoord op dit autoritaire bestuursmodel met zijn overheersende aard van dominantie in termen van hiërarchisch gestructureerd bevelen en gehoorzamen en dat afgeleid is van de oeroude patriarchale ordening van de maatschappij?

Er is wél een 'humaan' model, dat, ho! wonder zelfs een christelijk model is, dat Jezus Christus aan zijn discipelen in principe aangeleerd heeft op de vooravond van zijn lijden en dood: het model van de dienstbaarheid. Maar dienstbaarheid in competentie. Waar heeft Jezus dat gezegd? Hij heeft het niet gezegd of uitgelegd, Hij heeft het al doende getoond in symbolische vorm en er bij gezegd "dat

zijn leerlingen het nog niet konden begrijpen” (26). Bij de voetwassing namelijk, op de vooravond van zijn lijden en dood. De voetwassing is een daad van dienstbaarheid. Gewoonlijk zal dat toen wel gedaan geweest zijn in chique Palestijnse middens door de huishoudster of meid. Hij doet het hier zelf en met veel ritueel... En Hij *weet* wat Hij doet! Het is *competente* dienstbaarheid.

Eigenlijk gaat dat al in de lijn van de bewering dat besturen, de chef zijn, de CEO, een heel lastige taak is als je het goed wil doen en absoluut niet gemakkelijk is en dat ze veel meer dienstbaarheid (en niet enkel aan het bedrijf!) inhoudt dan men zou vermoeden. Het is absoluut geen brutaal beroep voor machtswellustelingen. Dat heb je enkel in dictaturen en tirannieën en die gaan er dan ook alle aan kapot: destructie en autodestructie zijn immers inherente eigenschappen van dergelijke kwaadaardige gewelddadigheidstructuren.

Om iedereen gerust te stellen: bij dit progressief humaan model hoef je als CEO of directeur niet te vrezen dat je nu echt de voeten zult moeten wassen van je medewerkers of ondergeschikten. Jezus gebruikte ook al in zijn tijd een verrassende beeldtaal “die men nog niet zou begrijpen”, inderdaad. Ook nu choqueert het nog.

Competente dienstbaarheid is een geestesgesteldheid en een ethische keuze. De stuwkracht ervan levert de energie voor een geschikt en leefbaar praktisch model van een humane, creatieve en toekomstgerichte maatschappelijke orde. Er is dus wel een alternatief, net zoals er in de politiek het democratische alternatief was en ontwikkeld werd in het Westen voor het aloude absolutisme van koningen en keizers allerhande.

II.9. Intrusie en mentale deterioratie—programmatie en tegenprogrammatie van de geest en de emotionaliteit.

Over dit onderwerp heb ik reeds een werk van mediale informatie opgetekend: *Mentale Deterioratie en Intrusie. Het Syndroom van de Mentale Deterioratie door Intrusies van normale en paranormale aard*. Dit werk wacht nog op publicatie.

Wettiging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat wat u vroeger opgetekend hebt over intrusie van de geest en van de emotionaliteit van de mens hier als evenwaardig en geldig kunt citeren en toevoegen waar nodig, maar dat deze alinea geschikt gemaakt is voor degenen die helingswerk verrichten en minder voor leken of gewende therapeuten die deze vorm van mentale deterioratie niet kennen en dus anders betitelen, afgaande op de indelingen van de psychologie die ze beoefenen. (&) En Het Zij Zo!

Het is een barre vaststelling dat de gespecialiseerde psychologie en de zogenaamde spirituele parapsychologie zo ver gevorderd is – door wetenschappelijk onderzoek én operatief ingrijpen al evenzeer – dat men in staat is mensen te “programmeren” in hun mentaal-emotioneel bewustzijn en zelfs in hun geest! Maar het is nog erger om er over te zwijgen en het kwaad zijn werk te laten doen in een vorm van verkeerde ‘secrecy’ en medeplichtigheid.

Programmeren betekent iemand emotioneel, mentaal en/of in de geest zo beïnvloeden dat een bepaald programma van een gedrag ingebracht wordt dat, na een delay van dagen tot maanden, en pas als de ook ingebrachte ‘trigger’ zijn werk doet, zich operatief zal uiten en die persoon dwangmatig er toe brengt een bepaalde opdracht uit te voeren, blindelings en soms ook zelfs onbewust (amnesie achteraf). Bepaalde vormen van epilepsie – de psychomotorische equivalenten – lijken daar zeer goed op (endogene oorsprong), maar er is een verschil: de *opzettelijkheid*— exogene inbreng - waarmee het ingebracht is door een vreemde, een andere persoon/personen dan de uitvoerder zelf van de geprogrammeerde daad. Er dient bijgezegd dat, gelukkig evenwel, niets kan geprogrammeerd worden zonder een vorm van actieve of passieve medewerking - geen medeweten daarom! –van de betrokkene. Het is een kwestie van *de wil* van de betrokkene die onaantastbaar is

²⁶Voetwassing: zie evangelie Joh. 13: 4-17 S.L.

en blijft en dus hier moet verschalkt, verleid of misleid worden. Een dergelijke inbraak noemt men een “intrusie” van het mentaal-emotionele veld of van de geest zelf. Ze verwekt echter niet alleen het ingebrachte programma na de gepaste triggering, maar kan tevens “mentale deterioratie” meebrengen, zeg maar psychose of “mental disorder”. Immers, deze ingebrachte informatie wordt als vreemd ervaren door de emotionaliteit en door de geest van de persoon in kwestie en dus verweert de psyche van het slachtoffer zich, tevergeefs echter. Het is zoals met een ziekte, die ook een mislukte poging tot genezing of heling is van een bepaald schadelijk inwendig proces.

Belangrijk om weten is dat de medewerking, samenwerking in harmonie en aanvaarding, een beslissende rol speelt bij het al of niet optreden van mentale deterioratie. Zo bv. kan en mag men zeggen dat veel, niet alle echter, mediale informatie van mediums ook ingebracht is. En elke therapeutische heling van spirituele aard is van dezelfde aard en oorsprong. Wat is het verschil? Het alles bepalende verschil is de harmonie, aanvaarding, gelijkgestemdheid met de ingebrachte boodschappen of opdrachten. Ethica en deontologie dus. Goedaardig of kwaadaardig dus. Goedwillig of kwaadwillig. Maar er is inderdaad ook kennis voor nodig, uitgebreide kennis soms... Enkel de levens- en persoonsvreemde opdrachten en boodschappen zullen aanleiding geven tot de kwaadaardige intrusie en tot mentale deterioratie. De andere worden als welwillende hulp met liefde en in harmonie met zichzelf aanvaard en zijn dus helpend, heling en heilswerk.

Schadelijke intrusie, met mentale deterioratie als gevolg, is dus steeds van kwaadaardige, tegennatuurlijke, on-eigen en persoonsvreemde aard. Therapeutische intrusie is van levenseigen, persoonsverwante aard. Belangrijk verschil en niet zonder reden door en door te kennen voor wie “in het vak zit”. Niet alleen spirituele therapeuten zitten in het vak, evengoed sommige afdelingen van de veiligheidsdiensten zijn goed ‘bekend’ met deze materie... En wie weet wie nog allemaal?

Een vraag die men nu ook gemakkelijk zal stellen is: wat met programmatie van de menigte, van groepen, massa's, partijen? Hierover heb ik persoonlijk geen voldoende informatie om er een oordeel over te geven. Ik heb enkel kennis van programmatie van individuen, al of niet in groepsverband. Laat ons hopen dat de media niet proberen daarmee te beginnen. Trouwens, zo eenvoudig is het – gelukkig – ook weer niet. Het is niet enkel een gelukte massale media-campagne die een presidentsverkiezing zal bepalen...

Er is echter ook *tegenprogrammatie* mogelijk. Ook dat heb ik, al van in het begin van mijn vorming als medium, geleerd en er kennis mee gemaakt, zowel met vormen van programmatie als met de mogelijkheid van (helende) tegen-programmatie. Gelukkig ben ik zelf nooit slachtoffer geweest, wel de noodzakelijke helpende hand van mede-mens/therapeut.

Programmatie van de geest bv, maar ook van het mentaal-emotionele veld van bewustzijn, heeft de nare eigenschap dat ze ‘moet’ gebeuren! Ingebrachte programma's zullen (psychisch) *wetmatig* uitgevoerd worden, ooit. Dat is een zeer belangrijk kenmerk en een van de bijzondere redenen van gevaarlijkheid voor de mensheid als dit soort handelingen/behandelingen algemeen bekende wetenschap en toegepaste praktijk zouden worden.

Men kan echter een ingebracht programma ‘*bewerken*’ vooraleer het optreedt en het zo onschadelijk maken. Dit gebeurt onder meer door de tegenprogrammatie. Men kan een programma in onderdelen opsplitsen en de realisatie – de daden - door elkaar heen klutsen. De slotfase van de handeling komt bv eerst, nog voor de rest begonnen is. “Vertrekken met de lege valies” heb ik dat geleerd te benoemen. Men kan er ook een eerder virtuele, theatrale versie van maken, los van de dramatische gevolgen in de realiteit. Men kan de informatie en degene voor wie de handeling bestemd is, van elkaar gescheiden houden en dus de uitwerking ahw afleiden, afvoeren en laten afvloeien naar een onschadelijke gracht langs de weg van het programma zelf. Enzovoort. Even zo goede en even zovele wetenschap als de programmatie zelf. De eigenlijke toepassing daarvan is vanzelfsprekend bestemd voor de technici en therapeuten.

Door wie en hoe wordt tegenprogrammatie ingebracht? Het is mij aangeleerd dat Jezus Christus in Persoon deze tegen-programmatie beheert en aanleert, met Zijn Genade aan de mensen aanbiedt en

ook eventueel de supervisie ervan verricht... Hoe, zult u zeggen, hoe is dat mogelijk? Is het dan zo erg dat God Zelf, in de persoon van de Zoon Gods, blijkbaar de opdracht gekregen heeft van de Vader om de mens/mensheid te helpen bij het bestrijden van programmatie die ze elkaar aandoen in de geest of het emotioneel bewustzijn? Jawel. Het is blijkbaar zo erg, zo belangrijk, rekening houdend ook met wat van uit de toekomst ons toe-komt...

II. 10. Actie of evolutie – het aanspreekpunt in de mens – nadere toelichting

NB. Het begin van de tekst is dezelfde als in: Het moet mij van het Hart - Daden van Zorgzaamheid, hoofdstuk II.4. Zie ook dezelfde herneming in Heling en Heilswerk II.2. en II.6.

Is wat we thans in de zorgsector zien gebeuren - en in de overige sectoren van ons maatschappelijk leven al evenzeer – een zaak van/veroorzaakt door activiteit van de mens in de maatschappij als dusdanig of is het een fenomeen van evolutie in elke mens? Innerlijke verandering in de mens, van de ganse mensheid dus, die symptomatisch traceerbaar wordt in onze maatschappij, in casu hier van het Westerse model van maatschappelijke ordening? Met andere woorden is het hoofzakelijk en oorzakelijk een maatschappelijk fenomeen, dus een groepsfenomeen door interactie van sociale, economische, culturele en politieke factoren of is het een gebeuren dat zijn oorsprong heeft in de innerlijkheid van elke mens en zich dan ook manifesteert in het ganse maatschappelijk model en maatschappelijke ontwikkeling? Met andere woorden is het een veranderbaar fenomeen of een aangeboren fenomeen en dus onveranderbaar in zijn kern? Belangrijke vraag, want daarvan hangt tenslotte elke efficiënte aanpak af.

Karl Marx zou zonder aarzeling beaamd hebben dat de fenomenen het gevolg zijn van de schadelijke maatschappelijke factoren, de mens toegebracht door het neoliberalisme/kapitalisme in al zijn dominante arrogantie en hoogmoed. Ook en indien hij ook psycholoog geweest was en niet enkel filosoof en geëngageerde politicoloog.

Ik – met excuses voor mijn ‘arrogantie’ me met Marx te vergelijken, laat staan gelijk te stellen – ben geneigd te zeggen dat het *een innerlijke verandering is in de subjectiviteit van elke mens*, die zichtbaar wordt geleidelijk aan en niet bij iedereen tegelijk, maar die toch binnen afzienbare tijd ons allen toekomt.

Nadere uitleg. Van waar haal ik die overtuiging?

Ik heb dit reeds beschreven in II.6. Een nieuwe kans - een nieuwe dimensie in de mens. Zie hierboven.

Ik haal deze overtuiging rechtstreeks uit de mediale informatie, scholing, opleiding die ik al 35 jaar krijg en volg en waarin op een gegeven moment mijn ‘Bronnen Verenigd’ uit de geesteswereld mij gezegd hebben dat *“De Vader in de hemel de mensheid een nieuwe kans wil geven en opdracht daartoe gegeven heeft aan de Zoon Gods, Jezus Christus, om dit te realiseren in de mens, in de mensheid als geheel en in elke individuele mens”*. En bovendien werd me later nog gezegd *“dat aan de mens geen ander woord zal gegeven worden dan de Verschrikking van het Zelf door het Zelf”*.

Wat ik versta als:

- Dat de Verlossing ons gebracht is in en door Jezus Christus in zijn geboorte als Godmens, zijn leven en lijden, dood en verrijzenis. Maar de gevolgen van het kwaad (karma!) bleven ongewijzigd voortwoekeren... De enige mogelijkheid tot opschoning lijkt tot nu toe enkel gelegen te zijn in het werk van de beschaving die verandering moet brengen door strijd en evolutie van de mentaliteit of ‘geestesgesteldheid’.

- Dat God, onze Vader in de hemel, thans echter het tarra van het menselijke karma van de houders van de mens wil wegnemen. Tarra waarvan het beloop/verloop beschreven wordt in de tweede wet van oorzaak en gevolg of wet van karma (zie Boeddhisme en Hindoeïsme) en in de wet van de

herhaling er aan verbonden. Wet van herhaling of de herhaalde poging na elke mislukking, in een ander, nieuw scenario, tot in het obsessieve-compulsieve toe desnoods. Dit tarra weegt op ons aller ontwikkeling en weegt meer en meer door in zijn gevolgen en kan/zal zelfs op vrij korte termijn leiden tot destructie van de beschaving of onbewoonbaarheid van de planeet aarde.

- Dat de Zoon Gods, Hij die de Werken van de Vader als Zijn Woord uitvoert, dit Wilsbesluit van de Vader thans voltrekt en daarbij alle welwillende mensen als Zijn medewerkers wil betrekken.

- Er echter daarbij slechts één woord aan de mens, mensheid gegeven wordt en dat is: “De Verschrikking van het Zelf door het Zelf zelf”.

Wat is dat? Het betekent voor mij dat de mens, nu nog fobisch ontwijkend al wat ernst en innerlijk lijden is, noodzakelijkerwijze zal betrokken worden bij zijn of haar Subjectiviteit, zoals die in de Innerlijkheid meer en meer hoorbaar en werkzaam zal worden en dat dit tot verschrikking zal leiden. Dit laatste wil zeggen dat de obstructies en weerstanden in het Zelf van erge, hardnekkige aard zijn en zich niet zo maar zullen laten veranderen door dat egootje op aarde. Of anders gezegd, hoe fobisch we ook staan tegenover elke confrontatie met onze diepere innerlijkheid en onze wezenlijke subjectiviteit, we in de niet zo verre toekomst geen andere keuze of mogelijkheid zullen hebben dan ze te moeten onder ogen zien, die van ons zelf en die van onze medemens.

Deze ontmoeting – want dat is het uiteindelijk – van de subjectieve innerlijkheid zal de mens als een nieuwe dimensie van Zichzelf ervaren en leren er mee om te gaan. In de verschrikking, zeg maar de verschrikkelijkheid van zichzelf door zichzelf. Maar dit zal zich tevens afspelen – God weet wat Hij voorheeft met de mens en God is barmhartig en dit niet alleen voor de moslim – en voordoen als een Heling van het Zelf.

II. 11. Heling van het ego en van het Zelf–hulp in Genade geschonken door Jezus Christus

Deze heling, de bijdrage van de mens tot voltooiing van zijn verlossing, ditmaal van de gevolgen van de oerzondetoestand, aangeboren en erfelijke belasting als karmische verwickelingen of familiale clusters van obstakels en obstructies, kent drie fases:

- Eerste fase: de autonome Zelfheling, voltrokken “in de welwillendheid van het Zelf”.
- Tweede fase: de noodzakelijke hulp van de medemens bij de moeilijke obstructies en karmische toestanden, waarin de zorgsector en met name vooral ook de psychotherapie een grote rol zal spelen, in “competente dienstbaarheid”.
- Derde fase: de rechtstreekse hulp van Jezus Christus (al of niet in de goddelijke anonimiteit van zijn subtiele mededogen, dat zien we dan wel) en Zijn dienaren (al of niet gedoopt... dat ook zien we dan ook wel) aan elke mens die er zich in oprechtheid toe bereid verklaart.

De uiteindelijke bedoeling is dat de mens komt tot wat ik heb leren benoemen als Het volwassen Kindschap Gods of de mens zoals hij of zij oorspronkelijk was, nog voor de zondeval bestond en zinvol leefde naar zijn bestemming toe, zonder zich door de tweede wet van oorzaak en gevolg te beladen met het tarra van zijn kwaadwillige of onbezonnen daden.

En ik herhaal hier nog maar even ter bevestiging (zie ook hierboven in II.7. van de Bijlagen van Daden van Zorgzaamheid) het citaat van een trefwoord en zijn definitie uit het Boek van de Scholingsweg, over het Einddoel van de mens:

Einddoel

Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: het einddoel van de mens op aarde zoals u hem kent, is niet gelegen in zijn overlijden of overgang naar het andere leven, alsof de dood van het fysieke lichaam iets meer zou betekenen dan een overgang van de gehele mens, die er in geïncarneerd werd, naar een volgende fase van zijn bestaan als eeuwige mens. Neen, het einddoel zoals wij het beschrijven in de scholingsweg en zoals het naar waarheid en werkelijkheid ook gevat wordt in deze beschrijving, is het verwerven van het Kindschap Gods in Genade. En deze werkelijkheid is degene die door de Verlossing van de Zoon van God in Jezus Christus, Zijn Incarnatie op aarde, verwezenlijkt werd in volledige overgave aan de Wil van de Vader. Dit wat Hem betreft en we weten hoeveel moeite Hij heeft gedaan hiervoor. Ons einddoel evenwel wordt niet bereikt door eigen inspanning of door een even grote inspanning tot in het heldhaftige toe, maar is van een bescheiden soort als u wil, omdat het ons gegeven wordt in Genade en in Liefde. En wie zou er nu direct denken dat de Vader in de Hemel die Liefde eerst moet laten voorafgaan door kwelling en afzien zonder weerga!? WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat inderdaad naar waarheid kan gezegd worden dat de Vader in Liefde gesproken heeft en niet in Kwaadheid of Haat tegen de mens en bijgevolg Zijn Vaderhart er niet naar verlangt dat de mens onnodig zou lijden of ellendig zou leven. (&) En Het Zij Zo!

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en het is *David zelf* die spreekt. Hij zegt: het verwerven van ons Einddoel als mens is dus het ingaan op de uitnodiging, geformuleerd door de Vader en getoond door de Zoon in Jezus Christus en dit einddoel is niet de hemel in gelukzaligheid van nietsdoen, maar een volgende stap in de menselijke ontwikkeling, zijnde het beleven van het menselijk leven in vereniging en verzoening met God, maar ook in Zijn Tegenwoordigheid en Verlangen naar Ontmoeting met elke mens afzonderlijk en als geheel genomen van zijn soort, met de mensengemeenschap in de eeuwen der eeuwen, ontstaan en gegroeid op aarde en elders ook nog. WETTIGING. En het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het Einddoel begrepen is zowel in de individuele mens als Nieuwe Adam als in de mensengemeenschap als Nieuwe Aarde. (&) En Het Zij Zo!

Voorlopig echter, kan de mens/de mensheid daarop niet anders reageren dan van uit de “oude mens” die hij of zij is, vermits hij of zij geen weet hebben van deze, hen toekomende ‘nieuwe dimensie’ in zichzelf en die ze slechts langzaam aan zullen leren kennen, ontdekken, er mee omgaan en dit wegens de moeilijke adaptatie aan dit alles. Niet drummen dus en niet alles en allen tegelijk...

Ziezo, een wel heel religieuze interpretatie van wat oorspronkelijk zo simpel leek: de steeds maar toenemende, onstuitbare burn out en bore out van het maatschappelijk bestaan. De mens is de ultieme zingever van dit, zijn bestaan of existentie. Nu noemt hij het nog burn out als gevolg van het ondraaglijk geworden uitputtend maatschappelijk model, later – “als ‘t God belieft”, zegden we vroeger”- benoemt hij of zij het “De Verlossing in Verzoening” en “De Terugkeer naar het Vaderhuis” – terugkeer van de Verloren Zoon; zie parabel in het Evangelie (²⁷). En echt waar, ik geloof niet dat je later aan de hemelpoort een lidkaart van een kerkgemeenschap zal moeten tonen om binnen te mogen...

²⁷Parabel van de verloren zoon: evangelie Lucas 15: 11-32

III. HET ZELF , HET ZELF ZELF, HET GEWETEN ZELF EN HET ZELFBEWUSTZIJN – SUBJECTIVITEIT VAN HET ZELF

III.1. Poging tot definitie van de termen

Het Zelf, het Zelf zelf, U Zelf, het Geweten Zelf : Het *Zelf zelf*, in de termen en bewoordingen van “Onze Bronnen Verenigd”, is blijkbaar ruimer van betekenis en inhoud dan onze persoonlijke Subjectieve Identiteit van dit Zelf. Het Zelf zelf beslaat nog gebieden die niet in kaart gebracht zijn. Vergelijk met de leer van de reïncarnatie in haar diverse formuleringen. Zo omvat het *Zelf zelf* verschillende deel-personaliteiten, deel-identiteiten, deel-subjectiviteiten, elk afkomstig, gevormd en ontwikkeld van en in vorige, vroegere incarnaties als even zo vele pogingen van het Zelf om door deze incarnaties geheel en al zichzelf te vormen/te worden. Althans dat is mijn overtuiging geworden en mijn opgedane ervaring in het perspectief van het weten en zelfbewustzijn dat ik inmiddels verworven heb van uit de mediale informatie die ik al 35 jaar deel met de Informatiebronnen uit de Geesteswereld, “Onze Bronnen Verenigd” zoals ze zich noemen.

Het ego is “*de aardelander*” en de baas van de *existentiële persoon* die we zijn. Het *moederschap* is de wezenlijke subjectiviteit en de baas daarvan is *de individualiteit in de identiteit* (naam!) van *het subjectieve Zelf en van het Geweten Zelf er aan verbonden*. We zijn dit subjectieve Zelf, in de dimensie van wezenlijkheid van de eeuwige Bezielde Geest die we ook zijn, maar precies vergeten hebben. En verwaarloosd? Het *Geweten Zelf* is hierbij het Zelf, “voor zover het *geweten* is in kennis en wetenschap door het Zelf”.

De wezenlijke subjectiviteit of *het moederschap* van de individualiteit-in-identiteit is maar zichzelf als en voor zover ze in *Zelfreflectie gesteld is en weet heeft daarvan, gesteld dus tegenover andere wezenlijke subjectieve identiteiten*. Geest tegenover geest creëert en vormt geest, geestverwant of niet, zielsverwant of niet. Moeilijke taal, moeilijk onderwerp. En dat voor iemand in de zorgsector. Toch geen verborgen patiënt zeker die dat schrijft?

Om het duidelijk te zeggen: de mens is meer dan enkel zijn ego in zijn omgevende existentie van biologische aard, maar hij/zij is ook een bezielde geest die van wezenlijke, eeuwige, d.w.z. van tijdeloze aard is, waar heden, verleden en toekomst één zijn van belevenis in het Moment/Ogenblik. Lees er Kierkegaard op na als je het ook eens wil horen van een ander.

En *de objectiviteit van het Zelf* wordt gesteld in de eenheid en enigheid (uniek) van die Individualiteit zoals die waargenomen wordt op dat niveau door andere bezielde geesten met wie ze die werkelijkheid delen en ontwikkelen.

Of nog anders, wat beeldrijker: de bezielde geest die de wezenlijke mens is onderneemt het waagstuk van de existentiële incarnatie in het biologische lichaam van een veredeld zoogdier om daar zichzelf bij te leren, verder te ontwikkelen in de fysische werkelijkheid. Hij incarneert in de biologische mens en dat wordt de aardelander. Bij zijn overlijden, na hier zijn naar stof en as vergane lichaam achtergelaten te hebben, keert hij terug naar zijn oorsprong of moederschap “in de geest ervan” en verenigt zich daar terug met zijn Zelf “in de Subjectiviteit ervan”. Al dient gezegd dat de existentiële piloot al lang van te voren – in dialoog met het Zelf - bij leven zijn nieuwe en vernieuwde inzichten “in de geest ervan” van op aarde doorgeeft aan... de wezenlijke mens die hij of zij ook is en verblijf houdt in het moederschap als de Identiteit die men daar ook is.

Al deze avonturen van de incarnatie leiden (of leiden niet) tot een volwaardige volwassen vorm van een Subjectieve Identiteit als wezenlijke deel-Identiteit. Ze bevolken samen met de andere, vroegere deel-identiteiten het Zelf zelf en delen het met elkaar... geboren en getogen van uit de ene gedeelde Bezielde Geest die ze in dit Zelf zelf, “in de geest ervan” samen zijn.

Een wel wat andere versie van ‘De Overkant’ dan u gewend bent te horen.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de Subjectiviteit in Wezen een deelpersoonlijkheid bevat van elke doorgemaakte incarnatie op aarde en dat de gezamenlijke aanwezige Groep zichzelf terecht mag en kan Het Zelf zelf benoemen, in eenheid van de Bezielde Geest die ze alleen delen en zijn. (&) En Het Zij Zo!

III.2. Søren Kierkegaard en het Zelf dat geest is

A. Een selectie uit de werken van S. Kierkegaard:

- Een idee om voor te leven en te sterven 1835, uitgave Damon 2012
- Either/Or volume I & II 1843, uitgave Anchor Books, Garden City New York 1944
- Wat de Liefde doet 1847, uitgave Damon 2007 &
- Daden van Liefde 1847, uitgave Garant 1993
- The point of View for my Work as an Author, A Report to history 1848, uitgave Harper Torchbooks New York 1962
- De ziekte tot de Dood Anti-climacus 1849, –uitgave Damon 2006
- Kierkegaard- Brevier 1855, Insel Verlag Wiesbaden 1955

B. Enkele citaten uit de werken van Kierkegaard:

- Een Idee om voor te leven en te sterven
- De Ziekte tot de Dood (over de vertwijfeling)
- Daden van Liefde
- The point of view for my Work as an Author – A Report to History

B.1. Een idee om voor te leven en te sterven – Het Gilleleje-fragment – Søren Kierkegaard (1835)

“Wat ik moet doen, de waarheid te vinden ... een kennis levend in mij opgenomen”

Pag. 21 – 22 /Damon 2012.

Waar het mij eigenlijk aan ontbreekt, is met mezelf in het reine te komen over *wat ik moetdoen*, niet over wat ik moet weten, behalve voor zover weten aan iedere handeling moet voorafgaan. Het komt er op aan mijn bestemming te begrijpen, te zien waar de godheid eigenlijk wil dat ik doe, het gaat erom waarheid te vinden die *voor mij* waarheid is, *de idee te vinden waarvoor ik wil leven en sterven*.

En wat voor nut zou het daarbij hebben als ik een zogenaamde objectieve waarheid zou vinden, als ik mij me door de systemen van de filosofen heen zou werken (...) een theorie van de staat zou kunnen uiteenzetten en presenteren aan anderen (...) de betekenis van het christendom uiteen te kunnen zetten, als die *voor mij zelf en voor mijn leven* geen diepere betekenis zouden hebben.

(...) Ik wil niet ontkennen dat ik nog steeds uitga van een *imperatief van het kennen* en dat die ook invloed heeft op de mensen, maar dan *moet de kennis levend in mij opgenomen worden* en dat beschouw ik nu als de hoofdzaak.

B.2. Daden van Liefde – Sørenkierkegaard (1847)

Je zult 'je naaste' liefhebben – 'Jij' zult je naaste liefhebben.

De ander liefhebben als jezelf. Je naaste liefhebben. Maar wie is mijn naaste?

Garant – Leuven 1993 – 1996

Pag. 29 - 33.

Een listige bedrieger (...) had jaar in jaar uit 'verlokkend' kunnen vragen naar de 'Koninklijke Wet': hoe moet ik mijn naaste lief hebben? Maar het antwoord blijft onveranderlijk vervat in het kort en bondig gebod: "als jezelf".

De enigste manier om er onder uit te komen is de kwestie open te laten wie je naaste is.

Wie is iemands naaste? Het woord is blijkbaar afkomstig van 'nader' en dan is de naaste degene die je nader is dan alle anderen. Dit mag echter niet gezien worden in de betekenis van: voorkeur hebben, want iemand naar wie je voorkeur uitgaat je naaste noemen is louter eigenliefde.

De naaste is ons nader dan alle anderen. Is hij ons dan nader dan onszelf? Neen, dat is hij niet. Hij is ons even na of zou dat moeten zijn. Het begrip naaste houdt eigenlijk een verdubbeling in van ons eigen zelf.

Zo komt de 'naaste' de eigenliefde zo dicht mogelijk te na. Zijn er slechts twee mensen dan is de andere de naaste. Zijn er miljoenen dan is ieder van hen de naaste die een mens nader staat dan zijn 'vriend' en (of) 'geliefde', voor zover deze aanwezig zijn als voorwerp van een voorkeursliefde die kleingeestig samenspannt met de eigenliefde in ons.

B.3. De ziekte tot de Dood – Over de Vertwijfeling Anti-climacus (1849) :

Het Zelf van de mens dat geest is

Pag. 25 – 26 /Damon - 2010

Eerste Deel: De ziekte tot de dood is vertwijfeling

- A. "Vertwijfeling is een ziekte in de geest, in het Zelf en kan aldus iets drievoudig zijn, vertwijfeld zichzelf niet bewust zijn een Zelf te hebben (oneigenlijke vertwijfeling) vertwijfeld niet zichzelf willen zijn, vertwijfeld zichzelf willen zijn"

De mens is geest. Maar wat is geest? Geest is het Zelf. Maar wat is het Zelf? Het Zelf is een verhouding die zich tot zichzelf verhoudt, of is in de verhouding het feit dat de verhouding zich tot zichzelf verhoudt. Het Zelf is niet de verhouding, maar dat de verhouding zich tot zichzelf verhoudt. De mens is een synthese van oneindigheid en eindigheid, van het tijdelijke en het eeuwige, van vrijheid en noodzaak, kortom een synthese. Een synthese is een verhouding tussen twee. Zo beschouwd is de mens nog geen Zelf.

In de verhouding tussen twee is de verhouding het derde als negatieve eenheid en de twee verhouden zich tot de verhouding, en in de verhouding tot de verhouding. Zo is onder de

bepaling ziel de verhouding tussen ziel en lichaam een verhouding. Verhoudt daarentegen de verhouding zich tot zichzelf, dan is die verhouding het positieve derde, het Zelf.

Een dergelijke verhouding die zich tot zichzelf verhoudt, een zelf, moet zichzelf hebben gesteld ofwel door iets anders gesteld zijn.

Is de verhouding die zich tot zichzelf verhoudt gesteld door iets anders, dan is de verhouding weliswaar het derde, maar die verhouding die het derde is, is dan weer een verhouding, verhoudt zich tot wat de hele verhouding heeft gesteld.

Een dergelijke, afgeleide, gestelde verhouding is het Zelf van de mens: een verhouding die zich tot zichzelf verhoudt en die, in dat zich verhouden tot zichzelf, zich verhoudt tot iets anders.

Pag. 130

B. De zonde te vertwijfelen ten aanzien van de vergeving van de zonden (ergernis).

De potentiëring in het bewustzijn van het Zelf bestaat er in: weet hebben van Christus, van een zelf ten overstaan van Christus. Eerst kwam (in het vorige gedeelte) onwetendheid over het hebben van een eeuwig Zelf. Daarna het besef een zelf te hebben waarin er toch iets eeuwig is. Daarop werd aangetoond (bij de overgang naar het tweede gedeelte) dat dit verschil ressorteert onder: het Zelf dat een menselijke voorstelling heeft van zichzelf of, met andere woorden: een Zelf waarvan het einddoel de mens is. Het tegengestelde daarvan was: een Zelf ten overstaan van God. En daarop is de definitie van zonde gebaseerd.

Nu komt een Zelf ten overstaan van Christus te staan, een Zelf dat vertwijfeld niet zichzelf wil zijn of vertwijfeld zichzelf wil zijn.

Einde citaten.

A. Een eerste commentaar:

Enkele citaten uit het Werk van Kierkegaard volstaan om de 'ganse Kierkegaard' in zijn doen en laten en dus niet alleen 'in zijn schrijven' te verstaan. Zijn schrijven is niet in de eerste plaats zijn 'doen en laten', neen zijn schrijven volgt in de eenheid van denken en doen en laten: *Daden van Liefde* bij voorbeeld. Hiermede stelt Kierkegaard onder meer zijn existentie en het subjectieve Zelf van de eeuwige mens die hij ook is voorop in eenheid van het zijn, denken en doen. Het geschreven werk is het gevolg ervan.

Dit kenmerkt Kierkegaard en stelt hem – of liever hij stelt daarmee zichzelf – resoluut tegenover het verleden, heden en ook de toekomst van "de filosofie" als faculteit van de kennis en wijsheid zelfs, beperkt als ze meestal is tot speculatie en boekenwijsheid of zogenaamde doctrine voor iedereen (en ook een beetje voor zichzelf dan).

De zo alom verbreide wijze van doen van de intellectuele en academische wereld van vandaag, die zich gemakkelijk terugtrekt in het bruggenhoofd van het intellect en de intellectuele bezigheden als centrale levens-doening beoefent is daarmee toen al ernstig in vraag gesteld door deze christen-filosoof Søren Kierkegaard. Dit is dan ook zijn grootste verdienste voor ons allemaal.

In hoeverre nu beschrijft en kent Kierkegaard al de sferen van de subjectiviteit en van het Zelf er in aanwezig als onze *Individualiteit-in-Identiteit in de subjectiviteit van het Zelf*? Het is duidelijk dat hij er een levenskennis van heeft, het door eigen ervaring heeft leren kennen en verkennen en er de eigenwaarde en waardigheid van gevoeld en begrepen heeft. En dat hij dit nadien filosofisch en christelijk probeert mee te delen aan zijn tijdgenoten. Zoals een ontdekkingsreiziger bij zijn terugkomst thuis met ijver en groot enthousiasme vertelt over zijn reizen en ontdekkingen. Toch is – gelukkig – nadien de verkenning en kennis toegenomen en meer gedetailleerd uitgewerkt. De “Wetten van de Subjectiviteit” die hierop in dit werk volgen, zijn er een bewijs van. Toch staat het vast dat nadien, na Kierkegaard, niets essentieels is moeten gewijzigd of verbeterd worden aan wat hij, Kierkegaard, er al over wist en vertelde. Wat eens te meer bewijst dat hij wist waarover hij het had, “door ervaring”, nadenken “in doen en laten” dus. We tappen dus uit het zelfde vatje van geestelijke waarden en waardigheid.

Ik ben een fan van de christen filosoof Søren Kierkegaard, dat is waar. Veel van zijn geschriften zijn voor mij in de loop van de jaren van kennismaking met deze filosoof “die volwassen christen wordt al levend en al doende”, als het ware een aanloop gebleken tot wat Onze Bronnen Verenigd van de geesteswereld aan *filosofische begrippen* meegeven. Je kan het een synchroniciteit noemen of een empathische relatie of wat dan ook, maar ik benoem het zo dat ik me een geestgenoot voel van Søren. In een essay ⁽²⁸⁾ heb ik al vroeger in 2010 Kierkegaard opgevoerd als ‘partner’ van mijn leven en denkwijze, als christen en als filosoof. Ik zal in deze paragraaf nu trachten, aan de hand van commentaar en citaten uit zijn werken, de gelijkenissen aan te tonen, of meer dan dat, de identieke geestelijke ideeën aan te geven tussen het werk van Kierkegaard en dat van Onze Bronnen Verenigd. De citaten zijn alle geput uit de werken van de filosoof die we in de loop van de laatste jaren gelezen en bestudeerd hebben tijdens de Bijeenkomsten van de Werkgroep Kierkegaard op de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen FGV te Wilrijk.

B. Enkele grote thema’s uit de werken van S. Kierkegaard:

1. Het esthetische, ethische en religieuzestadium
2. Het Zelf dat geest is
3. De subjectiviteit van het Zelf
4. Individu en Gemeenschap – de enkeling en de menigte
5. Christenheid en christendom
6. Christen worden

1. Het esthetische, ethische en religieuze stadium van het menselijk bewustzijn

Kierkegaard deelt de ontwikkeling van het menselijk bewustzijn op aarde in (= existentie of bewustzijn van het bestaansik) in drie fases: het esthetische stadium, het ethische en het religieuze.

Het esthetische stadium of de gewaarwording en de waarneming ervan, in reflectie genomen door het bestaansik (= spiegeling) is niet wat men gevoeglijk zou denken. Namelijk is het niet het stadium

²⁸Søren Kierkegaard: *tijdelijkheid en eeuwigheid – wezenlijkheid en existentie / eeuwigheid vanwezen binnen de context van existentie*. Uitgave 2010, Acta Comparanda SUBSIDIA I Faculty for Comparative Study of Religions, Antwerpen

van de artiest of van een of andere estheet/levenskunstenaar, maar *het universele mentaal-emotionele complex van bewustzijn*, dat we overigens delen met de andere zoogdieren. Het is zogenaamd pre-logisch en betreft de waardering die ontstaat van uit de emotionele waarneming/gewaarwording en ondervinding/ervaring/reflectie van alle levensverrichtingen als *goed*/aantrekkelijk of *slecht*/afstotelijk. "Slecht" is nog geen 'kwaadaardigheid', niet die van zichzelf en evenmin die van de omgeving. Dat is al heel wat. Tot insecten toe blijken euforisch te worden van... seks.

Maar het is en blijft pre-logisch, emotioneel, gevoelsmatig en dat stemt de mens tot nadenken en aanvoelen van een nood aan meer, behoeftig als hij of zij is aan wat we noemen 'hogere' waarden, zeg maar meer specifiek menselijke waarden en waarderingen welke de gewone emotionaliteit van het zoogdier overtreffen. En vooral behoeftig als hij of zij is aan de rede, het redeneren, de logica en de wetten van het logische, intellectuele denken.

Daarom en daarop ontwikkelde zich bij de existentiële mens of de mens tijdens zijn existentiële ontwikkeling op aarde, *het logische redeneren* en het gedeelte van het brein daartoe. Dit logische redeneren is hoofdzakelijk van *kwantitatieve aard* (betreft de hoeveelheid) en verwoordt de wereld in de wet van het getal, de meetbaarheid, optelbaarheid, ruimte en tijdelijkheid: cf. de wetten van de fysica. We noemen het de rede en redelijkheid, met de logica als de expressie van de wetmatigheden ervan. De logica of rede betreft de sfeer, de wereld van de '*objectiviteit*' (object = voorwerp, ding) of 'ding-lijkheid, zake-lijkheid)

Maar dat is nog niet het kader waarin de ethica of religie volwaardig uitgedrukt kan worden door de mens. De logica helpt wel bij de formulering of uitdrukking ervan met de taal, de woorden, de redeneringen (distinguo), maar drukt nog niet 'ansich' de *kwalitatieve* (hoedanigheid) dus *subjectieve zingeving* uit of de *waarde en waardigheid* van het zijn en de zijnden of van God, de Schepper van alle zijn en zijnden, de Drie-eenheid van de Waarheid en het Levende Zijn 'anSich': God Zelf ongeschapen, in eenheid van de drie Personen, de Vader, de Zoon of het Woord en de Heilige Geest ervan van Beiden.

Het ethische stadium is wat nochtans elke mens op een of andere manier wel kan ervaren, elk in zijn eigenste familie en sibbe, ethnie, tijdperk. Het is een verheffing tot op een zuiver geestelijk niveau van waarden en waardigheid van alle zijnden, tegenover de eerdere, louter biologische emotionaliteit en gevoelens en de zingeving ervan. Dus tot op een zijnsniveau dat verbonden is met, gevoed wordt door de subjectiviteit van de eeuwige mens, de bezielde geest die hij of zij ook is en die zich ontwikkelt in het Zelf als Individualiteit met een eigen Identiteit ("de enkeling" van Kierkegaard in zijn ware gedaante!) Wat we "moraal" noemen is eerder de toepassing van dag tot dag in de totaliteit van de 'zeden en gewoonten' van de lokale groep, eerder dan een synoniem van ethisch gedrag of de geestelijke expressie van de waarde en waardigheid van de mens op aarde. Deze "zeden en gewoonten" kunnen trouwens zeer erg verschillend zijn van locatie tot locatie en van tijdperk tot tijdperk, enz..

De ethische mens is niet alleen 'goed' of 'slecht', maar is en blijkt (en blijft) tevens besmet, gecorrumpeerd te zijn door "het kwaad" of de kwaadaardige subjectieve oorzaken en gevolgen van wat de Jood en de christen (en de moslim ook) de tragedie van de zondeval noemen. Hij kent er ook de waanzin van, tot oorlog voeren toe desnoods... Want er is niet enkel de mens met zijn behoefte en genoegen van liefdevolle affectie, empathie, gevoel van samenhang, vredelievendheid en betrokkenheid met elkaar, ook van gezelligheid en levenscomfort, maar er is ook de potentieel kwaadaardige en soms kwaadwillige kant van de menselijke existentie die de mens nog niet heeft opgegeven tot nu toe en die speelt zich af in een sfeer van gewelddadigheid, macht en overmacht, overheersing en onderwerping, onderwaardering, verachting van de andere mens en andere mensengroepen. Man én vrouw dragen die 'mogelijkheid' in zich, al uiten ze die elk op eigen wijze. Curieus genoeg zal zelfs de meest kwaadaardige mens op die momenten of in die fases van

kwaadaardig gedrag, waar ooit of waar ook telkens menen en beweren 'goed' te handelen (in eigen ogen).

Voor al in de 'menigte', heerst deze *negatieve fenomenologie* van de mens-in-existentie als "kwaadaardigheid" in al haar vormen over...*de menigte*, eerder dan over elke enkeling. Al wordt de enkeling als 'lid van die gemeenschap' een directe betrokkene daarvan, met of tegen zijn of haar wil in. Want daarin heeft onze menselijke maatschappij, cultuur, politiek, territoriale drift zich ook ontplooid en niet enkel in de ontwikkeling in de subjectiviteit van "de enkeling". De mensen zijn zelfs deze vormen, *formuleringen van collectieve, echte kwaadaardigheid* als 'vanzelfsprekend' gaan beschouwen en als intrinsiek behorend tot de menselijke natuur en haar existentie op aarde... Alhoewel "de kwaadaardigheid" als dusdanig niet bestaat, geen zijnde is, geen wezenlijke, eeuwigheidswaarde of levensduur heeft, maar een monstrueuze, soms glorieuze en altijd desastreuze vervorming is van de intenties en gedragingen van de mensen, als individuen, maar nog meer als deelgenoten, lotgenoten van de mensengroepen én in de formulering van die groepen tot partijen, ideologieën en staatsvormen toe. Deze kwaadaardigheid van en binnen in de groepsvormingen is nog minder bestudeerd of gereflecteerd in het filosofisch of empirisch wetenschappelijk denken dan die van en bij het individu, waar men tenminste nog een rechtspraak en psychotherapieën heeft ontwikkeld.

De ethica en het ethische stadium drukt zich inderdaad in de maatschappij concreet uit met meer spektakel en destructie in alle soorten van negativiteit, met waarlijk kwaadaardige beïnvloeding ervan of ernstig gecorrumpeerd. De Tien Geboden zijn er al heel lang, maar lijken nog steeds uitermate moeilijk om er naar te leven en te beleven, zeker als groep. Soms worden ze zelfs gewoon herleid tot een culturele of religieuze toevalligheid van de Joodse en Christelijke geschiedenis...

Het religieuze stadium is al evenzeer verdeeld in grote massieve toepassingen van religies, die zich goed lenen tot verabsolutering van zichzelf in allerlei ismen, van autoritarisme tot absolutisme van de macht en zodoende tot de absolute toe-eigening aan zichzelf van de zogenaamde heilige waarden en waarheid. De mens regeert, de duivel adviseert. En de mens doet maar en projecteert op pathologische wijze (= 'schijnt') de schuld op de andere ideologie, andere partij, andere religie. Het menselijke bewustzijn is nog het minst van al bekwaam om de religieuze waarden en waarheid te beheren en zelfstandig beslissingen er tegenover te nemen, op basis van vrije wil en de verantwoordelijkheid. Door God onbenoembaar en onnoembaar te maken, bewijst men Hem niet alleen de eer die Hem inderdaad toekomt, maar kan men ook zichzelf en zijn eigenste schuld en verantwoordelijkheid meegeven op dit schip van het geloof (dat men zelf niet eens goed kent wie of wat het precies is).

Maar genoeg geklammerd en gehuild! De religieuze mens, geholpen inderdaad in en door zijn innerlijkheid en de subjectiviteit van het Zelf, kan méér dan geloven. Hij of zij kan horen, waarnemen, aanvaarden wat hij oprecht en als diepste formulering van zichzelf – *zijn Geweten Zelf* - ervaart en daar ontmoet en er mee in dialoog en samenwerking gaan. Ik zelf ben er – voor mezelf en voor wie me wil geloven hierbij – een voorbeeld van. Ik hoef niet te geloven om religieus te zijn, ik ben het en weet het.

2. Het Zelf "dat geest is" (Kierkegaard)

Tot vervelens toe soms herhaalt Kierkegaard deze slagzin als hij spreekt over het Zelf "dat (het) geest is". 'Geest' heeft in ons spraakgebruik een betwiste betekenis: er is "De Heilige Geest" de derde Persoon van de Drievuldigheid-in-Eenheid-van-Wezen die God is. De "menselijke geest" is echter overal een betwiste filosofische, antropologische term. Heeft de mens wel een geest? Of is hij/heeft zij enkel "een lichaam en een psyche/ziel"? Veel wetenschappelijk onderzoek is daarover niet gedaan, zelfs geen diepgaand filosofisch of antropologisch onderzoek, me dunkt. Wat is geest? Wie is geest? Geest is volgens de informatie van Onze Bronnen Verenigd een levende eigenschap van alle

geschapen levende wezens, waarvan het bewustzijn in reflectie ervan als Zelf-bewustzijn langzaam aan groeit onder de mensen. Geest bestaat niet apart, zeker niet op aarde, maar is een onlosmakelijke dimensie en expressie van het menselijke leven op aarde. Tot... het lichaam van de mens sterft en... waarheen gaat de geest dan? Waarheen is zijn/haar ziel, de bezielde geest van de subjectieve individualiteit, verhuisd? Wat doen ze daar samen, als 'bezielde geest' aan de overkant in het "hiernamaals"? Rijstap eten met gouden lepeltjes, ja dat weten we al. Maar wat nog? Naar het vagevuur van de opschoning verbannen worden of eeuwig overgeleverd aan de krachten en machten van de hellesfeer? Of opgenomen in de hemelse sferen? Of enkel ergens tijdelijk verblijf vinden in de astrale sferen, als interludium tussen twee incarnaties in? Of blijft er helemaal niets meer over van de overleden mens dan een potje met assen?

Je zou voor minder aanvaarden dat de mens, dat elke mens *meerdere incarnaties* op aarde nodig heeft en dient te beleven om te kunnen komen tot volwassenheid van zichzelf als "Kind van God "

3. De subjectiviteit van het Zelf

Het Zelf, het Zelf zelf, het Geweten Zelf, U Zelf ⁽²⁹⁾ het Zelf "dat geest is" en het Zelf "dat identiteit is in de individualiteit van de subjectiviteit". Spreken daarover en in die termen, is dat pure speculatie, amusement voor filosofen en 'rare kwieten' uit de spirituele wereld? Subjectiviteit staat tegenover objectiviteit en die objectiviteit vereist getal, maat en tijdsdimensie, volgens de eerste wet van Oorzaak en Gevolg, goed gekend van uit de Fysica.

Subjectiviteit in de aardse existentiële beleving en dus in de aardse, biologische betekenis van het woord voor de moderne Westerse intellectueel, heeft bij de meeste mensen veel weg van het esthetische stadium zoals Kierkegaard het beschrijft. Het lijkt eerder *de biologische variant* te zijn of existentiële fenomenale vormgeving ervan, van de subjectiviteit van het Zelf. Wat we in de existentie beleven als subjectief is heel erg persoonsgebonden, heel erg emotioneel en variabel, ongrijpbaar zelfs en moeilijk 'objectief' onder woorden te brengen als we dat toch proberen te doen... Daarom precies noemen we het "subjectief" en dit met een bijklank van "een wel heel erg persoonlijke visie"...

Subjectiviteit echter in de betekenis van *het Zelf dat geest is* en uitdrukking is van "de eeuwige mens die we ook zijn" (Kierkegaard) heeft een welbepaalde waarde en waardigheid. Die is van de orde van de *kwaliteit of hoedanigheid* en de wetten ervan van de Subjectiviteit. Deze waarde en waardigheid van de subjectiviteit staat tegenover de orde van de *hoeveelheid of kwantiteit* of de wet van het Getal. Hij – de subjectieve mens – is en wordt "zichzelf" tegenover wie hij/zij "gesteld is". Vergelijk met de "thesis, anti-thesis tot synthesis" uit de Hegeliaanse filosofie; maar spreken we dan nog over het zelfde als Hegel?? De mens, in zijn Individualiteit, met ook een eigen Naam = Identiteit! ⁽³⁰⁾ van de Subjectiviteit van de eeuwigheidsdimensie, wordt daarin 'gesteld', ofwel tegenover een andere mens, of tegenover een andere geest, engel bv, of tegenover God, zijn Schepper, de Vader in de hemel en de Zoon Gods, Jezus Christus, onze Verlosser en Zaligmaker van mens en mensheid, "in de Heilige Geest ervan, van hen Beiden".

Dat gebeurt dan volgens de "Tweede wet van Oorzaak en Gevolg" of Wet van Karma en de Wet van Herhaling er aan verbonden en die hier van toepassing zijn en dat is dan weer een andere stap in de evolutie van het denken over de subjectiviteit van het Zelf.

Een verdere stap in die evolutie van 'weten-schap' van de geest is te beseffen dat we in de geest *-elk in onze geest maar samen en in relatie met de geest van andere subjectieve*

²⁹Het Zelf: zie hieronder meer uitleg, waaronder de 'wetten van de subjectiviteit'.

³⁰Eigenaam van de subjectieve identiteit: volgens de informatie van Onze Bronnen Verenigd is mijn naam in deze sferen van de subjectieve werkelijkheid: *Johannes de Stoutmoedige*. Hebben ze me gezegd. Zo 'stoutmoedig voel ik me nochtans niet... S.L.

identiteiten “waartegenover we gesteld zijn” -gebeurtenissen zullen creëren die toepassing zijn, in de regio, sfeer, fenomenologie van ons aller gemeenschappelijke existentie, van die tweede wet van Oorzaak en Gevolg of wet van Karma. Gebeurtenissen als “de derde” van elke relatie? Of anders gezegd, gebeurtenissen – lotgevallen die niet noodzakelijk noodlottig te noemen zijn! - die het begin zullen zijn van de uitwerking-in-betrokkenheid van in die geesten aanwezige gegevens én betrokkenheid volgens de Wet van Karma. Of we hier nog te doen hebben met sferen en gebieden die nog behoren tot de fysica, is me onbekend. Maar zuiver virtueel of ‘denkbeeldig’ zijn ze niet, wel integendeel.

Wie Kierkegaard gelezen heeft en kent, zal het echt niet moeilijk hebben deze filosofische stellingen van Onze Bronnen Verenigd die ik hier vertolk, te begrijpen en *in de zelfde filosofische en religieuze context* te plaatsen als Kierkegaard doet. Wel dient begrepen te worden dat Kierkegaard aan het begin stond van deze exploratie van het Zelf en dat er ondertussen twee eeuwen verlopen zijn. Vanzelfsprekend is er meer differentiatie gekomen in al deze begrippen. Waarvan u hieronder onder meer in de “Wetten van de Subjectiviteit” ⁽³¹⁾ kunt lezen, als getuigenis ervan.

4. Individu en Gemeenschap – de Enkeling en de Menigte

In zijn werk “The individual”, *Two Notes concerning my Work as an Author*, zoals uitgegeven in “A Report to History, the Point of View from my Work as an Author – (1859, uitgave Harper Books, New York 1962)” beschrijft Kierkegaard “de enkeling”/ “the individual” onder meer als “gesteld tegenover de menigte” (the crowd), met een duidelijke *dédain* voor die laatste, de menigte, de meute... Ik ken verder geen werk van Kierkegaard dat specifiek handelt over de dynamiek of wetmatigheden van de groep, de menigte, het volk of partij of staat. Op een andere plaats in het essay *Heling en Heilswerk* bespreek ik uitvoeriger de dynamiek van de mensengemeenschap in al haar formuleringen en identiteit, zoals ik die heb leren begrijpen met de hulp, bijstand, bescherming én inspiratie van de Informatiebronnen uit de Geesteswereld. Hier beperk ik me tot dit citaat dat typerend is voor de houding, verhouding van Kierkegaard tot “de menigte”, het gewone volk, de meute, de publieke opinie, versus de individualiteit of de enkeling, in de subjectiviteit ervan en met zijn/haar identiteit die we terugvinden in het Zelf van de mens. Zie ook daarvoor nader in dit werk *Heling en Heilswerk* ⁽³²⁾.

Ik citeer:

“For a ‘crowd’ is the untruth. In a godly sense is true, eternally, Christianly, as St. Paul ⁽³³⁾ says, that “only one attains the goal” – which is not meant in a comparative sense, for comparison takes others into account. It means that every man can be the one, God helping him therein – but only one attains the goal. And again this means that every man should be chary about having to do what ‘the others’, and essentially should talk only with God and with him self – for “only one attains the goal”. And again this means that man, or to be a man, is akin to deity. –

(...)

³¹ *Wetten van de subjectiviteit*: zie III.3.

³² De enkeling: woorden, ook in het Nederlands, zijn belangrijk voor wat hun betekenis betreft. We hebben allemaal zo wat onze eigenste betekenis van elk idee, begrip, woord enz.. En die betekenis verschuift dan nog telkens wat in elke andere taal. Men kan zelfs en dit tot in het obsessieve toe, gaan speculeren en spelen met woorden. Er is de enkeling, het individu, er is de singulariteit, de individualiteit, de identiteit, er is de zonderling, de autist... En nog zoveel anders. Het is uitermate belangrijk om telkens en in iedere taal de betekenis van het begrip te bepalen of toch te omschrijven. S.L.

³³ *Only one attains the goal*: *Sint Paulus*, 1 cor. ix, 24.

A crowd – not this crowd or that, the crowd now living or the crowd long deceases, a crowd of humble people or of superior people, of rich or poor, etc. – a crowd in its very concept, is the untruth, by reason of the fact that it renders the individual completely impenitent and irresponsible, or at least weakens his sense of responsibility by reducing it to a fraction” (pag. 110 – 112).

Einde citaat.

Het gehele script van deze nota van Kierkegaard is lezenswaard omdat het tot de kern van de zaak komt: in de menigte wordt – spontaan en als vanzelfsprekend – de kracht en de macht en het meesterschap, inbegrepen de vrijheid en verantwoordelijkheid van wat de ‘enkeling’ is gereduceerd tot die van maar een specimen, maar één van de velen (getal!). En dan komt de individualiteit in de subjectiviteit ervan, van het Zelf, niet tot haar volledige waarde en waardigheid, omdat dit enkel en alleen in de enkeling tot zijn volle recht en ontwikkeling kan komen, daarin als Individu en Identiteit ervan “gesteld tegenover God”, zijn of haar Schepper, Zingevoer, Heiland en Verlosser! Behalve natuurlijk bij de van de alpha-mannetjes of vrouwtjes van deze groepsvormingen, waarvan dan weer sommige tot in de dronkenschap en addictie toe van de “Zelfverheerlijking” kunnen deviëren, van zichzelf en van de waarheid.

En toch... En toch! Jezus is niet alleen gekomen voor individuen, maar voor de gehele mensheid. Jezus neemt Zijn volgelingen bovendien op in de “Gemeenschap van Zijn Mystiek Lichaam”, waar velen thuis horen. Is het daarom niet zinvol om hier én over de enkeling te spreken en te handelen én tevens en tevens ook na te denken over de groep en mogelijke groepsidentiteit, groepsbewustzijn en groepsbewust Zijn in de subjectiviteit van het Zelf van de groep? Is de groep als geheel een ‘levend organisme’, een levend wezen zelfs, zoals de mierenhoop is of een vlucht spreeuwen? Bestaat er (biologische) groepsempathie die ze samenbrengt en samenhoudt en is er een groepsdynamiek die er de wetten en wetmatigheden, regels en regelmatigheden van bepaalt? Vele vragen, waarop filosofie én empirie van de wetenschap nog lang niet uitgepraat zijn of uitgedacht. Te onderzoeken dus, me dunkt en waarvan Kierkegaard de beginregels geschreven heeft, vooral in de zin van de individuele existierende mens. Regels die nog geldig zijn, maar des te meer dienen aangevuld, bestudeerd en gedifferentieerd te worden.

5. Christenheid en Christendom

Geen woordspeling, maar een belangrijk onderscheid dat mede bij middel van deze twee onderscheiden woorden door Kierkegaard in het licht gesteld wordt. Christendom is de ware kern van de ware religie die Jezus Christus ons gebracht heeft. Christenheid is wat een bepaald volk of bepaalde generatie of zelfs een bepaalde staat – zie de theocratische staten en de investituurstrijd van de zestiende eeuw – er van maakt in zijn cultuur, politiek, maatschappelijke verhoudingen en... toekomstverwachtingen wat het Heil en Verlossing betreft. Verlossing van het oude tarra van elks zijn verleden, zijnde het karma volgens de tweede wet van oorzaak en gevolg, die de subjectiviteit van het Zelf beheert en soms ook beheerst.

Al betekent dit onderscheid in de woorden een onderscheid en is het geen contraire of contradictorische afscheiding van elkaar of tegenstelling als dusdanig, het is en blijft de voortdurende eis tot evaluatie en revaluatie van onze wijze van zijn, in Christelijke zin en betekenis ervan.

Zelfs Jezus Christus kende en erkende de ‘functionaliteit’ in de betekenis van de groep en van de heilswerking en verlossing ervan. Zijn volgelingen kiest Hij zelf. Hij bepaalt zeer duidelijk de voorwaarden en regels, die er op neerkomen dat men het leven-tot-dan-toe achter zich dient te laten en Hem te volgen, geheel en al, met achterlaten van zelfs de familie. Niet om Hem te imiteren! Maar geheel en al, in volstrektheid en onvoorwaardelijkheid, Hem te volgen als zijn leerlingen. Hij zegt: “Petrus, houdt ge meer van mij dan de anderen? Weidt dan mijn lammeren en schapen”. De groep van de leerlingen zijn degene die Hij “Zijn vrienden” noemt, de dag vóór zijn lijden en sterven. En een paar uur later is Hij al bedroefd en klaagt “dat ze blijkbaar nog geen uur met hem kunnen waken” om

met Hem te zijn in de beklemmende uren vlak vóór zijn gevangenneming, veroordeling en dood aan het kruis... Hij spreekt – of zijn het de evangelisten, zestig jaar later, die het zo vertolkt hebben? – over “de” farizeeërs, “de” schriftgeleerden, duidelijk een veralgemening van een groep met een groepsidentiteit. Waren die dan individueel allemaal zo gesteld en gestemd? Vrij fanatiek uitgedrukt, vind ik.

Het is dus allemaal niet zo eenvoudig en niet zo simpel en dus is ook hier voorzichtigheid gewenst en geboden... Het past niet iemand van zich af te zetten omdat hij of zij “niet gedoopt is” of “van een ander, gedacht, cult of religie is”. Zelfs als iemand, in Christelijke termen gesproken, een agnosticus is of een regelrechte atheïst en een fanatieke bekribbelaar van “al die godsdienstfanaten”, dan nog is er geen enkel definitief oordeel uit te spreken over gelijk wat of gelijk wie van hen. Het is misschien zelfs waar wat ik ooit, in een begenadigd moment van creativiteit, al lachend zei tot een goede vriendin: “Als jij ook aan de hemelpoort zult staan, weet je wie daar ook zal staan? Jezus Christus. En die zal zeggen: “Je hebt je hele leven gezocht naar de waarheid en ze precies nooit gevonden. Wel, zie hier! Ik ben de Waarheid, ik ben de Weg en ik ben het Leven. Kom binnen! En doe de deur achter je dicht, want het tocht hier”.

Ik heb nooit precies geweten wat die tochtigheid aan de hemelpoort precies betekent.

6. Christen worden

Kierkegaard legt er de nadruk op dat men niet als Christen geboren wordt, dat zelfs het Doopsel niet veel lijkt te helpen, maar dat je langzaam aan “christen wordt”, meer en meer, dieper en dieper. Al doende lerend en al lerend in het doen een levende Christen te worden. Er zijn geen ‘gebruiksvoorwaarden’ of een bijsluiter voorhanden om de regeltjes te spellen van “Christen te worden”. En het is aan niemand gegeven iemand anders daarover de les te spellen. Hier heb je echt genoeg aan je Zelf aan wie rekenschap te vragen is en je mag zelfs proberen je te plaatsen in de context van je partij, het ras, de staat of de politieke gebruiken van de maatschappij waarin je leeft, en je af te vragen in hoeverre je mee verantwoordelijk bent – en dus ooit verantwoordelijkheid zult moeten afleggen – van wat je in die collectiviteit doet of gedaan hebt.

Is de soldaat schuldig aan de dood van de vijanden die hij neergeschoten heeft? Is de bankier schuldig aan de misdadige financiële hulp en voordelen die zijn bank internationaal gegund heeft aan terroristen en ander gespuis? Is de politiker schuldig aan elk politiek compromis dat hij tegen al zijn idealen en goede principes in heeft moeten sluiten met de rivalen en tegenstanders? Is de boer schuldig aan de kwaliteit van het vlees dat de beenhouwer er van gemaakt heeft? Is de Chinees schuldig aan het feit dat hij in China geboren is en dus langs geen kanten ooit van Christus of het Christendom gehoord heeft (tenzij benoemd als een “typisch West-Europees en Amerikaans cultureel verschijnsel”)? Is de baby schuldig als de papa dagelijks fraude pleegt in zijn business? Is de mama schuldig als de papa er een tweede vrouw, een ‘secrétaresse’ op na houdt (“son deuxième bureau” voor wie in Kinshasa woont en werkt) om zo van zijn opdringerige seks van af te geraken? En zo kunnen we eeuwen doorgaan...

III.3. Resonantie en de wetten van de subjectiviteit

Subjectiviteit is privacy en daar hoort ook de spirituele wereld in thuis. Echte zorgzaamheid en heling vraagt of vereist geen opheffing van de privacy, behalve indien het voor de verzorging/genezing strikt noodzakelijk is als ingreep. Maar dan is er *de ethica en de deontologie van het beroep* die de grenzen bepaalt en mede het gedrag van de verzorgende én de verzorgde binnen die (steeds functioneel gebleven) grenzen.

“Omgaan met de mens in de subjectiviteit ervan” vereist wel een hele opvoeding van zichzelf. Die opvoeding is ethisch en voor velen onder ons ook religieus van aard. Om dit beter te verstaan hier een poging tot definitie van enkele van:

De wetten van de subjectiviteit.

Wet van de Wederkerigheid.

“Al wat ge zegt over een ander zijt ge zelf”. Dit volkse spreekwoord zegt ongeveer wat de Wet van de Wederkerigheid betekent. In tegenstelling tot de wet van de fysische massa en energie $E = mc^2$, die door Einstein in de relativiteitstheorie geformuleerd werd en waarbij de loop van twee botsende objecten op precies voorspelbare wijze kan beschreven worden, is de wet van de wederkerigheid een wet van de wederkerige relatie van levende subjecten die kunnen kiezen en verkiezen en van uit voorkeur handelen. Ze reageren over en weer op elkaar in een veld van emotionele energie dat ze met elkaar delen *in resonantie*, die we empathie noemen en die een subjectieve voorstelling van elkaar aan elkaar veronderstelt.

De resonantie of de energetische aard van deze empathie in wederkerigheid is echter voorlopig niet in kaart gebracht, nog niet “ontdekt” door de fysici. Ze behoort nochtans evengoed tot “de schepping” en is wetenschappelijk onderzoek waard en waardig. De fysici hebben zich voorlopig beperkt tot de causale eerste wet van oorzaak en gevolg (zie de botsende biljartballen). De Wet van de Wederkerigheid is een illustratie van het feit dat op aarde existierende mensen evenwaardig en gelijkwaardig zijn en zich ook aldus tegenover elkaar verhouden: in wederkerigheid met elkaar omgaan (ethische verplichting dus). Mede hierbij is deze hieraan gehechte *wet van de meerwaarde* (zie hieronder) steeds hierbij betrokken in de actie/reactie, die zegt dat bij elke actie van een mens tot mens de reactie er een is van meerwaarde, d.w.z. dat de reactie van dezelfde aard en natuur is, maar meer en heviger zal zijn als de actie zelf was.

De wet van de wederkerigheid wordt in de zelfreflectie gehinderd door de pertinente neiging (geen obligate wet!) van de mens *tot* projectie van de eigen intenties en gevoelens in de subjectiviteit/ persoon van de ander, tegenover zich. Hij of zij (pardon) “schijt uit” op de andere datgene wat hij of zij niet graag van zichzelf is of ziet of hoort... Het is de vermaning daartegenover die de uitspraak meebrengt “Al wat ge zegt van een ander zijt ge zelf”.

Een meer natuurlijke variant en een zeer werkzame en vruchtbare bovendien van deze wet van de Wederkerigheid is de wederkerigheid zoals die aangetroffen wordt in de huwelijksrelatie van man en vrouw en in de tribulaties ervan. Ik heb er een spreekwoord voor, dat ik zelf bedacht heb en destijds meegaf aan de mensen in de psychotherapie, als troost voor de koppels: “De vrouw is voor de man en de man voor de vrouw een spiegel waarin zij zichzelf niet herkennen”...Daarmee bedoelde ik te zeggen dat de ziekelijke neiging van projectie zoals hierboven beschreven (“de uitwerpselen van je zelf schijten op een ander”) niet direct van toepassing is bij het liefdevolle koppel dat ruziet met zichzelf en de gebreken, onvolkomenheden, rationalisaties van en over zichzelf smijt op de andere partner, om er vervolgens dik verbaal troef op te geven. Het wel zeer duidelijke fysieke verschil tussen een man en een vrouw zorgt er mee voor dat men “als vanzelf zichzelf niet herkent in de ander/de partner”. De man uit trouwens zichzelf en zo ook de vrouw op de eigen wijze van elk hun geslacht: mannelijk of vrouwelijk. En dit maakt altijd toch wel een verschil. Maar het is precies dit duidelijke verschil die de echte projectie – als in voor zover die er is - tussen de man en vrouw als partners mee helpt onzichtbaar te maken. Echter, zo heb ik persoonlijk ondervonden, het is ook net het zelfde spelletje tussen man-man en vrouw-vrouwrelaties...Dusse, weer niet zo simpel.

Wet van de Meerwaarde:

De wet van actie en reactie in de subjectiviteit gebeurt altijd met een meerwaarde: de reactie is altijd heviger dan de actie, gevoed als de impuls wordt door de *vitaliteit* van het levende wezen in actie en reactie. Poets, wederom poets. Maar: geef een kwade mep aan iemand en je krijgt er gegarandeerd een terug die steviger en heviger is. Of betuig van harte je liefde aan iemand en ho! wonder je krijgt liefde dubbel en dik terug! Dit is de tweede formulering van de wet van oorzaak en gevolg – wet van

Karma – die enkel van toepassing is bij levende wezens in de subjectiviteit ervan en die de wet van oorzaak en gevolg van de fysica overstijgt. Hoe meer het zelfbewustzijn ontwikkeld is, hoe genuanceerder en subtieler de reactie van meerwaarde verloopt. Vergelijk de impact van de ethica, ideologie en religie op onze daden/reacties.

NB. Hierbij aansluitend is het de moeite waard om even te mediteren over het woord van Jezus bij leven:

JEZUS CHRISTUS zei in zijn bekende Bergrede: "Biedt geen weerstand aan degene die goddeloos is, maar slaat iemand u op uw rechterwang, keer hem dan ook de andere toe" ([Mattheüs 5:39](#)).

Dus "als iemand je een kaakslag geeft, biedt dan je andere wang aan". Kwestie van doorbreken van deze wetmatige 'vermeerdering' telkens en telkens weer van de wet van meerwaarde en toepassing van de wet van omkering (zie verder)

Wet van de voorspelbaarheid of wet van de toegankelijkheid tot kennis van de toekomst in de subjectiviteit.

We hebben elders gezien dat de toekomst niet voorspelbaar is, tenzij in de berekenbaarheid van bepaalde fysische wetten die altijd aan zichzelf gelijk blijven en van het verleden over het heden naar de toekomst toe meetbaar en berekenbaar blijven.

Er is echter in de subjectiviteit toch de voorspelbaarheid aanwezig van sommige gebeurtenissen. De zintuigen daartoe noemen we helder-horendheid, helderziendheid, intuïtieve waarneming. Het resultaat is het helder-weten. Ze geven toegankelijkheid tot het toekomstig gebeuren, voor zoverre dit waarneembaar is in de sferen die de fysische werkelijkheid vooraf gaan of te boven gaan (energetisch). Onbekend terrein echter voor de meeste van ons.

Is het toeval, loutere toeval, voorspelbaar? Neen. Als het al bestaat trouwens...

Is het lot, noodlot, uw lot voorspelbaar? Ja, voor zoverre de voorbereidingen van deze lotsgebeurtenisse gebeuren in het subjectieve Zelf van zichzelf en kunnen waargenomen worden in en door de helderziende en horende zintuigen. Of kunnen meegedeeld worden in mediale informatie of religieuze, sacrale Openbaring en profetieën. En dit is enkel bestemd voor wie de begaafdheid, bestemming daartoe bezit of ze als bijzondere Gave en mandaat daartoe gekregen heeft. En zichzelf daarin opgevoed, geoefend heeft, ter juiste, waarheidsgetrouwe en waarachtige verwoording ervan.

Er bestaan echter twee 'velden' van helder-waarnemende informatie:

- Het mentaal-emotionele veld, onderdeel van, verbonden met en gehorig aan de biologisch-fysische wetten. Deze waarnemingen zijn als het ware een uitbreiding van de fysieke zintuiglijke waarneming die elk biologisch wezen in zijn bewustzijn ontwikkelt, elk op zijn niveau. Deze eerste vorm van helder-weten is dus ook aanwezig bij dieren bv. en bepaalt trouwens veel van hun gedrag bij het overlevingsgedrag, paringsgedrag, jagen en verschalken van de jager of de belager.

- Het zuiver geestelijke, spirituele veld, verbonden met en gehorig aan de wetmatigheden van de geest als onderdeel van de levende wezens. Ook hier zal het niveau, zijnde de dimensie van de geest, bepalend zijn voor de orde en soort "heldere waarneming". Tot en met de Openbaringen van goddelijke oorsprong toe en gegeven aan profeten, afgezanten en... aan de Messias. Hier is altijd een 'delay' van een tijdsperiode aanwezig tussen de helder-wetende uitspraak (profetie bv) en de gebeurtenis zelf waarover het gaat. Daarom noemt men de mediale bron "de snelle boodschapper van de geest". Deze delay-periode is zelden of nooit in concrete tijd van uren of dagen uit te drukken, eerder in termen van context en contextueel verloop (als... dan). Hier speelt ook de instelling of intentie van degene die waarneemt en zijn specifieke 'eigenheid' en vertrouwde met wat

waargenomen zal worden een zeer belangrijke rol in wat en hoe en wanneer men zal waarnemen. Opzettelijkheid, doelgerichtheid is zeer dubieus als instelling en blokkeert de meeste pogingen. De magiërs weten er alles van of zouden het moeten weten (hebben). Misbruik is niet onmogelijk, zo hebben we in de loop van de mensengeschiedenis overduidelijk kunnen vaststellen. Zelfbedrog komt minder voor, aangezien helder-weten, als gevolg van helder-waarnemen, gebeurt in een bijzondere vorm van bewustzijn en aandacht. Die zijn de geoefende waarnemer bekend en worden als een vorm van waarborg aangevoeld door de ingewijden. Toch is het Nazisme uiteindelijk het slachtoffer geworden van zijn eigen Zelfwaan daaromtrent en heeft zichzelf en het ganse Duitse Volk meegezogen in deze grootheidswaan. Voor de rest is deze 'spirituele' kennis en kunde van de tempelordes, loges, sjamanen, derwisjen en heksenkramen door de eeuwen heen in diskrediet geraakt en ook actief bestreden geworden door de gangbare religies, die er – terecht of onterecht – gevaarlijke concurrentie in zagen voor hun eigenste Openbaringsgegevens. De rituele of bijna sacrale sfeer van geheimhouden is daarvan het gevolg geweest.

Wet van het enerzijds/anderzijds of Wet van het Getal Twee of dualiteit in de verschijning van de aardse existentiële werkelijkheid.

Polaire tegenstellingen. Geen enerzijds zonder een anderzijds. Geen noordpool zonder zuidpool. Geen bovenkant zonder onderkant. Geen binnen zonder buiten. Geen hoger zonder lager, geen warm zonder koud. Geen man zonder vrouw, geen leven op aarde zonder sterven. Deze algemeen geldende 'dimensie' van dualiteit van de aardse werkelijkheid betekent, voor wat de subjectiviteit betreft, haar eigen maat van ruimtelijkheid-in-subjectiviteitgegeven. Deze evidentie betekent dat de aardse verschijningsvorm of de fenomenologie van alle zijnden op aarde er een is van *het getal twee* dat pas te samen één eenheid vormt. Daardoor ontstaat in de subjectiviteit niet alleen de vrijheid van keuze en van handelen/bejegenen van elk object en subject, maar ook *de* diversiteit van ontwikkeling van elke mutatie van levende wezens tot en met de groei en ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid in haar existentie én in haar eeuwigheidsdimensie.

Wet van de contraire tegenstelling tussen constructieve en destructieve geesteshouding

Constructieve en destructieve geesteshouding verlopen elk in een spiraal van subjectieve oorzaken en gevolgen (zie Wet van Karma bv) waarbij de constructieve houding leidt tot creatie, de destructieve tot destructie van de ander/het ander en tot auto-destructie. Deze contraire tegenstelling van de dynamiek ten opzichte van *het behoud van het leven zelf* is eigen aan de mens en de vrijheid van keuze en handelen die hij of zij telkens heeft, zij het dat deze keuze niet aan het moment of aan het toeval gebonden is, maar uiting is van een diepe, diepere, diepste grond van "zich verhouden tot" het leven en de levenden, zichzelf inbegrepen.

Deze natuurlijke, levenseigen contraire tegenstelling van constructie en destructie wordt pas kwaadaardig door mogelijke betrokkenheid (ook in en door verleiding) met kwaadaardige of kwaadwillige levende wezens, waarbij deze oorspronkelijk natuurlijke contraire tegenstelling ontaardt in allerlei *viciëuze cirkels* van ontrouw, perversiteit, corruptie en dwaling tot stelen, liegen en bedriegen tot oplichten toe, van anderen én meteen van zichzelf.

Wet van de Omkering

Wet waarbij de immer groeiende viciëuze spiraal van destructieve meerwaarde (van het kwade) in de relaties tussen levende wezens door het berouw en de spijt én door de verzoening en de vergeving van de zonde omgekeerd kan worden. Deze wet verhaalt het hele historische verhaal van de mensheid vanaf de oerzondeval tot de Verlossingsdaad van haar Redder en Heiland Jezus Christus, de Zoon Gods die hiertoe geroepen en gezonden werd door de Vader in de hemel. Al dient deze Verlossing en Verzoening uiteindelijk ook door elke mens individueel mee gerealiseerd te worden en

dit met zijn/haar medewerking er aan!... De Wet van Karma is daar de Boeddhistische versie van, zij het dat deze versie van het Boeddhisme mist wat de christen centraal beleeft en weet en stelt: *de Tegenwoordigheid Gods* in dit ganse avontuur van de Subjectiviteit van de mens op aarde.

Wet van de Ontmoeting in Gelijkwaardigheid

Een echte ontmoeting tussen levende wezens is enkel mogelijk mede door erkenning van de eigenwaarde en waardigheid van de ander die men ontmoet. Tussen mensen is dit mogelijk door de gelijkwaardigheid te erkennen van de ander, van alle mensen overigens. Ongelijkwaardigheid of ongelijkheid, ontstaan en/of gevoed door macht, overmacht, dominantie, gewelddadigheid leidt tot vernietiging van de ander en tot onmogelijkheid van echte ontmoeting.

De ontmoeting van de mens met God – schijnbaar onmogelijk te beleven in “gelijkwaardigheid” - is wel mogelijk krachtens de in de Schepping door God aan de mens toegekende vrijheid van de wil. Dit precies stelt de mens in staat God te erkennen in Zijn Waardigheid of dit te ontkennen, in de vrijheid van zijn zielsvermogens en de wil er aan verbonden. God respecteert deze vrijheid van de wil van de mens ten gronde, al zijn de gevolgen voor rekening van de mens, althans dat zou zo zijn als niet de Verlossing in Verzoening tussen God en de mens plaats gevonden had in en met en door Jezus Christus. Het is aan de voltooiing van deze Verlossing en de verwerking, bevrijding, opheffing van al deze gevolgen (Karma!) dat de actuele heling en het heilswerk op aarde gewijd is, bij alle volken en disciplines van hulp en zorg voor elkaar en waar ook Jezus Christus ‘in-der-daad’ aan meewerkt.

Ook de ontmoeting van de mens met een dier/huisdier gebeurt slechts dank zij de herkenning en erkenning van de specifieke eigenwaarde van het dier (zijn naam!) door de mens. Dit ontbreekt bv gewoonlijk in de veeteelt (massaproductie/geen eigen naam van het dier). Ontmoeting gebeurt tussen identiteiten. Het is de eigennaam van het huisdier die het dier zijn identiteit geeft en zijn opwaardering tot een begin van individualiteit en waardigheid én subjectiviteit in ontwikkeling. De mens is daarbij de mediator van de geestelijke ontwikkeling van deze dieren en met name eerst en vooral van de huisdieren met wie de mens het dichtste samenleeft en waarin een begin van *subjectieve relatie-in-affectie-en-empathie* zich kan ontwikkelen. Wat echter nog weinig mensen blijken te beseffen of te durven waarderen.

Wet van Karma of Wet van Oorzaak en Gevolg en de Wet van de Herhaling er aan verbonden

Dit zijn beide wetmatige ontwikkelingen in de geest. Deze wet van karma drukt op eigen wijze (zie Boeddhisme, Hindoeïsme!) de tweede wet uit van de oorzaak en gevolg in desubjectiviteit. Het karma, zijnde de niet verwerkte gevolgen van onze wilsakten van vorige of van ons huidige leven op aarde worden in de geest opgeslagen als *opdrachten* die de betrokken mens zullen toe-komen in een *wetmatig* bepaald geestelijk proces van herstel dat gaat van idee tot gebeurtenis. Om echter van geestelijke idee tot gebeurtenis te ontwikkelen en als zodanig ‘geboren te worden’ in de aardse fenomenologie is zelfs voor de karmische wetmatigheid vereist dat deze karmische idee bevrucht wordt “in de geest ervan”, door ontmoeting met een andere geest. Op aarde is er man en vrouw nodig om een kind te verwekken. In de geest is ontmoeting nodig van geest tot de geest “waartegenover de geest gesteld is” (Kierkegaard) om als idee in een vruchtbare gebeurtenis geboren te worden op aarde, in de fenomenologie van de existentie van de betrokken mens en medemens.

Het kan zijn, is mogelijk dat deze “bevruchting” van de idee tot wetmatigheid van karmische aard, reeds gebeurde tijdens een vorig leven, tussen de geest van twee of meerdere mensen en als het ware in een “uitgesteld relais” pas in een toekomstig leven leidt tot de vereffening onder elkaar. Met andere woorden, we zijn nog niet “van elkaar voor goed van af” bij de dood van iemand... Als we dat even goed gaan beseffen, verandert er wellicht veel, zeer veel in onze benadering van elkaar... Het is

dan wél zo – en dit kan een goede zaak zijn – dat men elkaar weer zal en kan ontmoeten binnen een meer gunstige context dan de vorige en men in de tegen-match een fair spel kan spelen.

In Het Ei van Paracelsus Zelf wordt deze ontwikkeling van idee tot gebeurtenis beeldrijk beschreven door Paracelsus. Zie hieronder: V. 4. het Ei van Paracelsus Zelf.

De Wet en de Wet van U Zelf – De Tien Geboden.

Het levend skelet waaraan en waarop de subjectiviteit en de overige wetten van de subjectiviteit gehecht zijn en zich recht houden is wat Onze Bronnen Verenigd noemen: Dé Wet. Zie ook dezelfde betekenis in de evangeliën, wanneer Jezus spreekt over “De Wet”. Daarvan is de Wet van U Zelf de eigenste toepassing voor uzelf. U Zelf u als naam gegeven van de Subjectiviteit van de Eeuwige Mens die u ook bent.

Wat we overigens “De Wet van Mozes” noemen of De Tien Geboden, is bijgevolg niets anders dan De Wet zoals Mozes die in zichzelf, in zijn Subjectiviteit van het religieus en politiek genie die hij was en nog is, leerde kennen en aanhoren (in de Openbaring ervan!). Hij gaf vervolgens deze Wet door aan zijn volk van Israël die haar “De Wet van God” noemde. Het is overigens deze Wet waarvan Jezus bij leven zei “dat Hij er geen jota aan zou veranderen”.

III.4. Het ei van Paracelsus Zelf of de Intuïtie in beeldtaal vertolkt

Sessie van Autonome Zelfheling

15.05.2016 - PINKSTEREN

Wat ik hier vertel is wat Paracelsus Zelf (met wettiging achteraf door Het Zij Zo) in een sessie van autonome zelfheling mij beschreef als de eigenschappen van de intuïtieve boodschap. Het is in beeldtaal voorgesteld als het beeld van het bevruchte ei. Het vogelei en het kuiken dat er uit kan ontstaan is volgens Paracelsus Zelf een perfect geschikt beeld van wat de intuïtieve boodschap is voor de intelligentie en het gevoel van de mens. Ik vat samen, wat hij hierover vertelde (³⁴). Het kuiken is dan de onverwachte vrucht ervan... Maar wie en waar is de haan? Wel ziehier:

Inhoud van de intuïtieve boodschap:

Kokkedei! In mei legt iedere vogel een ei.

Een/elke intuïtieve mediale boodschap is een ei. Een ei heeft een unieke vorm met duizend varianten en toch blijft het onmiskenbaar een ei.

Het ei is beeldtaal voor de mediale boodschap. Zoals met een ei kan er van alles mee gebeuren.

- *De schaal is de bescherming/fragiel*
- *De inhoud is levende materie.*
- *Het ei is bevrucht of niet bevrucht. Op aarde (biologie) is er een haan en een hen nodig ter bevruchting. Voor de geest is dit de geest plus degene tegenover wie de geest gesteld is (zie*

³⁴Intuïtieve boodschap: zie hiervoor ook ZIJN EN ZIJNDEN – WOORD VAN GEBORAH. Deel I over de intuïtie als “de snelle boodschapper van de geest”.

nadere beschrijving van deze betekenis bij S. Kierkegaard). Dit is de kracht. Dan is het ei van de boodschap bevrucht.

- *De boodschap, enkel door de geest alleen gebracht is een fantasme. Het ei is dan een zwalpeij.*
- *Het kuiken: is totaal anders dan het ei! Het ei moet echter uitgebroed worden, de intuïtieve boodschap moet uitgewerkt worden. De broedtijd is het delay/de incubatieperiode. Er is ook koestering en warmte nodig van de ontvangers van de boodschap.*
- *Ook alle spreekwoorden en gezegden over het ei zijn geldig en toepasbaar. Zo bv: op een ei zitten broeden – op eieren zitten - op eieren lopen – niet al je eieren in één mand leggen - een eitje te pellen hebben met iemand – eieren voor uw geld krijgen, enz.*

Volgt dan de wetting door Het Zij Zo:

En Het Zij Zo erkent de wetting ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het beeld van het vogelei geschikt is bevonden om op beeldrijke manier de eigenschappen en omgang van en met het ei te beschrijven en dat deze beschrijving een gemakkelijker toegang biedt tot beter begrip van wat de intuïtieve boodschap op mediale wijze gebracht ons te bieden heeft. (&) En Het Zij Zo!

Mijn commentaar:

Op deze verrassende en prachtige wijze wordt door Paracelsus Zelf in beeldtaal geschetst hoe een idee, “in de geest ervan” eerst ‘bevrucht’ moet worden. Kort gezegd: je moet, ook in de geest ervan, met twee zijn om een idee te bevruchten zodat het daardoor kan evolueren tot ‘gebeurtenis op aarde’... Al komt daar geen seks aan te pas. Zo komt een proces van ‘geboren worden’ in de existentie op gang waarin blijkt dat het kuiken, of de gebeurtenis, geheel anders is dan het ei, of de oorspronkelijke idee. En dat er ook zwalpeieren bestaan als je het op je eentje wil klaar spelen...

Belangrijk is ook de informatie die ik bij een andere gelegenheid kreeg over hoe deze ‘bevruchte idee’ het tot aardse gebeurtenis brengt. Deze idee moet namelijk nog eerst de sfeer van het ‘etherische’ en van het etherische lichaam door. In die sfeer krijgt de bevruchte idee een eerste vormgeving van plasma-aard: kataplasma/anaplasma. De etherische ruimte of sfeer of dimensie is voor sommige mensen binnen bereik van hun helderziendheid. Zodanig dat deze “zieners” aldus kunnen voorspellen – tot op bepaalde hoogte althans -van wat er te gebeuren staat, wat hem of haar of ons toe-komt...

NB. En voor de filosofen, kenners van de ideeënleer van Plato: in tegenstelling tot wat Plato leert is er een *over-en-weer gaande beweging* van kennis, informatie, ideevorming tussen de existentiële mens, zijn ego en zijn intelligentie enerzijds en anderzijds de eeuwige mens en zijn Zelf in de Subjectiviteit. Zo helpt elke incarnatie in het ‘ego van dienst’ de geest evolueren in Ideeën: nieuwe ideeën, maar ook verfijning, expliciatie, rijping van bestaande ideeën. Deze op aarde opgedane, gedifferentieerde kennis wordt aan de geest overgedragen tijdens het leven al. We zijn meer betrokken bij ons Zelf “in de geest ervan” dan we dachten.

Moeilijker dus dan je denkt, maar zinnig voor wie thuis is in deze materie.

WETTING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat ideeën en de bevruchting ervan het pendant zijn van kinderen en het verwekken ervan en dat dit proces van idee-vorming een over en weer gaande bevruchting is van existentie en eeuwigheid in het schepsel mens op aarde. (&) En Het Zij Zo!

III.5. Karma - de Wet van Karma - en de Wet van Herhaling er aan verbonden

Door de *gevoelsmatige verenging* – die een aberratie is welke de adepten van elke religie, ook de christenen dus, op zichzelf toepassen - worden de universele schatten van waarheid en waardigheid van overige religies door andersgelovigen niet gezien, laat staan gewaardeerd. Dit is ook het geval voor wat betreft de *Wet van Karma of Wet van Oorzaak en Gevolg* als de 2de soort van oorzaak en gevolg, eigen aan de subjectiviteit en van de *Wet van Herhaling* er aan verbonden. Deze fundamentele algemene wet uit de religieuze schatten van het Boeddhisme en Hindoeïsme wordt in christelijke termen nauwelijks aanvaard of erkend. ⁽³⁵⁾ Het is nochtans de verwoording, in Hindoe- en Boeddhistische termen van wat de Christenen kennen als “de Gevolgen van de Erfzonde” ... voor zover er door Jezus Christus nog geen Verzoening met de Vader en Verlossing van deze gevolgen gebeurd zou zijn.

Dat er, naast de Vergeving van de Zonden door Jezus Christus ingesteld als behorend tot Zijn Verlossingswerk, ook nog *eigen werk en inspanning* kan geleverd worden door elke mens om zijn zaligmaking en verlossing te helpen *voltooien* wordt door die ontkenning in de schaduw gehouden. Alles is terug gebracht op een vaag idee van verdiensten of aflaten, althans bij de Rooms-Katholieke factie. Toch is het de toepassing in concreto van deze Wet van Karma die maakt dat de mens, op zichzelf en/of met hulp van derden – d.i. met hulp van andere levende mensen of andere levende Identiteiten uit de Geesteswereld - zich voor een groot gedeelte vrij kan maken van de karmische schulden/gevolgen van zijn individueel verleden uit vroegere incarnaties en die in het Zelf aanwezig zijn. Dit is ook van toepassing op de gemeenschappelijk gedeelde karmische oorzaken en gevolgen die hij of zij deelt met andere, verwante medemensen uit het verleden, verleden incarnaties of actueel verleden...Ze zijn alle terug te brengen tot oorzaken en gevolgen die op hun beurt weer oorzaken zijn van andere gevolgen, “tot in der eeuwigheid. Amen!”. Als er inderdaad geen God was die ons Zijn Zoon gezonden heeft ter verlossing, verzoening en hulpverlening! Jezus Christus is zijn Naam.

De Wet van Karma voltrekt zich vooreerst reeds op spontane wijze van uit haar in de geestgelegen *wetmatige noodzaak* (zie ook: wetten van de Subjectiviteit) onder de vorm van gebeurtenissen in het leven. We zijn gewend die gebeurtenissen “het lot” of zelfs “noodlot” te noemen.

Niet alles echter van wat ons toe-komt van uit de nog niet geboren toekomst is karmisch lot of noodlot. Karmische wetmatigheden en hun gebeurtenissen hebben welbepaalde eigenschappen die ze onderscheiden van de overige toevallige of ergens geplande gebeurtenissen. Hoe ze onderscheiden?

Karmische gebeurtenissen zelf hoeven niet bepaald ‘noodlottig’ of ‘rampzalig’ te zijn of onheil te veroorzaken. Sommige zijn zeer aangenaam of volgeladen met positieve vitaliteit. Het zijn door de geest uitgewerkte gebeurtenissen. Ze zijn, zoals gezegd, gepland en bevrucht in de geest, in samenwerking, samenhorigheid én ontmoeting met andere geestelijke Identiteiten. Zie hierboven, het Ei Van Paracelsus Zelf. Ze zijn bestemd om in het huidige leven en de kansen en omstandigheden ervan, verlossing, opschoning, verwerking te brengen van oeroude obstakels, conflicten, onafgewerkte trauma’s of vetes die aanwezig zijn in de geest van het Zelf en in het mentaal-emotionele bewustzijn. Karma mogen uitwerken is een kans om zich te bevrijden van oude, oeroude resten/gevolgen van zonde en trauma’s.

Ze onderscheiden zich door hun ernst en hun energetische opdringerigheid en dwingende aandacht die ze aan de betrokken mens vragen en door het ‘opvallend incidentele’ dat *niet helemaal en toch weer wel* aansluit bij de gang van leven van het moment van deze betrokken mens.

Het zijn dikwijls schijnbaar onlogische, zelfs onverstaanbare gebeurtenissen. Dit zijn ze omdat ze van oorsprong subjectief zijn en afkomstig van de behoeften en ‘redens’ van het Zelf, van U Zelf of van

³⁵*Wet van Karma*: zie ook in dit werk: II.1. De Oerzonde en de Wet van Karma er tegenover gesteld.

andere, aanwezige deel-identiteiten in Uw Zelf zelf. En zoals elders gezegd zijn we meestal niet echt bekend met Ons Zelf, ons Zelf zelf en de Subjectiviteit ervan... Vandaar ook dat enerzijds vreemde, onbehaaglijke, zelfs schrikwekkende³⁶) voorgevoel én tegelijk anderzijds die intuïtief herkende aura van de eigen sfeer er omheen.

Een karmische gebeurtenis is een kans voor het Ego om in zijn existentie iets van zichzelf, van zijn Zelf op te lossen en zich definitief ervan te bevrijden. Lukt dit niet, onder meer omdat men het niet verstaan heeft en dus niet verstandig aangepakt heeft, dan volgt de *Wet van Herhaling*: zoveel keren herhaling in telkens andere omstandigheden als nodig zal zijn om uiteindelijk tot een oplossing te komen.

Zoals ziekte in de biologie een gemiste kans op genezing is van iets dat op de achtergrond storend werkzaam is, zo is de karmische gebeurtenis die in de herhaling terecht komt een gemiste kans van het Zelf, in de geest ervan, om zich te bevrijden van zijn storende verleden met behulp van het ego van het actuele bestaansleven.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de gemiste kans van het ego om in de karmische gebeurtenis zichzelf te helpen bevrijden van eigen obstakels en obsessies van verleden trauma's, zich in de herhaling ervan, van de gebeurtenis, zal uiten nu in dit leven of in een volgende incarnatie en dat dit de natuurlijke gegeven kansen en omstandigheden zijn die de mensheid kan benutten voor zichzelf en voor degenen die 'van hen zijn'. (&) En Het Zij Zo!

III.6. Individueel bewustzijn versus groepsbewustzijn – Vergelijking groepsbewustzijn van hart en bloedvatenstelsel met dat van een mierenhoop

a. Groepsbewustzijn als bewust gereflecteerd beleven van onze relaties in groep

Het individueel bewustzijn is het beste bekend en door en door onderzocht. Het ego is er de voor het leven aangestelde 'directeur – CEO' van en gedraagt zich als zodanig... Afwijkingen, zelfs grondige verstoringen van het mentaal gezonde gedrag van het ego zijn echter niet schaars en kunnen zeer veel schade aanrichten. De maatschappij heeft het gerecht en de psychiatrie beschikbaar om de grootste aberraties proberen te corrigeren.

Het groepsbewustzijn is ons minder bekend, zeker in de zelfreflectie ervan, en evenmin in de groepsreflectie! We ondergaan het veelal onbewust, zij het niet passief of gelaten. Maar we kennen, herkennen er nog te weinig de omvang van, evenmin als de horizon en zijn vragen en uitdagingen, gevaren, grenzen en begrenzingen. Groepsbewustzijn is en was ooit nochtans ons allereerste bewustzijn, zoals het thans nog eigen is en actief bij de zoogdieren bv. Het menselijke ego, veredeld zoogdier als het zich soms benoemt, is pas later, veel later begonnen aan zijn differentiatie en bijhorende emancipatie tot individualiteit en persoonlijke identiteit.

Groepsbewustzijn is eigen aan een groep en heeft de specifieke eigenschappen van die groep en van groepsvorming daarin. Van familie tot sibbe, van sibbe en gehucht tot dorp, van dorp tot stad, van

³⁶*Schrikwekkende voorgevoel*: zie hiervoor ook de uitspraak die ik mediaal doorkreeg: "Geen ander Woord zal de mens gegeven worden dan de verschrikking van het Zelf door het Zelf". Zie verder in dit werk: IV.1. Actie of evolutie – het aanspreekpunt in de mens – nadere toelichting. S.L.

stad tot staat, van staat tot globalisering in een soort van 'aarde-bewustzijn', met alle tribulaties van dien zoals wij ze nu ook nog meemaken.

Een concreet voorbeeld van hoe door een schijnbaar eenvoudige en onschuldige *administratieve maatregel* het groepsbewustzijn van een gemeente zal veranderen. Zoals meestal passeert zo iets dan NIET via Kamer of Senaat, maar wordt eerder beslist in een van de Brusselse restaurants waar die 'administratieve krachten' 's middags aan tafelpolitiek gaan doen.

Ik hoorde recent zeggen dat binnenkort mijn geboortedorp Ursel (het kan/kon ook het uwe zijn hoor!) zal opgenomen worden in de grotere gemeente Aalter, een buurdorp. Nu al behoort Ursel jarenlang tot Knesselare, maar dat is blijkbaar nog niet groot en efficiënt genoeg. Die efficiëntie van grootschaligheid beperkt echter het directe en emotionele contact met de bevoegde overheid en de vertegenwoordigers ervan (in het plaatselijk café bv). En dat was toch juist het doel van goede democratie?

Want wat gebeurt er MEDE en METEEN met het groepsbewustzijn van deze DRIE dorpen en van al hun bewoners? Wel heel veel, maar daar let men niet op. Fuseer 'Vlaanderen' met 'Wallonië' en we krijgen burgeroorlog. Maar twee of drie dorpen? Banale zaak. Voor de democratie echter niet. De BETROKKENHEID van de bewoners met hun dorpsgemeenschap en de bestuurders ervan verandert meteen en wordt herleid tot een louter administratief feit, "fait divers" om zo te zeggen. De kleine dorpen hebben ook het niet te onderschatten voordeel dat besturen nog een grote persoonlijke 'betrokkenheid' kent – de buurtcafés vervullen daarin een belangrijke functie - tussen bestuurders en de overige bewoners, goede en minder goede, dat wel. Hier verandert dit, door het té grote geheel, de té grote omvang, totaal. Waar is de tijd dat "de champetter" mij als tweejarige in mijn kinderpark een snoepje kwam brengen en zodoende me minder bang maakte voor mensen van het gezag en van de uitoefening van gezag?

Om maar te zeggen, met een concreet voorbeeld, hoe schijnbaar banale ingrepen, gekostumeerd met een frak van "efficiëntie" en een hoed van "democratie" op, een diepgaande verandering kunnen meebrengen bij de betrokken mensen. Dat is wat ik wilde aantonen. De rest is een toevallig voorbeeld. U kunt er in uw omgeving zelf naar andere, dergelijke, zoeken.

Van *afwijkingen en invloeden van het kwaad* gesproken, kwaadaardigheid of kwaad opzet om het even, daarvan kan ook het groepsbewustzijn besmet en in grote mate afhankelijk worden. Het lot, noodlot - karmisch of niet - van staten, volken, ideologieën en zelfs religies is er vol van. En we staan er veelal machteloos en wanhopig tegenover. Een Hitler, Lenin, Stalin of Mao zouden nooit gelukt, zelfs niet gehoord zijn als niet het groepsbewustzijn van hun ras of klasse hen de nodige echo's-in-resonantie en vruchtbare werkzaamheid als antwoord gegeven hadden ter uitwerking van ook de perfide misdaden tegen de menselijkheid die ze samen met hun volk (!) bedreven hebben. Laten we meteen onder ogen zien dat dergelijke groeps misdadigers ook positieve resultaten brachten aan hun volken of klassen van mensen. Deze positieve en zelfs nodige resultaten van dergelijke "als van God gezonden" of, zoals zij zich noemden, "door de Voorzienigheid" (Hitler) of "De Volkswil" (het proletariaat – Lenin, Stalin) opgeroepen leiders maakten het precies zo moeilijk voor de betrokken bevolkingde perversie en kwaadaardige, perfide aard van hun leiders tijdig te herkennen en onder ogen te zien.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat groepsbewustzijn evenals individueel bewustzijn ontstaan zijn als levenskrachtige effecten van de menselijke activiteit op aarde en dat, mede door de gevolgen van de zondeval, deze activiteiten geperverteerd kunnen worden en tot zonde, misdaad en tegennatuurlijk gedrag tegen de mensheid aanleiding kunnen geven. (&) En Het Zij Zo!

b. Groepsbewustzijn in het menselijk lichaam – een vergelijking als voorbeeld

We hebben ook al levende groepen en groepsbewustzijn in het menselijke lichaam. We noemen het daar stelsels: hart- en bloedvatstelsel, zenuwstelsel, spijsverteringsstelsel, geslachtsorganen, enz. Ik geef hier ter illustratie een beeldverhaal dat ik mediaal doorkreeg in een sessie van Autonome Zelfheling, kort nadat ik een hartinfarct had opgelopen (2015). Het gaat over het sociale leven van een mierenhoop, in vergelijking met het 'sociale leven' van hart en bloedvatenstelsel en bloed dat er doorheen vloeit in het menselijk lichaam. Raar, maar waar, volgens mij. Hier volt het verhaal:

VAN HART TOT HART

Sessie van Autonome zelfheling van 22.08.2015.

Of de geboorte van de Ethica uit de emotionaliteit als haar voedsterouders en waarvan het hart de baarmoeder is.

De mierenhoop en het hart, bloed en bloedvatenstelsel:

Twee primitieve en vergelijkbare vormen van sensitief – emotioneel groepsbewustzijn.

De mierenhoop – verhaal in beeldtaal gebracht

Ik zie een langwerpige zwarte holte in een boomstam, met zuivere randen. Mieren lopen in en uit. In de holte is een mierennest. Mieren vertrekken van daar in lange colonnes om voedsel te zoeken en naar het nest te brengen.

Situatie 1: een aap met een stokje kotert in de holte en eet enkele mieren en larven op. De mieren vallen niet echt aan, ontwijken eerder en negeren de aap en zijn stokje.

Situatie 2: een kind (bengel) schopt met zijn voet in het nest. De mieren vallen het kind massaal aan. Het kind is in gevaar! Een duik in het water is nodig om zich te bevrijden van de aanvallende mieren.

Commentaar:

De mieren van de mierenhoop en de aap zijn eeuwenlang elkaar en elkaars gewoonten gewend. Vallen elkaar niet aan. Dit is genetisch bepaald. Mieren vallen wel massaal aan bij een niet gewende, ruwe aanval (van het kind). Tolerantie is hier niet in de genen opgenomen.

Hart: bij massale aanval is een snelle, stuitende, orde scheppende ingreep nodig. Het hart is daarmee weer 'gerust' en herstelt als het voelt dat er geen nieuw gevaar is en er zorg voor gedragen wordt enz. Dit is wat nu te doen staat tegenover mijn hart, na een plots, totaal onverwacht hartinfarct van drie weken geleden. Eens de orde terug hersteld is en de biologische parameters weer veilig zijn, is een zachtvaardige, voorzichtige, zeer goed in de hand gehouden revalidatie nodig. Dit zal het hart goed aanvaarden en integreren (Cf. toepassing van de duale heling van het autonome zelfbeeld en fytotherapie en homeopathie).

Verdere bespreking en vergelijking

Het mierennest, met zijn binnen en buiten over een weer lopende mieren, is één groot geheel met *groepsbewustzijn*, genetisch overgedragen en bepaald. Er is hier geen sprake van uitgebreid individueel bewustzijn of 'ego' of reflectief bewustzijn, wel van *primitief emotioneel, sensitief groepsbewustzijn als een - één! - entiteit* waaraan alle mieren tegelijk in groep deelnemen, elk dan weer gedifferentieerd volgens zijn functie in de groep (werksters, soldaten bv). De variaties in de richting van de bewegingen, nodig voor het zoeken van het voedsel en het aanbrengen en opstapelen

ervan in het nest, zijn van tactische aard en situationeel en niet genetisch bepaald. Ze vormen de modus, de formulering op het concrete aardse veld van de vooraf erfelijk bepaalde informatiepatronen. Vergelijk Nikolaas Tinbergen (1907 – 1988) en Konrad Lorenz (1903 – 1989): dierenpsychologie, broeden van eenden en het door hen verwoorde verschil in aangeboren, genetisch bepaald gedrag en tactisch, situationele formulering van deze genetische aanleg.

Deze vorm van primitief emotioneel groepsbewustzijn van een mierenhoop is vergelijkbaar met de vorm van *primitief emotioneel bewustzijn (dat voornamelijk van vegetatieve aard is)* van hart, bloedvaten én bloedcellen in circulatie, genomen als *één structureel geheel*. Het kan ook een *entiteit* genoemd worden - genetisch ingegeven, tactisch bestuurd. Wij noemen het "een stelsel".

Het gedrag van de mierennest en van het hart, bloedcellen en bloedvatenstelsel vertoont op zijn minst analogieën met elkaar:

Reactie op een hevige, onverwachte externe aanval: aangepast ingrijpend gedrag volgens behoefte van het moment: collectieve aanval van de mieren, operatie van het systeem nodig bij het menselijke hart, bloedcellen en bloedvatensysteem, enz.

Bij acute cardiale aanval: aanval stuiten en orde scheppen met medicatie (biochemie, farmacotherapie) en aangepaste verzorging en gedrag (chirurgie).

Revalidatie nadien op maat van de gewone biologie. Hier past dan fytotherapie, homeopathie en klassieke revalidatie. Hier past ook de *meditatieve heling* van de oorspronkelijke stoornis die de aandoening veroorzaakt heeft. Ze gebeurt in drie fases: 1. *touch* van de symptomen/het syndroom; nog geen genezing! 2. *Indrukkingfase* of kennismaking met het oorspronkelijke trauma of stoornis/ indruk zoals het de emotionele, fysiologische mens getroffen heeft en waarvan het biologische ziekteproces een mislukte/gelukte vorm van omgang en aanpassing is 3. *In bekentenis nemen*, d.i. aanvaarden van de oorspronkelijke stoornis en haar oorzaken als van zichzelf afkomstig.

III.7. Ethica en Moraal – De mentaal- emotionele oorsprong (biologisch) en de bewustwording van de zielsvermogens en de wil er aan verbonden – subjectiviteit van he Zelf, in de geest ervan

Men heeft in de Westerse wereld de neiging om elke vorm van Ethica en Moraal te beschrijven en voor te stellen bij middel van de logica en de intelligentie, inbegrepen dat men hun oorsprong ook wil gaan bepalen van uit al of niet "hogere graden van intelligentie" van de mens/mensheid. Ethica en moraal zijn zodoende al of niet filosofisch gegrondvest in de rede en logica van de humane cultuur. Bovendien kunnen ze dan nog al of niet in de religies geopenbaard geweest zijn door de goddelijke Bronnen en Profeten van Geestelijke Genade en de Tussenkomst van God, onze Heer en Meester, in de Persoon van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, in de Heilige Geest ervan van beiden. Jezus is het overigens zelf die zegt bij leven: "Ik ben niet gekomen om de Wet of de Profeten af te schaffen. Elke jota van de Wet blijft van kracht zolang de hemel en de aarde bestaan" ⁽³⁷⁾. "De Wet" zijnde hier de Wet van Mozes of Wet van Israël, of de Tien Geboden zoals wij ze noemen in de christenheid.

³⁷ "Ik zal geen jota veranderen aan de Wet": De Bergrede, Mattheus 5: 17 – 20: "Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen. Ik verzeker jullie: zolang de hemel en de aarde bestaan, blijft elke jota, elke titel in de wet van kracht, totdat alles gebeurd zal zijn. Wie dus ook maar een van de kleinste van deze geboden afschaft en aan anderen leert datzelfde te doen, zal als de kleinste worden beschouwd in het koninkrijk van de hemel. Maar wie ze onderhoudt en dat aan anderen leert, zal in het koninkrijk van de hemel in hoog aanzien staan. Want ik zeg jullie: als jullie gerechtigheid niet groter is dan die van de Schriftgeleerden en de Farizeeën, zullen jullie zeker het koninkrijk van de hemel niet binnengaan."

Toch dient men te beseffen dat *hun eerste grondslag en oorsprong*, van de ethische wetten en van de morele gebruiken die er uit ontstaan, gelegen zijn in de grondslagen en wetmatigheden van de *biologie* en van daar uit door de mensen op eigen wijze en volgens de eigenheden van elke cultuur en tijdperken geformuleerd geworden zijn (humanisme!). Noem het misschien de natuurwet of natuurwetmatigheden en de gewoonten en gebruiken die daaruit ontstaan zijn als vanzelfsprekende en noodzakelijke toepassingen. Uiteindelijk zijn zelfs “de rechten van de mens” geen geopenbaarde waarheden, maar de vanzelfsprekende, maar intellectueel en moreel uitgewerkte gevolgen van de biologische existentie van de menselijke *soort* op aarde, van de medemens en van elk individu ervan.

Deze ‘inspiratie’ die de biologie verschaft is van emotionele aard, van de emoties “en vrac” tot en met de gedifferentieerde, verfijnde gevoelens toe. Het eerste stadium daarvan is *het esthetische stadium* (zie andermaal bij de christen gelovige en filosoof S. Kierkegaard en niet bij de reclamefolder van je coiffeur of modemaker, zelfs niet bij de creaties van de esthetische artiest). De beoordeling van de ethica is aldus gezien in oorsprong een gevoelsmatige (sensitief, gewaarwording, aangenaam/ onaangenaam) en niet louter een intellectuele. De intellectualiteit geeft pas daarna aan de emoties en gevoelens hun redelijke belichaming/formulering/waardeoordeel. Het skelet en de spieren zijn en blijven echter van emotionele en gevoelsmatige aard en oorsprong. Dat alles, de formulering in intellectuele begrippen en waarderungen/waardeoordelen, geeft aan de ethica het bekende *ethisch stadium* dat we terugvinden in de filosofie allerhande. Het derde, *religieuze stadium* vereist de helpende hand van de goddelijke Openbaring en van de aldus geopenbaarde ‘eeuwige’, sacrale en/of goddelijke waarden en waarderungen, inclusief de (eeuwige!) Zelfwaardering die de mens eigen is en moet zijn (overigens een ethische eis en vereiste!).

Vandaar dat alle mensen en alle tijden kunnen aanspraak maken en beroep doen op onderlinge ‘gehoorzaamheid’ aan deze en dergelijke wetten voor alle volken en naties en generaties van mensen op aarde. Soort-gebonden dus en niet enkel raciaal of naar kleur of cultuur. Vandaar zelfs dat deze eerste bepaling van ethica en van de morele regels die er de toepassing van zijn, niet alleen geldig is voor onze verhouding als mensen onder elkaar, maar ook en evenzeer tegenover onze ‘medebewoners op aarde’, de dieren en zelfs de planten en de elementen en mineralen (grondstoffen en andere reserves van olie en brandbare gassen inbegrepen).

Er is wel een *duidelijke evolutie van verfijning en ver-edel-ing* vast te stellen in de dimensie van de tijdelijkheid van de geschiedenis en ook een bepaalde graad van differentiatie in ‘horizontale’, gelijktijdige zin van de ruimtelijkheid van culturen en beschavingen allerhande. Differentiatie van alle tijden en gebieden dus. De mensheid, ook in haar aardse biologische existentie, evolueert spontaan naar haar ‘einddoel’ toe en dat is de vervolmaakte mens op aarde, bevrijd als hij dient te worden van het/zijn/haar karmische verleden en van alle aangeboren, in zijn/haar inwendigheid gelegen obstakels en obstructies van psychische aard. Dit geschiedt ook mede in samenleving met alle dieren, planten en verworven aardse goederen... En de eerlijke verdeling van dit alles tussen ons allen! We zijn er niet alleen allen verantwoordelijk voor, maar zijn ook allen de “wettige” eigenaars ervan, van dit alles!...

Is er dan geen enkele goddelijke Openbaring geweest van de Ethica en zijn alle morele regels, gebruiken en wetgeving en dan louter van humaan-biologische oorsprong (cf. de schepping) als een soort van intellectueel gegrondveste emanatie daarvan? Neen, dat is dan weer te eng ingeschat, wanneer men tracht van de mensheid als dusdanig in de collectiviteit van haar intellectuele groei de allesomvattende maker te maken. Er is, er zijn de Openbaring van Mozes (de Wet van Mozes) en van alle andere Profeten en er is vooral de Godmens Jezus Christus die door en tijdens Zijn leven, leer, lijden, dood en verrijzenis de mensheid een vervolmaakte Ethica geschonken heeft. *Het elfde gebod* noemt Hij het, het “Gebod van de Liefde” dat Hij, Jezus Christus aan zijn leerlingen brengt en uitlegt,

de vooravond van Zijn lijden. Het is “een nieuw Gebod” zegt Hij zelf ⁽³⁸⁾. Van uit dit ‘nieuw gebod’ volgt thans in onze tijden “een nieuwe kans voor de mens/mensheid” en een “nieuwe dimensie” van het menselijk bewustzijn: de bewustwording en het leven en beleven van uit het Zelfbewustzijn, dat van onze *identiteit-in-individualiteit* van de *subjectiviteit van het Zelf*, waar de *bezielde geest* van de mens zich verder ontwikkelt. Het is vooral hierover dat dit werk Heling en Heilswerk verhaalt en handelt.

Zie hiervoor ook al de deeltjes II.5 tot II.8. van dit werk - zie: II. religieuze dimensie:. In enkele paragrafen wordt daar ingegaan op deze nieuwe realiteit “die ons toekomt”, dit wil zeggen waarop we onze hoop, vertrouwen en verwachting mogen stellen en vanzelfsprekend ook aandachtig en kritisch proberen waar te nemen of en wanneer deze Beloften van de Vader voor ons zichtbaar en vooral werkzaam worden. Men mag zelfs het Russische spreekwoord opvolgen, als dat geruststellend werkt: Trust but verify.

De titels van deze onderdeeljes zijn

II.5. Een nieuw gebod – het gebod van de Liefde aan de volgelingen van Jezus Christus

II.6. Een nieuwe kans – een nieuwe dimensie in de mens

II.7. Innerlijke verandering in de subjectiviteit van het Zelf

II.8. De voetwassing – dienstbaarheid in competentie

IV.HELING EN HEILSWERK

³⁸ *Een nieuw gebod geef ik u: Zie De religieuze dimensie II.5 : “Een nieuw gebod – het gebod van de Liefde aan de volgelingen van Jezus Christus” en II.6 : “Een nieuwe dimensie van de mens”.*

Zie ook de tekst in het evangelie van Johannes: Joh. 15: 12-17. “Dit is mijn gebod, dat ge elkander liefhebt gelijk ik u heb lief gehad. Niemand heeft groter liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet wat Ik u gebied. Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet wat zijn heer doet, maar u heb ik vrienden genoemd, omdat Ik alles wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt. Niet gij hebt mij uitgekozen, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in mijn Naam. Dit gebiedt ik u, dat gij elkander liefhebt.”

En zie ook Joh.: 13: 4-17 “En Hij legde zijn kleren af en nam een linnen doek en omgordde Zich daarmee. Daarna deed Hij water in het bekken en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de doek, waarmede Hij omgord was. ,Hij kwam dan bij Petrus . Deze zei tot Hem: Heer, wilt gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zei hem: Wat ik doe weet ge nu niet, maar ge zult het later verstaan. Petrus zei Hem: ge zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: indien Ik u niet was hebt ge geen deel aan mij (...) Toen Hij dan hun voeten gewassen had en zijn kleren aangedaan en weder plaats genomen had, zei Hij tot hen: Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb? Gij noemt mij Meester en Heer en terecht, want dat ben Ik. Indien nu Ik, uw Heer en Meester u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen, want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet gelijk Ik gedaan heb; Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: een slaaf staat niet boven zijn heer noch een gezant boven zijn zender. Indien gij dit weet, zalig zijt gij als gij het doet”.

IV.1. Actie of evolutie – het aanspreekpunt in de mens – nadere toelichting – autonome Zelfheling -Zie ook II.10: Religieuze dimensie en IV.5. Heling van het ego en van het Zelf – drie fases.

NB. Het begin van deze tekst is de zelfde als in hoofdstuk II.4 van DADEN VAN ZORGZAAMHEID. Hier volgt daarop een nadere uitleg, voor gespecialiseerde lezers.

Is wat we thans in de zorgsector zien gebeuren - en in de overige sectoren van ons maatschappelijk bestel al evenzeer – een zaak van of veroorzaakt door *activiteit van de mens in de maatschappij* als dusdanig of is het een *fenomeen van evolutie in elke mens*? Innerlijke verandering in de mens als soort, van de ganse mensheid dus, die symptomatisch traceerbaar wordt in onze maatschappij, in casu hier van het Westerse model van maatschappelijke ordening? Met andere woorden is het hoofdzakelijk en oorzakelijk een maatschappelijk fenomeen, dus een groepsfenomeen door interactie van sociale, economische, culturele en politieke factoren of is het een gebeuren dat zijn oorsprong heeft in de innerlijkheid van elke mens en zich dan ook gaat manifesteren in het ganse maatschappelijk model en maatschappelijke ontwikkeling? Met andere woorden is het een veranderbaar fenomeen of een aangeboren fenomeen en dus onveranderbaar in zijn kern? Belangrijke vraag, want daar hangt tenslotte elke efficiënte aanpak van af.

Karl Marx zou zonder aarzeling beaamd hebben dat de fenomenen het gevolg zijn van de schadelijke en schandelijke maatschappelijke factoren, de mens toegebracht door het neoliberalisme/kapitalisme in al zijn dominante arrogantie en hoogmoed. Zelfs indien hij ook psycholoog geweest was en niet enkel filosoof en geëngageerde politicoloog.

Ik – met excuses voor mijn ‘arrogantie’ om me met Marx te vergelijken, laat staan gelijk te stellen – ben geneigd te zeggen dat het *een innerlijke verandering is in de subjectiviteit van elke mens*, die zichtbaar wordt, geleidelijk aan en niet bij iedereen tegelijk, maar die toch binnen afzienbare tijd ons allen toekomt.

Nadere uitleg: van waar haal ik die overtuiging?

Ik heb dit reeds beschreven in II.6. een nieuwe kans - een nieuwe dimensie in de mens. Zie hierboven.

Ik haal deze overtuiging rechtstreeks uit *de mediale informatie*, scholing, opleiding die ik al 35 jaar krijg en volg en waarin op een gegeven moment mijn ‘Bronnen Verenigd’ uit de geesteswereld mij verklaard hebben dat “*De Vader in de hemel de mensheid een nieuwe kans wil geven en opdracht daartoe gegeven heeft aan de Zoon Gods, Jezus Christus, om dit te realiseren in de mens, in de mensheid en in elke individuele mens*. En bovendien werd me later nog gezegd “*dat aan de mens geen ander Woord zal gegeven worden dan de Verschrikking van het Zelf door het Zelf*”. Wat ik versta als:

Dat God, onze Vader in de hemel, het tarra van het menselijke karma van de schouders van de mens wil wegnemen. Dit is het tarra van de tweede *Wet van Oorzaak en Gevolg of Wet van Karma* (zie Boeddhisme en Hindoeïsme) en de *Wet van de Herhaling* er aan verbonden. De wet van herhaling leidt tot een herhaalde poging na elke mislukking, in een ander, nieuw scenario, tot in het obsessieve-compulsieve toe desnoods. Dit tarra weegt op ons aller ontwikkeling en weegt meer en meer door in zijn gevolgen en kan/zal zelfs op vrij korte termijn leiden tot destructie van de beschaving of onbewoonbaarheid van de planeet aarde.

Dat de Zoon Gods, Hij die de Werken van de Vader als Zijn Woord uitvoert, dit Wilsbesluit van de Vader thans voltrekt en daarbij alle welwillende mensen als Zijn medewerkers wil betrekken.

Dat daarbij echter “geen ander Woord aan de mens, mensheid gegeven wordt dan de Verschrikking van het Zelf door het Zelf”.

Wat is dat? Het betekent voor mij dat de mens, nu nog fobisch ontwijkend al wat ernst en innerlijk lijden is, noodzakelijkerwijze zal betrokken worden bij zijn of haar Subjectiviteit, zoals die in de Innerlijkheid meer en meer hoorbaar, voelbaar en werkzaam zal worden en dat dit tot verschrikking zal leiden. Dit laatste wil zeggen dat de obstructies en weerstanden in het Zelf van erge, hardnekkige aard zijn en zich niet zo maar zullen laten veranderen door het egootje op aarde. Of anders gezegd, hoe fobisch we ook staan tegenover elke confrontatie met onze diepere innerlijkheid en onze wezenlijke subjectiviteit, we in de niet zo verre toekomst geen andere keuze of mogelijkheid zullen hebben dan ze te moeten onder ogen zien, die van ons zelf en die van onze medemens.

Deze ontmoeting – want dat is het uiteindelijk – met onze Subjectieve innerlijkheid zal de mens als een *nieuwe dimensie van zichzelf* ervaren. Hij of zij zal leren er mee om te gaan doorheen een fase van verschrikking tijdens de, zeg maar “in bekentenis neming” van de verschrikkelijkheid van zichzelf door zichzelf. Maar dit zal zich tevens afspelen – God weet wat Hij voorheeft met de mens en God is barmhartig en niet alleen voor de moslim – en voordoen als een HELING VAN HET ZELF. Ik heb door mijn samenwerking met ‘Onze Bronnen Verenigd’ deze heling aangeleerd gekregen en beoefen ze en ken er de gunstige resultaten van!

Deze vorm van heling kent drie fases:

Eerste fase: de “*Autonome Zelfheling*” of heling van het Zelf op autonome, persoonlijke wijze, voltrokken in de “welwillendheid van het Zelf”.

Tweede fase: de *noodzakelijke hulp van de medemens* bij de te moeilijke obstructies en karmische toestanden, waarin de zorgsector en met name vooral ook de psychotherapie een grote rol zal spelen van “competentie dienstbaarheid”. Vragen en aanvaarden van deze hulp van de medemens in alle bescheidenheid en respect voor elkaar is een voorwaarde.

Derde fase: de hulp, *rechtstreeks van Jezus Christus* (al of niet in de goddelijke anonimiteit van Zijn subtiele Mededogen; dat zien we dan wel) en Zijn dienaren (al of niet gedoopt... dat ook zien we dan ook wel) aan elke mens die er zich in oprechtheid van het hart toe bereid verklaart.

In alle drie de fases van deze Heling van het Zelf kan, kunnen de astrale informatiebronnen én de heiligen uit de hemelse sferen als helpers uit de Geesteswereld hun “hulp, bijstand en bescherming” aanbieden en geven aan wie er rijp voor is en wie in oprechtheid van het hart toelaat dat zij behulpzaam mogen zijn. Voorwaarde is wel dat de betreffende Informatiebronnen ook zelf gehorig en gehoorzaam zijn aan ons aller Redder en Verlosser, Jezus Christus en dus niet zo maar eigenzinnig en eigenmachtig optreden in een vorm van dominantie of usurpatie.

Het is verre van mijn bedoeling deze heling in drie fases als een exclusief monopolie te willen voorstellen. Er zijn vele wegen naar Rome, maar ook naar andere steden. En God is niet fanatiek of partijdig. Zijn Barmhartigheid is universeel en voor iedereen bedoeld.

De uiteindelijke bedoeling is dat de mens komt tot wat ik in christelijke termen heb leren benoemen als *het Volwassen Kindschap God* of de volwassen geworden mens als aangenomen Kind van God, zoals hij of zij oorspronkelijk was, nog voor de zondeval bestond en de mens zinvol leefde naar zijn bestemming toe, zonder zich door de Wet van Oorzaak en Gevolg belast en beladen te voelen door het tarra van zijn kwaadwillige of onbezonnen daden.

Ziezo, een wel heel religieuze interpretatie van wat oorspronkelijk zo simpel leek: de steeds maar toenemende, onstuitbare burn-out en bore out van het maatschappelijk bestaan. De mens is de ultieme zingevoerder van dit, zijn bestaan of existentie. Nu noemt hij het nog burn-out als gevolg van het ondraaglijk geworden uitputtend maatschappelijk model, later – “als ‘t God belieft”, zegden we vroeger- benoemt hij of zij het de Verlossing in Verzoening en de Terugkeer naar het Vaderhuis (van

de Verloren Zoon). En nogmaals gezegd: echt waar, ik geloof niet dat je aan de hemelpoort je lidkaart van de kerk zal moeten tonen om binnen te mogen...

IV.2. Belangrijkheid en betrokkenheid - Zie ook in Verklarende spirituele Woordenlijst -

Trefwoorden en hun Definitie

a. *Belangrijkheid.*

Belangrijkheid behoort tot de wereld van de *hoeveelheid of kwantiteit of het getal*. De optelbaarheid of veelvuldigheid van het getal wordt uitgedrukt in objectiviteit = zakelijkheid, van oorzaak en gevolg en van de gelijkvormigheid. Belangrijkheid is een waardemeter van deze objectiviteit en niet van de onmeetbare, onvergelykbare, unieke, niet optelbare subjectiviteit.

Men "heeft belang bij iets", of iets of iemand is belangrijk voor iemand of iets (onpersoonlijk, objectief) in functie van zijn of haar zakelijke nutswaarde. Belangrijkheid en belangrijk zijn geen waardigheden maar waarderingen van de talrijkheid, de veelvuldigheid, het gewicht en de gewichtigheid, het nut van iets of iemand, voor zover die ook iets is = in functie van onmisbaarheid, beschikbaarheid, nuttigheid, bruikbaarheid, opportuniteit enz..

Utilitair en opportuun zijn naamwoorden die passen bij belang en belangrijkheid. De 'resonantie' van de belangrijkheid wordt er door opgevangen en de aandacht wordt getrokken.

Van belangrijkheid naar waardigheid via betrokkenheid - Voorbeelden.

Een koe is belangrijk voor een boer omdat ze deel uitmaakt van zijn koopvee/slachtvee. Normaal heeft een koe geen eigen naam voor de boer. Soms wel en dan... is het erg lastig en zelfs pijnlijk voor die boer om die bepaalde koe zelf te doden of ze te verkopen.

De hond van de boer is als huisdier belangrijk als waker en een die ook gezelschap en verstrooiing geeft, echte affectie zelfs. De scherpe rouw die men voelt bij het afsterven van de hond onthult dat de hond naast belangrijk voor de boerderij, ook subjectief waardevol is voor de boer en huisgenoten en zelfs een eigen waardigheid heeft. Zijn of haar *naam* is daar een uiting van. Deze bijzondere waardigheid wijst erop, althans wat het huisdier betreft, dat is gaan behoren 'in betrokkenheid' tot het gezin, dat deze dieren in evolutie verkeren naar subjectiviteit en naar nog meer, andere 'menselijke' hoedanigheden en dat daarbij de mens, hun heer en meester, in deze evolutie een belangrijke rol vervult. Althans degene onder de mensen die deze rol begrepen hebben...

Belangrijkheid en optelbaarheid: (zie ook trefwoord Belangrijkheid)

De optelbaarheid of veelvuldigheid van het getal wordt uitgedrukt in objectiviteit van oorzaak en gevolg en van de gelijkvormigheid.

Belangrijkheid is een normeringswijze, zelfs beoordelingswijze die door het ego en zijn intelligentie gecreëerd is en ondersteund wordt. Het getal en de optelbaarheid regeert en is altijd en overal terug te vinden. En meestal alleen dat...

Belangrijkheid is geen subjectieve waardigheid, enkel een numerieke objectiveerbare waarde. De waarde van het *geld* is daar de meest typische uitdrukking van. Kopen en verkopen, sparen en besparen, BTW op de meerwaarde van een product, onderwaarderen en overwaarderen van personen of groepen behoort er allemaal toe.

Zo gezien is de belangrijkheid een creatie, een normeringswijze, zelfs beoordelingswijze die door het ego en zijn intelligentie gecreëerd is en ondersteund wordt. Het getal, de grootte, de duur en het gewicht regeren en zijn altijd en overal terug te vinden. En meestal alleen dat.

Belangrijkheid heeft geen eeuwigheidswaarde. De wereld van de concepten die de belangrijkheid zodanig waarderen dat ze haar op de troon plaatsen, kent geen eeuwigheid. Wat men er aan subjectiviteit aan toewijst of wat men er in termen of bewoordingen van subjectiviteit aan toeschrijft is oneigenlijk, al te gevoelsmatig - persoonlijk, subjectivistisch, hoogstens metaforisch en dan nog misleidend.

Is belangrijkheid dan onbelangrijk?

Vele eeuwen van christelijke ethiek en religieuze devotie hebben de belangrijkheid proberen te vernietigen, zelfs te vernietigen. Zelfs het lichaam en het lichamelijke welzijn werden 'onbelangrijk' geacht in het licht van de eeuwigheid... Dit is onjuist en berust op een verkeerde en misplaatste interpretatie van de woorden van Jezus Christus en doet de belangrijkheid als eigenschap van elk zijnde oneer aan en is zelfs onethisch en oneerlijk als appreciatie. Alleen een realistische, respectvolle acceptatie van de belangrijkheid als belangrijk in de schepping is ter zake. Dit leidt dan, als vanzelf, tot een vruchtbare hantering ervan. Pas zo gezien en zo aanvaard, merkt men dat belangrijkheid niet alleen waardevol is maar in zich toch ook een specifieke waardigheid draagt, als evenwaardige eigenschap van alle zijnden. Maar enkel op deze manier en niet door de belangrijkheid tot hét belangrijkste, zo niet tot het allerbelangrijkste, zelfs enig bestaande belangrijkste te maken en te gebruiken. Respectvolle, 'afgemeten' benadering van de belangrijkheid is dus belangrijk en gebrek aan waardering en respect schaadt de belangen van de belangrijkheid.

Zie en vergelijk met betrokkenheid.

Geef aan alles zijn terechte plaats en alles blijkt zijn eigenwaarde en zelfs waardigheid te hebben.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat belangrijkheid zo niet onbelangrijkheid, als waardemeter van het getalsmatige zijn terechte plaats inneemt en daar thuis hoort en dat men de subjectiviteit van het zijnde, zijn eigenwaarde - die waardigheid is en niet meetbaar, niet optelbaar en tijdeloos is - niet mag verwarren met of vertalen in termen van belang of belangrijkheid. (&) En Het Zij Zo!

b. Betrokkenheid

Betrokkenheid en Belangrijkheid zijn twee kernwoorden/kernwaarden voor de kwaliteit en kwantiteit van elk zijnde. Beide, kwaliteit en kwantiteit, zijn eigenschappen van elk zijnde die zodoende elk op zijn eigen wijze uitgedrukt, tot expressie gebracht worden. (&) En Het Zij Zo!

Belangrijk onderscheid:

-Betrokkenheid hoort bij de waardigheid of hoedanigheid of de kwaliteit van het zijnde.

-Belangrijkheid behoort bij het getal of kwantiteit of hoegrootheid van het zijnde.

De waarde of waardering van het zijnde kan zowel in zijn getalwaarde of veelvuldigheid uitgedrukt worden als in termen van zijn waardigheid of unieke waarde van de individualiteit van het zijnde.

De uitdrukking of expressie van het zijn en het zijnde zoals ze gebeurt in betrokkenheid en/of belangrijkheid: de bepaling van de een bepaalt mede de andere, in oppositie ervan.

Betrokkenheid en naamgeving

(Zie ook naam en naamgeving als trefwoord in de Bijlagen en in de Verklarende Spirituele Woordenlijst.

De naamgeving onttrekt het zijnde aan de anonimiteit van de veelvuldigheid van de soort of aan de meervoudigheid van de loutere optelbaarheid.

De naamgeving trekt het zijnde tevens uit de onbenoemdheid van het wezenlijke – het ‘onwezenlijke’? – om het eens en voor goed te verheffen tot een enigheid, unieke, onvervreemdbare identiteit of benoemde wezenlijkheid-in-subjectiviteit. Naamgeving is dus zingeving.

Naamgeving gebeurt door de een aan een andere of door de een aan zichzelf en dat is dan door Zelfreflectie.

Naamgeving, hoe dan ook, leidt tot Individualiteit en identiteit/uniciteit in subjectiviteit in bij degene die de naam krijgt.

Subjectiviteit wordt niet uitgedrukt in termen van oorzaak en gevolg zoals in de fysica, maar in termen van inter-relatie, wederkerigheid, betrokkenheid.

De uniciteit van de waardigheid wordt aldus tot uitdrukking gebracht als behorend tot de subjectiviteit die van aard wezenlijke waardigheid is en waarbij het Zelf gesteld wordt tegenover een ander Zelf.

IV.3. ENERZIJD – ANDERZIJD

Op aarde bestaat alles dual, bestaat alles in dualiteit. De aarde bestaat onder het cijfer twee. Noordpool/zuidpool. Binnen/buiten. Voorkant/achterkant. Onder/boven. Enerzijds/anderzijds. Enz.

Enerzijds/anderzijds schept in de subjectiviteit de objectieve mogelijkheid van keuze en dus van vrijheid. Zelfs tegenover... God, de Schepper van de mens en van zijn vrije wil er aan verbonden.

Enerzijds is echter ‘als dusdanig’ geen goed of kwaad van het anderzijds.

De aard van wat we terecht kwaad en kwaadaardigheid noemen is niet eens verwant met het enerzijds/anderzijds, het is ook geen contraire tegenstelling van de goedheid of de goedaardigheid (de Gnosis dacht van wel...). Kwaad en Kwaadaardigheid is veeleer van vreemde aard, datgene wat geen mens zich ooit spontaan toe-eigent als “van zichzelf”. Daarom zal de mens direct overgaan tot negatie van eigen kwaad en kwaadaardigheid en, bij middel van rationalisatie en manipulatie van de eigen logica en argumentatie, “zichzelf wijs maken” dat hij of zij *nu* goed is of goed handelt. *Niemand doet iets dat hij of zij op dat zelfde moment uiteindelijk niet goed vindt!* Pas later komt woede of verdriet, schaamte, schuldgevoel, spijt en berouw. Later nog kan het komen tot het “in bekentenissen nemen” en het vragen en bekomen van verlossing, verzoening met zichzelf en met de andere medemens. Dit is de heilsboodschap van Jezus Christus. Dit het geheim is van wat we *Genadevolle Ontmoeting* van mens tot mens zullen betitelen in de fase van ontwikkeling van het *Volwassen Kindschap Gods*.

Het enerzijds/anderzijds dient in acht genomen te worden bij elke te nemen keuze en beslissing, gebonden aan het geweten of niet, zelfs vrijstaande van elke ethische of morele verplichting. Het maakt deel uit van de menselijke intelligentie en de wetten van de logica: de “mogelijkheid” als mogelijk aanvaarden, mits rekening houdend met de context van de “omstandigheden”... Het is evenzeer een waardeoordeel van gevoel en emotie, dat in de subjectiviteit van het Zelf plaats vindt. Het behoort zelfs tot de criteria van de bejegening en beoordeling van de waardigheid van de mens en medemens.

Enerzijds/anderzijds is een universele dimensie van de existentie op aarde.

Of we in de astrale sferen en het hemelse hiernamaals nog even zo vrij zullen kunnen beschikken over deze ‘mogelijkheid’ - die op aarde essentieel is voor onze vrijheid van keuze en wil en verlangen er toe - weet ik niet en laat ik over aan degene die het ons zijn komen zeggen (Openbaring...) .

Daarvoor moeten we de mensen van de wezenlijkheid, van “het hiernamaals” ontmoeten en dienen we ons ook hier al voor te bereiden op de Ontmoeting “in ons hart” met onze Heiland en Verlosser Jezus Christus. Het is de kwestie Hem gastvrij in huis te ontvangen, na de deur geopend te hebben als Hij aanklopt.

IV.4. De Ontmoeting

De Ontmoeting 1. Toekomstdenken

Een poging tot omschrijven van wat het is: denken en spreken van uit de toekomst

2016.07.01

We kennen, denken en spreken gemakkelijk van uit de tegenwoordige tijd en van uit de verleden tijd. Niet dat we die zo goed kennen of geïnventariseerd kennen, maar we zijn vertrouwd met *een bepaalde manier van omgaan* met de tijdsdimensie van ons bestaansik of existentiële zelf die we ‘verleden’ of ‘heden’ noemen. Elke taal heeft er ook zijn duidelijke *verbuigingen* voor in de werkwoorden.

We hebben ook een *woordenschat* voor wat de toekomst betreft. Maar dat zit in onze ‘vertrouwelijkheid’ er mee en zelfs in ons vertrouwen of geloof er in niet zo vast, zelfs niet zo Bijbelvast (Geloof!). We kunnen/durven hoogstens spreken met enige *berekenbare, wetenschappelijke, positief-empirische zekerheid, juistheid, betrouwbaarheid over de toekomst* en de toekomstige gebeurtenissen in de zin van extrapolaties/fysisch berekenbare en berekende gegevens van uit het verleden, over het heden heen naar de toekomst toe en terug. Voor de rest regeren het zogenaamde toeval en het (nood)lot over de toekomst, ook over ‘die van ons’. Zo denken we.

Er is *het historicisme* dat, vanaf de tijd van Plato probeert wetmatigheden te ontwarren die volgens deze filosoof van uit een eeuwig geestesgebied van ideeën (concepten van gebeurtenissen?) de gebeurtenissen die ons in het heden toekomen van uit een eeuwig geplande toekomst te verklaren, hoe dan ook.

Er is *het determinisme* dat meent te weten hoe, door de wetten en wetmatigheden die zich in het verleden hebben laten ontcijferen, de toekomst er hoe dan ook zal uitzien. Fatalisme als gevolg.

We hebben wel een vorm van *moderne lef* ontwikkeld die eerder een vorm van *arrogantie* is: we spreken over ‘*de maakbare mens*’ en zelfs hoorde ik op TV politici uit Washington al beweren tegenover perslui: “Hier maken wij realiteit. Wij maken toekomst”.

Er zijn wel *de profetieën en de Openbaring Gods*, vooral de *BLIJDE BOODSCHAP*, die Jezus Christus met zoveel menselijk lijden en miserie ons gebracht heeft. Waarbij Hij nu mag zeggen: “volg Mij, Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven”. De toekomst in...

En er is de (betwiste) wetenschap van de zogenaamde *Spirituele Wereld*...

De Ontmoeting 2. Wat ons toekomt

2016.07.12

De informatiebronnen van de geesteswereld, ons bekend als ‘Onze Bronnen Verenigd’, spreken over “wat u toekomt”. Niet dus over ‘uw toekomst’ of over ‘wat op u afkomt’. Wat is het verschil? Gewend als ze zijn om de taal, hier het Nederlands, te gebruiken in de betekenis van haar wortels/ de hard core, is hier de betekenis/kern van het woord ‘toekomen’: datgene ‘wat ons toe-komt’. Zoals in “Ons toekome uw Rijk” van het Onze Vader (oude versie). Of “dat komt u toe”: dat heb je verdiend, dat ben je waard. Er is een verband van wetmatigheid, vooraf-bepaaldheid, toewijzing, toekenning, waard en waardig zijn, tussen u en datgene wat bij u zal aankomen of aan u zal gebeuren van uit UW toekomst. Maar het is een wetmatigheid van uit de *Subjectiviteit van het Zelf*! Niet dus van uit de

objectiviteit van de universele fysieke optelbaarheid of meetbaarheid. Wat “ons toekomt” is echter toch niet de totaliteit van “wat er zal gebeuren”; dit onderscheid dient wel duidelijk gemaakt en bewaard te blijven!

Blijkbaar is datgene ‘wat ons toekomt’ wel op zijn eigen wijze wetmatig bepaald en zal gebeuren, hoe dan ook. Vergelijk hiermee de Wet van Karma of (tweede) Wet van Oorzaak en Gevolg en de Wet van Herhaling er aan verbonden. En dit is wat komt van uit de Subjectiviteit van het Zelf “dat geest is” (Søren Kierkegaard).

Als iets of iemand uit het gebied van de geest komt dan kan het nog steeds gaan om zeer verschillende zaken:

= *De ‘Wet van U Zelf’* die, net zoals de genetica voor de biologie is, een vastgelegde programmatie is van de Universele Levenswet van de mens, ingebracht en ingebouwd in elke menselijke geest als inspiratiebron, skelet, maat en waardemeter van alle ethisch handelen. Zie voorbeelden in: De Wet van Mozes voor Mozes, die de Wet van de Tien Geboden is, als expressie hiervan voor elke Jood, elke mens uiteindelijk.

= *De ‘Wet van Karma’* of ‘Wet van Oorzaak en Gevolg’ en ‘de Wet van Herhaling’ (van karma) er aan verbonden. Tweede soort van Wet van Oorzaak en Gevolg, naast de eerste wet van oorzaak en gevolg die van fysieke aard is. Deze tweede Wet van Oorzaak en Gevolg of Wet van Karma bepaalt onze daden van uit ons persoonlijk verleden en/of van vorige bestaanslevens en van ons tegendraads gedrag er in tegenover de Universele levenswet of Wet van U Zelf. Ook van levensbelangrijke zaken tussen mensen die niet tot hun volledige afwikkeling zijn kunnen komen in het verleden. Deze tweede Wet van Oorzaak en Gevolg bepaalt onze handelingen in de Subjectiviteit ervan, van ons Zelf en meet ze ethisch.

= Het overige is *fysisch wetmatig bepaald* en verloopt gelijkmatig en in gelijkvormige intervallen in onze *chronos* van uit het verleden over het heden naar de toekomst toe en is aldus berekenbaar door extrapolatie of kennis van de wetten van zowel de neuro-psycheals de fysica. Ofwel...

= *In vrijheid door creativiteit*, te scheppen (of te herscheppen?) door de zielsvermogens en de wil er aan verbonden. Niet zomaar voorspelbaar dus want expressie van vrijheid en keuzevrijheid.

= *Boodschappen uit de geesteswereld, (spirituele werkelijkheid)* waarin de geest van een mens een *andere geest, gesteld tegenover een andere geest, deze ontmoet heeft in gelijkwaardigheid* en van waaruit, van uit deze ontmoeting een nieuwe ‘creatie’ van gebeurtenissen ontstaat “in de geest ervan”. Die gebeurtenissen hebben van dan af hun beloop, verloop en afloop (“geworpen in de tijd” J.P. Sartre!) in de verschillende lichamen en sferen van de mens in kwestie. De informatiebronnen van de geesteswereld kunnen dan als “snelle boodschapper van de geest” deze gebeurtenissen als boodschap komen voorspellen via mediale informatie, door een medium gebracht of als intuïtieve doorgave gegeven aan elke mens die geleerd heeft met zijn of haar intuïtie om te gaan.

= *En de profetieën dan? Of ontmoetingen van de Heilige Geest van God met de geest van de mens/profeet?* Is daar wel ‘gelijkwaardigheid’ in die ontmoeting mogelijk? Ja! De gelijkwaardigheid tussen de mens en Zijn God wordt *bepaald door de vrijheid van de wil* waarmee de mens door zijn Schepper geschapen en begiftigd is... De mens kan als het ware in vrijheid “God een neus zetten” of dat toch zichzelf wijs maken en... wel de gevolgen ervan dragen...

= *Of is toeval?* Maar wat is dan nog toeval behalve een ons vooralsnog onbekend gegeven van de wetten van de fysica of de spirituele werkelijkheid? Zie de atoomklok. Zie ook het mogelijke optreden van de zogenaamde ‘synchroniciteit’ tussen sferen en dimensies. Cf ook Kairos en Charisma.

= *Houdt er tenslotte rekening mee dat in de subjectiviteit van het Zelf - dat geest is –alles eeuwig is“in de geest ervan”*: verleden, heden en toekomst ontmoeten elkaar in het *Moment of Ogenblik*³⁹⁾ van de gelijktijdigheid/synchroniciteit van de eeuwige mens of eeuwigheidsdimensie van de mens). Zo ook met de ruimtelijkheid, waarbij alles gelijktijdig overal is en toch ergens... (niet: “overal en nergens”!).

= *Er is duidelijk nog meer!* Nu ik bijzonder gaan letten ben op fenomenen van ‘toekomstdenken’ valt het me op dat er toch wel veel ‘voorspellingen’ zijn die bijna terloops geformuleerd worden en ook waar blijken te zijn. We moeten leren dit soort van ‘voorspellingen’ beter te registreren en te controleren. Ze zijn niet-profetisch, niet zomaar van hoog intuïtief gehalte, maar louter van spirituele aard en lijken eerder nog van uit het mentaal-emotionele complex te komen (als bewustzijnsvorm van de emoties en gevoelens en de resonantie ervan?) dan van uit de hogere astrale gebieden. Het zijn dikwijls korte, lapidaire uitspraken van bekende of ook onbekende entiteiten/identiteiten die een soort van ankerfunctie blijken te vervullen in het latere leven. Dikwijls uitgesproken zonder inleiding of verband met de actuele situatie, in wat onbegrijpelijke, zeker onbegrepen slagzinnen. Ze vertolken iets dat ‘men’ daar blijkbaar al weet en wij hier absoluut nog niet. Goed of kwaad, om het even. Ik zal voortaan voorbeelden opschrijven en controleren⁴⁰⁾.

De ontmoeting 3. Wat verhindert en wat laat toe dat de ontmoeting gebeurt?

Wat ontmoeting verhindert: de ongelijkheid in de zelfwaardering van de ander.

Op andere plaatsen van dit werk *Heling en Heilswerk* en ook elders in mijn schrift is bij herhaling en met nadruk gezegd en aangetoond dat ware ontmoeting enkel kan plaats hebben in termen van vrijheid en respect en van gelijkwaardigheid. Wanneer de mens, in zijn tragikomische zelfoverschatting en narcistische hoogmoed de andere mens tegenover zich of een andere groep van mensen onderwaardeert, ze als ‘unter-mensch’ beschouwt en behandelt, is echte ontmoeting onmogelijk. Ik citeer hier even een van deze teksten:

Gewelddadigheid, overheersing, dominantie, overmacht gebruiken, het zijn allemaal normale en/of gestoorde uitingen van de menselijke ontwikkeling. S. Freud plaatst ze in de ‘anale fase’ van de psychogene ontwikkeling (3 à 5 jarigen) , fase waarin de confrontatie met de ouders overweegt en de vorming van een eigen ik-in-identiteit-en-macht gebeurt. De problematiek van macht, overmacht, geweld en gewelddadigheid behoren niet tot het gebied van de intelligentie of de redelijkheid (al kan die ten dienste gesteld worden van...) maar tot ons primitiefste bewustzijn dat van mentaal-emotionele aard is. Het beantwoordt dus allemaal aan de dynamiek en wetmatigheden van emoties en gevoelens en het bewustzijn ervan. Net iets meer dan pure genetica of instinct. Omdat we niet geoefend zijn in, niet opgevoed zijn in en niet door zelfreflectie meester zijn van deze sfeer van primitief bewustzijn en handelen er naar, worden we dikwijls verrast door de uitingen ervan en... reageren zelf heel ‘onredelijk’ er op.

Nochtans is er waarschijnlijk thans *geen grotere en nijpender problematiek* dan deze van de macht, gewelddadigheid en dominantie, zoals die onze moderne maatschappelijke en ook

³⁹⁾*Het moment of ogenblik*: te verstaan in de betekenis die S. Kierkegaard er aan geeft. Het is de uitdrukking van de eeuwigheidsdimensie die geen uitvouwing in de tijd kent en dus ‘tijdeloos’ is of waarin heden, verleden en toekomst samen in één moment (of ‘ogenblik’) gebeuren... Zullen we wellicht pas begrijpen als... we aan de overkant aangekomen zijn, na ons overlijden en weggaan uit de tijd-ruimtelijkheid van de aardse existentie. S.L.

⁴⁰⁾ *Ik zal voorbeelden opschrijven en controleren*: O ironie! Een beter contrapunt van “wat ons toekomst” of “de toekomst” of “de toekomstige gebeurtenissen” bestaat er niet: ik heb nog niets van dit alles gedaan tot op heden: 13.05.2018.

individuele ethica en moraal beheerst en uitdaagt. De maatschappij zal in de toekomst zijn of niet zijn, volgens de wijze waarop ze klaar komt met deze problematiek. Die esthetisch begint in de biologische parameters en tot ethica ontwikkelt in de hogere bewustzijnsvormen van zelfreflectie, tot in het religieuze bewustzijn toe ⁽⁴¹⁾.

Het grote probleem namelijk, met dit archaïsche model dat nog stamt uit de autoritaire cultuur van ons aller historisch verleden en gekenmerkt is door een wijze van omgang met elkaar “in ongelijkheid” van kracht, macht, woord en gezag, is dat er *geen echte ontmoeting in gelijkwaardigheid* kan plaats vinden, maar enkel een ontmoeting ‘onder voorwaarden’. In het gewone leven is dit *dé moeilijkheid van ontmoeting of niet-ontmoeting met gelijk welke medemens*” (citaat uit *HET MOET MIJ VAN HET HART – DADEN VAN ZORGZAAMHEID: II.9. gewelddadigheid en dominantie of dienstbaarheid in competentie*).

Wat ontmoeting bevordert: de ontmoeting in de ontmoeting

“Getroffen worden door elkaars leed in het bestaan en mekaars lijden erkennen in zichzelf”

(kopie van uit de Website De Scholingsweg: www.samlanduyt.be)

Ontmoeting door tussenmenselijke ontmoeting

2005.04.01

Aanhef. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt: we keren ons thans naar de hulpverlening zelf, in de persoon aanwezig van de hulpverleners die u allen bent of moet worden. U vraagt ons hoe te handelen en wat te doen, tegenover al dit leed dat bestaat en veroorzaakt werd ook door uw toedoen misschien, maar vooral door anderen dan u zelf. U krijgt geen antwoord in uzelf omdat u niet genoeg aandringt en wellicht ook de verkeerde vragen stelt. Vandaar dan deze toelichting aan u allen.

Wettiging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat u beiden, hulpverleners en hulpvragers, eerst in contact met elkaar dient te komen en dat dit in de ontmoeting kan gebeuren die tussenmenselijk optreedt als men getroffen kan worden door mekaars leed in het bestaan en als men mekaars lijden erkent in zichzelf. (&) En Het Zij Zo!

Tussenmenselijke ontmoeting is maar mogelijk door erkenning van de eigen diepten en hoogten

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt: ontmoeting ontstaat wanneer men beroerd wordt door elkaar, dat is de eenvoud zelf zult u zeggen. Maar waarom wordt u wel ontmoet in uzelf en ontmoet u niet de ontmoeting van de medemens? Dat komt doordat de medemenselijkheid niet aangesproken kan worden in de ontmoeting zolang ze niet *medemenselijk gemaakt wordt in herkenning van mekaars betrokkenheid*: de dader herkent zichzelf niet in het slachtoffer en het slachtoffer al evenmin in de dader en de hulpverlener staat tegenover beiden, dader en slachtoffer, als de onmachtige en soms onberoerde derde. Hoe dit oplossen? Hoe hier de bruggen slaan zodat elk woord dat zal gesproken worden en elk brood dat uitgedeeld wordt ook tot in het wezen van de mensen aanvaard wordt, d.i. gehoord wordt en verstaan wordt? Want brood dat niet gegeten wordt en woorden die gesproken worden, maar niet toekomen bij de anderen, zijn als nutteloze zaden op de rotswand: ze rotten en gaan verloren. Ontmoeting, geen beroering alleen maar, geen gekletter en geschetter van veel (media)aandacht alleen, maar woorden die de andere

⁴¹Esthetisch, ethisch, religieus stadium van bewustzijn: drie stadia in de ontwikkeling van het Zelf; zie Søren Kierkegaard.

mensen bereiken, d.i. als spijs en drank gegeten worden en verteerd kunnen worden. Om dit te bereiken is het nodig zelf, als hulpverleners, gekeken te hebben in zichzelf en in de afgronden van de verlorenheid die men heeft en naar de hoogten van de Verlossing die men kan bereiken. Beiden, de afgrond van verlorenheid en de toppen van de redding moeten ingezien en aanvaard worden. Ze moeten verworven ervaring of kennis ervan geworden zijn. Moet men dan zelf eerst geleden hebben om het lijden van anderen te kunnen aanvaarden? Ja en neen. Men moet het wel gekend hebben in de vormen die het voor iedereen aanneemt “elk naar zijn maat en vermogens” en die zijn er altijd al aanwezig geweest, bij iedereen. Men moet het ook kunnen toepassen door aanvaarding van het lijden van de anderen, als hun specifiek lijden dat men deelt in verlossing, niet in ondergaan of beoefenen ervan.

Wettiging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het onnodig is meer te lijden dan wat aan lijden aangeboden wordt in “het kruis dat men zelf te dragen heeft” en dat dit genoegzaam is om het lijden van anderen te kunnen kennen en verhelpen. (&) En Het Zij Zo!

Gedeelde ontmoeting is helend en geeft de nodige daadkracht

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt: de ontroering die de mens treft in de andere mens is als een balsem voor degene die getroffen wordt: ontroering die gedeelde ontroering wordt is al helend in zichzelf en vanuit haar kracht ontstaat als vanzelf de nodige hulp en de juiste dadendrang om het lijden óf te verzachten óf uit de wereld te helpen. Ontroering is dus het medium dat de mensen er toe brengt daden te stellen die ze van zichzelf uit niet gesteld zouden hebben of niet in staat waren te kunnen verantwoorden of verbeelden in zichzelf. Ontroering, gedeelde ontroering althans is creatieve werking van de Verlossing in zichzelf en in de andere mens. Dit is de alfa en het omega van elke werkelijke hulpverlening, die naam waardig.

Wettiging. En Het Zij Zo erkent de werkelijkheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat in de gedeelde ontroering de kracht gemobiliseerd wordt die nodig is om de dienst aan de naaste te verrichten die beiden, hulpverleners en hulpvragers, nodig hebben om het werk van verlossing te realiseren. (&) En Het Zij Zo!

De vertedering is het zegelmerk van de waarachtige ontroering

We gaan verder. Het Zij Zo zegt en U Zelf schrijft op. U zegt: “de kleine vertedering is de grote redding”, zo werd ooit gezegd en inderdaad, de ontroering dient zich aan als een discrete aanwezigheid van de Verlosser in de daden van de mensen. De Verlossing van de mensen, door en in de handen van de mensen, is een daad van vertederde liefde tussen hen en is het zegelmerk ervan. De ziel immers, die beroerd wordt, is vertederd in haar wezen en de trillingen of uitingen ervan worden gevoeld tot in het wezen van beiden, hulpvrager en hulpverlener. Het is de beloning voor de hulpverlener, het is de beloning voor de hulpvrager, voor het zwoegen en lijden. Meer is er niet nodig, meer wordt er niet gegeven of zelfs verwacht van ons en van u allen.

Wettiging. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de mens zijn loon ontvangt in de daden van ontroering en de vertedering ervan, maar dat zijn weg verder gaat en dat hij of zij verder de gevonden wijsheid zal bezitten om steeds weer deze vormen van hulpverlening en verlossing te kunnen beoefenen. (&) En Het Zij Zo!

Einde citaten.

Ik meen dat dit duidelijk genoeg is... voor iedereen...

IV.5. Heling van het ego en van het Zelf – Drie fases van heling - Zie ook in dit werk: IV.1. Actie of Evolutie

De heling die de mens te doen staat en aan zichzelf te schenken heeft zal in de toekomst meer en meer de gerichte aandacht krijgen van de mensen, meer nog dan nu 'geld' en 'bezit' en 'macht', die de nieuwe goden zijn van onze maatschappelijke beschaving. Ze bestaat uit drie elkaar opvolgende fases. Al dient gezegd dat er soms wel interactie is tussen de fases onderling.

Eerste fase: de *Autonome Zelfheling* of heling van het Zelf op autonome, persoonlijke wijze, voltrokken in de "welwillendheid van het Zelf".

Tweede fase: de noodzakelijke *hulp van de medemens* bij de te moeilijke obstructies en karmische toestanden, waarin de zorgsector en met name vooral ook de psychotherapie een grote rol zal spelen van competente dienstbaarheid. Vragen en aanvaarden van deze hulp van de medemens in alle bescheidenheid en respect voor elkaar is een voorwaarde.

Derde fase: de hulp, *rechtstreeks van Jezus Christus* (al of niet in de goddelijke anonimiteit van zijn subtiele Mededogen; dat zien we dan wel) en Zijn dienaren (al of niet gedoopt... dat ook zien we dan ook wel) aan elke mens die er zich in oprechtheid van het hart toe bereid verklaart.

In alle drie de fases van deze Heling van het Zelf kan, kunnen de astrale informatiebronnen én de heiligen uit de hemelse sferen als helpers uit de Geesteswereld hun "hulp, bijstand en bescherming" aanbieden en geven aan wie er rijp voor is en wie, in oprechtheid van het hart, toelaat dat zij behulpzaam zijn. Voorwaarde is wel dat de betreffende Informatiebronnen ook zelf gehorig en gehoorzaam zijn aan ons aller Redder en Verlosser, Jezus Christus en dus niet zo maar eigennuttig en eigenmachtig optreden in een vorm van zelfverering, dominantie of usurpatie.

Het is verre van mijn bedoeling deze heling in drie fases als een exclusief monopolie te willen voorstellen. Er zijn vele wegen naar Rome, maar ook naar andere steden. En God is niet fanatiek of partijdig. Zijn Barmhartigheid is universeel en voor iedereen bedoeld.

De uiteindelijke bedoeling is dat de mens komt tot wat ik in christelijke termen heb leren benoemen als "Het volwassen Kindschap Gods" of de volwassen geworden mens zoals hij of zij oorspronkelijk was, nog voor de zondeval bestond en de mens zinvol leefde naar zijn bestemming toe, zonder zich door de Wet van Oorzaak en Gevolg of Wet van Karma belast en beladen te voelen door het tarw van zijn kwaadwillige of onbezonnen daden.

IV.6. Autonome Zelfheling – Drie voorbeelden van sessies (kopie)

Optimaal – banaal – signaal

08.08.2017

Het Zij Zo zegt en *Paracelsus Zelf* spreekt tot u, *Sam*. Hij zegt: gegroet Sam! Iets of iemand is niet *optimaal of banaal*. Deze *betekenis* (Eng. Meaning; Fr. Signification) geven we enkel aan wat we eigenlijk enkel en alleen *ontvangen* als *signaal*. Het is de mens gegeven en gegund *de speeltuin van zijn verbeelding* en de *moestuyn van zijn emoties* te gebruiken en te bewonen om van alle tekens betekenissen te maken. Zo wordt zijn/haar wereld pas *betekenisvol*.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat teken en betekenis des mensen zijn, verbonden aan zijn/haar existentie en als vrijgevige en vrijblijvende speel- en werkruimte ten dienste staan van de mens. (&) En Het Zij Zo!

2. Allesbehalve – Behalve dat wat nodig is – opzettelijke inperking van bevoegdheid

03.08.2017

Het Zij Zo zegt en *Paracelsus Zelf* spreekt tot u, *Sam*. Hij zegt: gegroet Sam! Wie *al van te voren uitsluit* wat hij of zij zal denken of doen of dromen of wensen, verplicht daardoor, op anonieme wijze van het Zelf of van welke onbewust gebleven of gehouden intentie ook, zichzelf tot *beperking van zijn horizon van denken of ruimte van willen en daarnaar handelen*. Is dat dan geen toelating geven aan het kwade en de verleiding, leugens zelfs, of bedriegen van zichzelf? Integendeel is het zo meestal dat, wat men in het “alles behalve” gecolloqueerd heeft en afgesloten, uitgesloten van elke observatie of dialoog, het kwade herbergt of als dekmantel gebruikt om elders en buiten schot onweerstaanbaar op te duiken en zijn alleenheerschappij eens en voor goed te bevestigen. Alles dient men onder ogen te nemen, zonder voorafgaande uitsluiting. Ook het virtueel kwade dus om het zodoende des te beter te kunnen dwarsbomen en met recht en reden toegang te verbieden.

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat het kwade op geniepige wijze beslag legt op het oordeel en de wil van de mens door er, vooraf en voor alles, elke andere beoordeling tot beschouwing toe ervan te voorkomen, zogenaamd uit welmenende en zelfs ethisch-religieuze motieven. (&) En Het Zij Zo!

3. De schil en de vrucht er in verborgen (beeld van de sinaasappel).

23.08.2017

Het Zij Zo zegt en *Paracelsus Zelf* spreekt tot u, *Sam*. Hij zegt: gegroet Sam! In de hulpverlening heerst verwarring tussen *de operationele mens* en *de fundamenteel geëngageerde mens*, die één en dezelfde zijn, maar waarbij de operationele mens allerlei scenario's, de gekste eerst, opstelt en theatraal vertolkt, terwijl in de diepste diepte de wezenlijke veranderingen - als levensproces - rijpen tot vruchtbare mens-in-actie, naar voltooiing toe van zijn levensdoel. Staar u dus niet blind op de schijnbaarheid, in de wetenschap van wat de wezenlijke mens is en doet!

WETTIGING. En Het Zij Zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat de uiterlijke, eerste laag van de hulpverlening slechts camouflage is of beschermende schil van wat in wezen van de wezenlijke mens gebeurt en rijpt. (&) En Het Zij Zo!

V. HELING VAN HET EGO EN VAN HET ZELF - SAMENVATTING.

Zowel Het Zelf, U zelf als het existentiële ego of bestaansik bevatten veel obstructies en obstakels, zodat ze niet vrij en vruchtbaar kunnen omgaan met elkaar en met een andere mens, bv. met een eventuele partner of toekomstige partner. Ze kunnen dan vooral elkaar niet ontmoeten in de ware betekenis van het woord. Daartoe is eerst 'opschoning' nodig van wat hinderlijk is of wat verhindert in het bestaansik of aardse, biologische existentiële ego en ook in het Zelf zelf (dat geest is) en in U Zelf of geestelijke Subjectiviteit/Individualiteit van de wezenlijke, onsterfelijke mens die u ook bent.

Deze opschoning door heling laat ook toe om iemand anders op dezelfde manier te ontmoeten in gelijkwaardigheid en eigenwaarde van zichzelf als Zelf en als Zichzelf (of "U Zelf " zoals ik, Sam Landuyt, in de sfeer van het Zelf aangesproken wordt). Ontmoeting is immers pas mogelijk in termen van gelijkwaardigheid en die is pas aanwezig als er geen ongelijkwaardigheid van overwicht/ dominantie is of hoger/lager in waarde en waardering. Dat is de kwestie die hier, op een wel moeilijke wijze, ter sprake gebracht wordt... Niet alleen het bestaansik of ego van de existentiële biologische mens moet geheeld worden, maar ook het Zelf zelf en U Zelf daarin aanwezig als de eeuwige mens die u ook bent.

WETTIGING. En Het Zij zo erkent de wettigheid ervan niet zonder er aan toe te voegen dat *de waarde en de waardering ervan* niet alleen betreft *de belangrijkheid* van iets of iemand, maar veeleer de *waardigheid, intrinsiek toegekend en gegeven aan elk zijnde*, vooral dan in 'levende lijve' op aarde aanwezig en dat *inde betrokkenheid van het zijnde tot het andere zijnde* deze waardering in gelijkwaardigheid erkend en ontmoet wordt in elkaar en dit het geheim is van wat we *Genadevolle Ontmoeting* van mens tot mens zullen betitelen in de fase van ontwikkeling van het *Volwassen Kindschap Gods*.(&) En Het Zij Zo!

EINDE
